

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · número 347 · dijous 30 de maig de 2019

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el Programa Educatiu Escoles Rainbow

250-00610/12

Rebuig

5

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut

200-00008/12

Pròrroga del termini per a proposar compareixences

6

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora

203-00017/12

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

Sol·licituds de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

6

16

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat

Procediment per a elegir sis membres de la Junta de Govern del Memorial Democràtic

284-00002/12

Retirada d'una candidatura presentada pel GP ERC

Propostes de candidats

16

17

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la visibilització i el coneixement del trastorn de l'espectre autista entre els infants

250-00743/12

Esmenes presentades

17

Proposta de resolució sobre la supressió dels passos a nivell dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a l'Anoia

250-00755/12

Esmenes presentades

18

Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia del tren a Igualada

250-00756/12

Esmenes presentades

18

Proposta de resolució sobre l'impuls del programa WiFi4EU en l'àmbit local

250-00757/12

Esmenes presentades

19

Proposta de resolució sobre la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista 250-00780/12 Esmenes presentades	19
Proposta de resolució sobre l'eliminació de la violència a la universitat 250-00785/12 Esmenes presentades	20
Proposta de resolució sobre la reobertura de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la plaça de Catalunya de Barcelona 250-00786/12 Esmenes presentades	20
Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl 250-00810/12 Rectificació del text presentat	21
Proposta de resolució sobre els problemes dels instituts de Palafrugell 250-00822/12 Rectificació del text presentat	21
Proposta de resolució sobre el canvi curricular en la formació professional 250-00824/12 Presentació: GP CatECP	22
Proposta de resolució sobre el manteniment de les dues línies de P3 a l'Escola Sant Joan, de Berga 250-00825/12 Presentació: GP CatECP	24
Proposta de resolució sobre la pacificació de l'autovia C-31 a Castelldefels 250-00826/12 Presentació: GP CatECP	25
3.10.45. Procediments relatius a un pla o un comunicat del Govern	
Projecte del Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022 259-00001/12 Presentació: Govern de la Generalitat	27
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2019, sobre el Consell Català de l'Esport, corresponent al 2016 256-00024/12 Pròrroga del termini per a proposar compareixences	63
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2019, sobre l'Institut Català de la Salut, corresponent al 2015 256-00025/12 Pròrroga del termini per a proposar compareixences	63
3.15. Mocions subsegüents a interpellacions	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la fibra òptica 302-00101/12 Esmenes presentades	64
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el millorament de la gestió de la desaparició de persones i del suport a llurs familiars 302-00102/12 Esmenes presentades	66
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball 302-00103/12 Esmenes presentades	67
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de reconeixements i condecoracions 302-00104/12 Esmenes presentades	72

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les vulneracions del dret de vot dels ciutadans a l'exterior	
302-00105/12	
Esmenes presentades	73
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la mobilitat en el territori	
302-00106/12	
Esmenes presentades	76
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la seguretat als pobles i les ciutats	
302-00107/12	
Esmenes presentades	78
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la precarietat laboral	
302-00108/12	
Esmenes presentades	81

4. Informació

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.02. Ple del Parlament

Composició del Ple del Parlament

396-00001/12	
Accés al ple exercici de la condició de parlamentari	88
Accés al ple exercici de la condició de parlamentària	88
Accés al ple exercici de la condició de parlamentària	88
Accés al ple exercici de la condició de parlamentari	88
Accés al ple exercici de la condició de parlamentari	89
Accés al ple exercici de la condició de parlamentària	89
Accés al ple exercici de la condició de parlamentari	89
Accés al ple exercici de la condició de parlamentària	89

4.45.25. Grups parlamentaris

Composició del Grup Parlamentari de Ciutadans

399-00004/12	
Adscripció de diputats	90

Composició del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

399-00006/12	
Adscripció de diputats	90

Composició del Grup Parlamentari Republicà

399-00007/12	
Adscripció de diputats	91

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 176/XII, sobre el sector de la venda no sedentària

290-00156/12	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	92

Control del compliment de la Resolució 273/XII, sobre la qualitat de l'aire i la promoció del transport assequible

290-00248/12	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	93

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 43/XII, sobre la política fiscal

390-00043/12	
Informe relatiu al compliment de la Moció	93

Control del compliment de la Moció 66/XII, sobre la política industrial

390-00066/12	
Informe relatiu al compliment de la Moció	95

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

Presentació: GP PSC-Units	95
---------------------------	----

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP Cs	103
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Memòria del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts corresponent al 2018 334-00059/12 Presentació: president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts	110
4.95. Altres informacions	
Credencial del diputat Jorge Feijóo Suñol Presentació	111
Credencial de la diputada Mercè Escofet Sala Presentació	111
Credencial de la diputada Núria Picas Albets Presentació	111
Credencial del diputat José Rodríguez Fernández Presentació	112
Credencial del diputat Miquel Buch i Moya Presentació	112
Credencial de la diputada Elena Fort i Cisneros Presentació	112
Credencial del diputat Josep Puig i Boix Presentació	113
Credencial de la diputada Glòria Freixa i Vilardell Presentació	113

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el Programa Educatiu Escoles Rainbow

250-00610/12

REBUIG

Rebutjada per la Comissió d'Educació en la sessió 15, tinguda el 28.05.2019,
DSPC-C 261.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de restabliment del complement de productivitat variable del personal estatutari de l'Institut Català de la Salut

200-00008/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP Cs; GP JxCat; SP CUP-CC (reg. 39119; 39160; 39281).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència acordada, 2 dies hàbils (del 31.05.2019 al 03.06.2019).

Finiment del termini: 04.06.2019; 10:30 h.

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora

203-00017/12

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 38971 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, ha pres coneixement del Decret llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora, publicat al DOGC 7881, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 24 de maig de 2019.

A la Mesa del Parlament

Víctor Cullerell i Comellas, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 21 de maig de 2019, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera de Justícia, s'aprova la iniciativa SIG19JUS0674 Projecte de decret llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans i ciutadanes que el Govern ha aprovat i jo, d'acord amb el que estableix l'article 67.6.a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo el següent

Decret llei

Exposició de motius

El Parlament de Catalunya, per mitjà de la Moció 84/XII, aprovada el 9 de maig de 2019, va instar el Govern de la Generalitat a impulsar de manera urgent l'aprovació de mesures legislatives, en el marc del dret civil de Catalunya, per a permetre que Catalunya compti amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans i, en particular, doti les administracions públiques de les eines necessàries per a limitar els increments de preus del lloguer d'habitatges en zones de forta demanda acreditada.

La urgència d'aquestes mesures és ben palesa. La sortida de la crisi financera internacional i la progressiva reactivació econòmica dels darrers anys han incidit fortament en el mercat de l'habitatge, que ha experimentat una certa retracció de l'accés en règim de propietat, per raons no només de preu sinó també de finançament, i un augment substancial de la demanda d'habitatge de lloguer. Aquest augment, combinat amb la curta durada dels contractes d'arrendament en aplicació de la legislació de l'Estat, ha propiciat una escalada forta dels preus, que a Catalunya han crescut entorn d'un 30% en els darrers cinc anys. Aquesta tendència ha estat encara més acusada en el cas de Barcelona i el seu entorn metropolità, en afegir-s'hi l'auge del turisme urbà, que ha desviat habitatges cap a usos no residencials, i l'entrada de capital internacional en grans operacions d'inversió immobiliària.

La forta pujada de les rendes ha causat dificultats econòmiques molt greus per a accedir a l'habitatge i per a romandre-hi. El jovent i les persones i famílies amb baix nivell d'ingressos són qui més han patit i encara pateixen situacions d'exclusió residencial. Estudis recents publicats per l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona indiquen que l'esforç necessari per a accedir a l'habitatge ja està superant el dels anys d'inici de la crisi i que la taxa de sobrecàrrega dels llogaters que ho són a preus de mercat ultrapassa el 40% a Barcelona i l'àrea metropolitana, molt per damunt de la mitjana europea i del que es considera raonable per a una economia familiar. La vulnerabilitat que d'això es deriva s'està traduint, en la pràctica, en l'expulsió de molts veïns del seu entorn de residència, sigui per desnonament o per la impossibilitat d'afrontar els nous preus que s'estableixen en vèncer els contractes. Aquesta dinàmica de segregació espacial en funció de la capacitat econòmica incideix molt negativament en l'estructura urbana i en la cohesió social.

Els reptes que planteja l'accés a un habitatge digne i assequible s'han d'abordar prioritàriament amb polítiques públiques. La Generalitat de Catalunya i les administracions locals s'han mostrat en la darrera dècada particularment resolutives adoptant i executant mesures adreçades a incrementar el parc d'habitatge públic i social, si bé l'enorme dèficit històric en aquest terreny farà que calgui un esforç llarg i sostingut per a obtenir resultats apreciables. A banda d'aquestes actuacions, però, tots els informes de diagnòsi i els plans d'habitatge reserven un paper específic als instruments del dret privat.

Que la regulació dels contractes d'arrendament d'habitatge pot i ha de contribuir també a fer efectiu el dret a gaudir d'un habitatge digne ho palesa la legislació d'arrendaments urbans dels països del nostre entorn. Aquest objectiu es plasma sobretot

amb dos ordres de mesures. D'una banda, és habitual que les relacions contractuals siguin de durada llarga o indefinida. Encara que les lleis estableixin terminis de durada contractual breus, en molts països els llogaters els poden prorrogar indefinidament o per terminis llargs, amb actualització periòdica de les rendes, mentre no concorri alguna de les causes legalment taxades de resolució. D'altra banda, més recentment (per exemple, a partir de 2014 a França i a Alemanya), alguns ordenaments han introduït sistemes nous de contenció o enquadrament de les rendes de lloguer en aquelles zones on el mercat ha esdevingut molt tens i genera dificultats greus d'accés a l'habitatge en el conjunt del parc residencial. La legislació espanyola en matèria d'arrendaments urbans, tanmateix, ha ignorat aquests desenvolupaments i, tot i la tímida reforma en la bona direcció introduïda pel Reial decret llei 7/2019, d'1 de març, de mesures urgents i en matèria d'habitatge i lloguer es troba encara lluny dels estàndards europeus de seguretat, estabilitat i assequibilitat dels lloguers.

La Generalitat de Catalunya, que ja va regular els contractes d'arrendament rústic i altres de conreu amb la Llei 1/2008, del 20 de febrer, de contractes de conreu posteriorment incorporada al Codi civil de Catalunya, aborda ara en exercici de la seva competència en dret civil (article 129 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya) la regulació dels arrendaments d'habitatge. Atesa la complexitat de la matèria, s'ha considerat oportú fer-la efectiva per fases. En primer lloc, per raons d'urgència extraordinària que justifiquen el recurs a l'instrument del Decret llei, hom regula, amb la disposició que ara s'aprova, un règim excepcional de contenció de rendes de lloguer aplicable en zones de mercat d'habitatge tens, tal com es defineixen a la part dispositiva d'aquesta norma. Més endavant, en un termini breu que la disposició final primera d'aquest Decret llei fixa en sis mesos, el Govern ha de presentar al Parlament un projecte de llei de regulació integral dels contractes d'arrendament de finques urbanes. Finalment, d'acord amb l'estructura del Codi civil de Catalunya com a codi obert, aquesta regulació haurà d'inserir-se, juntament amb la de les altres modalitats d'arrendament de béns, en el capítol corresponent als contractes sobre objecte aliè del llibre sisè del Codi esmentat.

El règim de contenció de rendes que aquí s'estableix és una mesura congruent amb la configuració constitucional del dret de propietat (article 33 de la Constitució) i instrumental per a l'efectivitat del dret també constitucional a gaudir d'un habitatge digne i adequat (article 47 de la Constitució). La jurisprudència constitucional ha reiterat que el contingut essencial de la propietat immobiliària exigeix compaginar el dret del propietari a percebre una utilitat econòmica raonable dels seus béns, que aquest Decret llei garanteix, amb el compliment de la funció social dels béns destinats a habitatge, que pot implicar la imposició de condicions i restriccions adients a la seva naturalesa i a la seva funció constitucionalment establerta.

La regulació que ara s'aprova permet a l'Administració qualificar determinades zones del territori d'àrees amb mercat d'habitatge tens i subjectar els contractes d'arrendament que s'hi conclouguin a un règim de contenció de les rendes. La imposició d'aquestes restriccions es concep com una mesura excepcional. A diferència d'altres ordenaments, com el francès, on l'enquadrament de rendes té durada indefinida, a Catalunya es tracta d'una mesura limitada en el temps, que es pot declarar amb una durada màxima de cinc anys, en un procediment en el qual cal acreditar les circumstàncies que la justifiquen i precisar les mesures que adoptaran les administracions per a atenuar o revertir la situació de mercat tens. La competència per a formular aquesta declaració s'atribueix al departament de la Generalitat competent en matèria d'habitatge, amb l'excepció de la ciutat de Barcelona, per raó de la seva problemàtica singular i el seu règim especial.

L'efecte pretès de contenció de les rendes s'instrumenta per mitjà de l'aplicació de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que elabora, actualitza i publica el departament competent en matèria d'habitatge. L'índex subministra dades fiables per al coneixement de les rendes del lloguer d'habitatges anàlegs al que

ha de ser arrendat, obtingudes a partir de la informació que conté el Registre de finances dels contractes de lloguer de finques urbanes. L'índex informa de la mitjana de preu per metre quadrat de l'arrendament d'habitatges en una ubicació i amb una superfície determinades i dels marges de preu superior i inferior resultants de la ponderació de diverses característiques de l'habitatge (any de construcció, estat de conservació, eficiència energètica, ascensor, mobiliari, annexos). Atesa l'existència d'aquests marges, la normativa que ara s'introdueix preveu que siguin les mateixes parts contractants les que estableixin el preu que consideren de referència dins dels marges del sistema d'indexació (o excepcionalment, desviant-se'n, si bé aleshores caldrà justificar a bastament el per què), tot i ponderant les característiques de l'habitatge arrendat rellevants per a fixar-ne la renda de lloguer.

El règim de contenció de rendes aplicable als contractes d'arrendament d'habitatge conclusos en àrees declarades de mercat tens cerca un equilibri raonable entre el deure de respectar l'interès patrimonial de l'arrendador i la funció social de la propietat urbana, i gira entorn de tres regles bàsiques. La regla general limita la quantia de la renda que pot ser convinguda en el moment de formalitzar el contracte, que no pot ultrapassar el preu que les parts han considerat de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues, incrementat, com a màxim, en un deu per cent. La segona i la tercera regles estableixen excepcions a l'aplicació de la primera. D'una banda, si l'habitatge objecte del contracte es trobava ja arrendat amb anterioritat a l'entrada en vigor del règim de contenció de rendes i l'arrendador percebia una renda superior a la que resultaria d'aplicar la regla general, en el contracte o contractes subsegüents es permet pactar, com a renda màxima, la percebuda al final del contracte anterior. D'aquesta manera es protegeix una posició patrimonial de l'arrendador adquirida i exercida com a dret amb anterioritat a l'entrada en vigor del nou règim contractual. D'altra banda, el règim de contenció de rendes es flexibilitza en els contractes de lloguer d'habitatges d'obra nova i en els que resulten d'un procés de gran rehabilitació, cas en el qual l'increment del preu que les parts han considerat de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues es pot arribar a fixar en un màxim del vint per cent. Aquesta regla pretén contrarestar el possible desincentiu que el règim ordinari de contenció de rendes pot produir en la promoció d'habitatges nous o rehabilitats amb destinació al mercat lliure de lloguer. La regla s'aplica durant els primers cinc anys a comptar de la certificació de final d'obra. Als contractes conclusos després d'aquest període ja els serien aplicables, si encara perdurés el règim especial de contenció de rendes, les dues regles precedents.

Les tres regles esmentades es complementen amb normes que articulen la possibilitat d'actualitzar anualment la renda si així es pacta (cas en el qual això s'haurà de fer per referència a l'índex de garantia de competitivitat), de convenir l'assumpció de despeses generals i de serveis individuals per a l'arrendatari, i de repercutir-li el cost de la realització d'obres de millora fetes després del termini legal mínim de durada del contracte, elevant la seva renda anual fins i tot per sobre del límit fixat per la regla general.

El Decret llei introdueix també a la part final una disposició específica de naturalesa processal, derivada necessàriament de les particularitats de la regulació substantiva que ara s'aprova i emparada en la competència de l'article 130 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La disposició trasllada a l'àmbit del judici verbal les disputes entre les parts contractuals sobre l'import de la renda i l'eventual pretensió de reemborsament d'excessos percebuts per la part arrendadora en els contractes subjectes al règim especial de contenció de rendes.

El Decret llei també incorpora diverses modificacions en el règim vigent aplicable a la penyora. La Llei 22/1991, de 29 de novembre, de garanties possessòries sobre cosa moble, va regular de forma extensa la figura de la penyora, incorporant qüestions desenvolupades per la doctrina i la jurisprudència, tot adaptant-se a les exigències socials i econòmiques del moment. Aquestes mateixes demandes van

impulsar la revisió del marc legal dels drets reals de garantia, substituint la llei esmentada per la Llei 19/2002, de 5 de juliol, de drets reals de garantia. Finalment, i d'acord amb el principi de codi obert, la Llei 5/2006, del 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals, va incorporar l'anterior legislació al seu capítol novè del títol VI.

La penyora ha esdevingut una garantia rellevant pel nombre de constitucions que es duen a terme, i s'ha convertit en alternativa a la garantia real per excel·lència, com ha estat la hipoteca. Així mateix, es pot constatar que, en el mateix sentit que els drets econòmics immaterials han avançat, quantitativament i qualitativa, i han esdevingut drets econòmics de primer ordre –i no sempre representats per títols valors– també ho ha fet la penyora, com a instrument útil de garantia real, per a inversors i operacions econòmiques.

Com sigui que el nostre marc normatiu vigent estableix una prohibició expressa de la figura de la segona pignoració sobre els propis béns, a favor de tercers creditors, i aquesta ha esdevingut una eina eficaç de garantia jurídica per a les operacions econòmiques realitzades en l'àmbit estatal i internacional, la regulació catalana vigent ha desembocat en una pèrdua rellevant d'oportunitats i recursos, que han cercat la seguretat d'entorns normatius més favorables. En aquest sentit, es disposa de dades estadístiques fiables, com ara les difoses pel Consell General del Notariat referides al període 2011-2018, que permeten observar que en el primer trimestre de l'any 2018 el volum econòmic de les penyores signades als territoris de la resta de comunitats autònomes van atènyer un valor de 198.836.510,00 euros, mentre que a Catalunya no van superar la xifra d'1.313.876,00 euros.

Aquesta situació comporta un greuge i un desavantatge econòmic comparatiu derivat de les diferències entre la regulació catalana vigent de la penyora i la regulació del dret civil aplicable a la resta de territoris que no tenen una regulació pròpia de la penyora i, per tant, per als destinataris de les normes. Precisament per donar resposta a aquesta necessitat socioeconòmica, que requereix d'una garantia real i a la vegada flexible, es disposa la incorporació d'aquesta nova regulació al llibre cinquè i s'atén a la urgència de comptar amb una regulació més competitiva i avantatjosa per al conjunt d'empreses i ciutadans de Catalunya.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a proposta de la consellera de Justícia i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol 1. Disposició general

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret llei és:

a) Regular la contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge en què concorrin les circumstàncies següents:

1r. Que es destini a constituir la residència permanent de l'arrendatari.

2n. Que se situï en una àrea declarada amb mercat d'habitatge tens.

3r. Que no es trobi subjecte a un règim amb protecció oficial.

b) Modificar l'article 569 del Codi civil de Catalunya, relatiu a la penyora.

Capítol 2. Declaració d'àrees amb mercat d'habitatge tens

Article 2. Àrees amb mercat d'habitatge tens

Es consideren àrees amb mercat d'habitatge tens els municipis o parts de municipis en els quals es troba especialment en risc el proveïment suficient d'habitatge de lloguer a la població en condicions que el facin assequible. Poden indicar l'existència d'aquesta situació, en particular, les circumstàncies següents:

- a) Que el preu dels lloguers d'habitatge experimenti un creixement sostingut clarament superior al de la mitjana del territori de Catalunya.
- b) Que la càrrega mitjana del cost del lloguer en el pressupost personal o familiar superi clarament el de la mitjana del territori de Catalunya.
- c) Que un augment eventual de la densitat demogràfica en el municipi no es correspongui amb l'augment necessari del parc d'habitatge.
- d) Que hi hagi disponibles menys habitatges vacants en relació amb la mitjana del territori de Catalunya en situacions de fort increment de la demanda residencial.
- e) Que el preu dels lloguers d'habitatge experimenti un creixement clarament superior a la taxa interanual de l'índex de preus al consum de l'àrea afectada.

Article 3. Declaració d'àrea amb mercat d'habitatge tens

1. La competència per a efectuar la declaració d'àrea amb mercat d'habitatge tens i la seva revisió correspon:

- a) Al departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'habitatge.
- b) En la ciutat de Barcelona, a l'Ajuntament, mitjançant un acord del Ple municipal.

2. La iniciativa per a efectuar la declaració pot partir del municipi o municipis afectats o dels ens locals supramunicipals en què es trobin integrats.

3. Per a formular la declaració cal una memòria explicativa dels motius, en la qual s'acrediti quina o quines circumstàncies la justifiquen, i un informe preceptiu de l'ajuntament o ajuntaments dels municipis afectats, i que s'observin els tràmits de consulta, audiència i informació pública previstos en el procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general.

4. La declaració i les seves revisions s'han de publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i als portals de transparència de la Generalitat i dels municipis afectats.

Article 4. Contingut de la declaració i temporalitat

1. La declaració d'àrea amb mercat d'habitatge tens ha d'incloure una relació de les actuacions que l'administració que l'insta i, si és diferent d'aquesta, també la que la formula duran a terme, en el seu període de durada, a fi d'atenuar o revertir la situació de mercat tens, en exercici de les seves competències i en col·laboració amb altres administracions en el marc dels instruments locals, supralocals i generals de planificació i programació d'habitatge.

2. La declaració ha d'indicar la seva durada, que no pot excedir d'un termini de cinc anys des de la publicació de la declaració. La declaració pot ser revisada, escurçant-ne la durada o deixant-la sense efecte, si canvien les circumstàncies durant la seva vigència i pot també ser prorrogada o reiterada si la situació ho justifica, pel mateix període màxim de temps.

Article 5. Índex de referència de preus de lloguer

La declaració d'un municipi o de part del mateix com a àrea amb mercat d'habitatge tens requereix que en tot el territori afectat per la declaració tingui aplicació l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges aprovat pel departament competent en matèria d'habitatge.

Capítol 3. Règim de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge

Article 6. Determinació de la renda inicial

En els contractes d'arrendament d'habitatge objecte d'aquest Decret llei que es conclouguin en àrees declarades de mercat tens, la renda pactada a l'inici del contracte no pot ultrapassar en un deu per cent el preu de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues en el mateix entorn urbà.

Article 7. Preu de referència

1. El preu de referència s'estableix a partir de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que elabora i publica el departament competent en matèria d'habitatge, a partir de les dades que consten en el Registre de fiances de lloguer de finques urbanes i de les característiques addicionals que es tenen en compte per a calcular l'índex.

2. A l'escrit en què es formalitza el contracte d'arrendament cal adjuntar-hi el document que genera el sistema d'indexació informant de l'índex corresponent a un habitatge anàleg a l'arrendat, expressat en €/m², amb els seus marges inferior i superior. Les dades obtingudes han de referir-se a la data de conclusió del contracte.

3. El contracte ha d'indicar l'import exacte que les parts contractants consideren preu de referència dins dels marges expressats pel sistema d'indexació, ateses totes les circumstàncies de la finca arrendada que han de ser ponderades. Si concorren circumstàncies excepcionals no preses en consideració pel sistema d'indexació que fan que el preu de referència per a l'habitatge arrendat hagi d'anar més enllà del marge superior, cal justificar a bastament en el contracte les raons de la desviació. En cap cas, tanmateix, la desviació no pot ultrapassar el marge superior en més d'un cinc per cent.

4. Si les parts contractants no indiquen en el contracte l'import exacte que consideren preu de referència, s'entén que és la mitjana dels valors inferior i superior expressats pel sistema d'indexació.

Article 8. Revisió de la renda

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, la renda contractual només pot ser revisada si així s'ha pactat expressament i, en aquest cas, cal fer-ho amb remissió a la variació anual de l'índex de garantia de competitivitat a data de cada revisió.

Article 9. Despeses generals i de serveis individuals

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, les parts poden pactar l'assumpció per l'arrendatari de despeses generals i serveis individuals, d'acord amb la llei. En aquest cas, cal fer constar de forma desglossada, en cada pagament, la renda i les despeses assumides per l'arrendatari.

Article 10. Contractes preexistents de renda superior al preu de referència

1. Si l'habitatge objecte de contracte d'arrendament en àrea declarada de mercat tens es trobava prèviament arrendat i la renda percebuda per l'arrendador ultrapassava en el moment de l'extinció del contracte la que resultaria d'aplicar la regla de l'article 6, hom pot fixar com a renda inicial del nou contracte la mateixa del contracte anterior. En aquest cas, cal acreditar la quantia i la data de meritació de la darrera renda en el contracte precedent i fer constar aquestes dades en el nou contracte.

2. La regla de l'apartat 1 s'aplica també als contractes que siguin renovació d'un contracte previ entre les mateixes parts.

3. En els contractes a què es refereix l'apartat 1 es pot pactar la revisió anual de la renda i l'assumpció de despeses generals i serveis individuals per l'arrendatari, en els termes i dins dels límits legals. La revisió anual de la renda, en cas de pacte, s'ha d'efectuar amb remissió a la variació anual de l'índex de garantia de competitivitat en la data de cada revisió.

4. Als efectes de determinar la renda del contracte precedent, no s'han de prendre en consideració eventuais augments de renda acordats l'any previ a l'extinció del contracte que no resultin de l'aplicació de les regles d'actualització o elevació de la renda establertes per la llei.

Article 11. Habitatges de nova edificació o rehabilitats destinats a arrendament

En el cas dels contractes d'arrendament d'habitatges objecte d'aquest Decret llei que siguin de nova edificació o resultants d'un procés de gran rehabilitació, durant els cinc anys posteriors a l'obtenció del certificat final d'obra, la renda pactada a l'inici del contracte no pot ultrapassar en un vint per cent el preu de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues en el mateix entorn urbà. Se n'exceptua el cas en què s'hagin obtingut subvencions públiques per a la realització de les obres, supòsit en el qual la renda resta subjecta a l'increment màxim previst per l'article 6.

Article 12. Obres de millora

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, la realització per l'arrendador d'obres de millora permet, transcorregut el termini mínim de durada obligatòria per a l'arrendador, elevar la renda en els termes previstos per la llei, encara que aquesta ultrapassi el límit establert en l'article 6.

Article 13. Reemborsament de quantitats percebudes en excés

El cobrament per l'arrendador de rendes que ultrapassin els límits establerts per l'article 6 dona dret a l'arrendatari a obtenir la restitució de les quantitats abonades en excés amb meritació de l'interès legal.

Article 14. Ofertes d'arrendament d'habitatge en àrees declarades de mercat tens

En totes les ofertes d'arrendament d'habitatges ubicats en àrea declarada de mercat tens, inclosos els arrendaments a què es refereixen els articles 10 i 11, cal informar de l'aplicació de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que correspongui.

Disposicions addicionals

Primera. Resolució extrajudicial de conflictes

El departament competent en matèria de mediació en l'àmbit del dret privat ha d'impulsar, en col·laboració amb el departament competent en matèria d'habitatge i amb les entitats representatives dels agents que intervenen en la prestació de serveis immobiliaris, l'establiment de sistemes de resolució extrajudicial dels conflictes que es produeixen entre arrendadors i arrendataris per raó dels contractes de lloguer i, en particular, per raó de la determinació de les rendes i les pretensions de reemborsament de quantitats pagades en excés en aplicació d'aquest Decret llei. En el supòsit que el contracte es conclogui entre una empresa i una persona consumidora, les parts poden optar per la mediació i/o l'arbitratge de consum.

Segona. Procediment judicial

Les demandes que tinguin per objecte la determinació de la renda i el reemborsament de les rendes pagades en excés en contractes d'arrendament d'habitatge subjectes al règim de contenció de renda es decideixen en judici verbal, amb independència de la seva quantia.

Tercera. Règim del lloguer d'habitatges de major superfície

La declaració d'àrea amb mercat d'habitatge tens pot determinar, de forma motivada, que el règim de contenció de rendes previst en aquest Decret llei no sigui d'aplicació als habitatges amb una superfície de sostre útil superior als cent cinquanta metres quadrats.

Disposicions transitòries

Primera. Règim dels contractes d'arrendament d'habitatge vigents

Els contractes d'arrendament d'habitatge conclusos amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei es continuen regint pel que estableix la legislació anterior. En cas de novació del contracte que suposi una ampliació de la durada o una modificació de la renda, amb posterioritat a la declaració de l'àrea en què es trobi l'habitatge com a àrea amb mercat d'habitatge tens, ha d'aplicar-se el que estableix aquest Decret Llei.

Segona. Règim dels habitatges de nova edificació o rehabilitats destinats a arrendament

El règim de contenció de rendes establert per aquest Decret Llei s'aplicarà als habitatges de nova edificació o resultants d'un procés de gran rehabilitació una vegada hagin transcorregut tres anys des de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei.

Disposició derogatòria

Resta derogada la disposició final sisena de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial.

Disposicions finals

Primera. Regulació del contracte d'arrendament de finques urbanes

Dins del termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei, el Govern ha d'elaborar i presentar al Parlament de Catalunya un projecte de llei del contracte d'arrendament de finques urbanes.

Segona. Modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'article 569-13, que queda redactat de la manera següent:

«Article 569-13. Requisits de constitució

1. La penyora, constituïda per qualsevol títol, requereix:

a) La transmissió de la possessió dels béns a les creditors o a terceres persones, d'acord amb les pignorants, per qualsevol mitjà admès per aquest codi.

b) El poder de lliure disposició del bé moble empenyorat per la persona que l'empenyora.

2. La penyora tan sols té efectes contra terceres persones des del moment en què la data en què s'ha acordat de constituir-la consta en un document públic.

3. La penyora de crèdits s'ha de constituir en un document públic i s'ha de notificar al deutor o deutora del crèdit empenyorat. Aquesta persona s'allibera de l'obligació si paga al seu creditor o creditora abans de tenir coneixement de la penyora.»

2. Es modifica l'article 569-15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 569-15. Pluralitat de penyores i indivisibilitat

»1. Un bé empenyorat es pot tornar a empenyorar, llevat que hi hagi pacte en contra. La persona que empenyori té la càrrega de manifestar, en el moment de la constitució de la nova penyora, l'existència i les condicions de les penyores anteriors.

»2. En cas d'execució, la prioritat entre les diverses penyores ve determinada per la data de la seva constitució, llevat de pacte en contrari.

»3. La garantia és indivisible, encara que es divideixin el crèdit o el deute.»

3. Es modifica l'article 569-20, que queda redactat de la manera següent:

«Article 569-20. Realització del valor del bé empenyorat

1. Els creditors, una vegada vençut el deute garantit amb la penyora, poden realitzar el valor del bé empenyorat, d'acord amb el que estableix aquest article,

si han requerit el pagament als deutors i si en el termini d'un mes no hi ha oposició judicial d'aquests acompanyada de la consignació o del fiançament del valor del deute per una entitat de crèdit.

2. El notari o notària, en els casos d'empenyorament de participacions socials o d'accions nominatives, ha de notificar, d'ofici, a la societat l'inici del procés.

3. Les persones creditors pignoratives i les pignorants poden acordar que qualsevol d'elles o una tercera persona vengui el bé empenyorat. Aquest acord, que s'ha de formalitzar en un document públic, ha de contenir els criteris de l'alienació i el termini en què s'ha d'acomplir, que no pot superar els sis mesos, i s'ha de notificar fefaentment als titulars coneguts de drets reals sobre el bé, a fi que, si els interessa, paguin el deute i se subroguin en la posició de les creditors pignoratives.

4. Les persones creditors pignoratives, si no hi ha un acord per a la venda directa, poden alienar el bé per mitjà d'una subhasta notarial si aporten al notari o notària que l'autoritza el títol de constitució de la penyora i el requeriment de pagament i li garanteixen la manca d'oposició judicial, d'acord amb les regles següents:

a) La subhasta, llevat de pacte en contra, s'ha de fer en qualsevol notaria del municipi on els deutors tenen el domicili, si és a Catalunya, a elecció dels creditors. Si no hi ha cap notaria al dit municipi, s'ha de fer en qualsevol de les que hi hagi al districte notarial.

b) A la subhasta han de ser citades les persones deutores, les pignorants si són unes altres persones, les creditors pignoratives si hi ha més d'una penyora, i les altres titulars de drets reals sobre el bé. La notificació es fa d'acord amb el que estableix la legislació notarial. La subhasta s'ha d'anunciar, amb un mínim de cinc i un màxim de quinze dies hàbils d'antelació respecte a la data d'aquesta, en un dels diaris de més circulació al municipi on hagi de tenir lloc i al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

5. Les persones creditors pignoratives, si la penyora recau sobre diners o sobre un títol representatiu de diners, sempre que sigui per una quantitat líquida i exigible, els poden fer seus, sense necessitat de subhasta prèvia, però solament fins al límit de l'import del crèdit garantit, amb l'únic requisit de notificar-ho fefaentment a les persones deutores abans de fer-ho.

6. L'alienació, si la penyora recau sobre valors cotitzables i altres instruments financers que s'hi assimilien d'acord amb les lleis, s'ha de fer segons el procediment específic que estableix la legislació aplicable en matèria de mercat de valors.

7. Les persones deutores, si els objectes empenyorats són diversos, poden exigir que en fineixi la realització quan l'alienació d'alguns ja hagi cobert el deute garantit i les despeses de l'execució.

8. L'execució que estableix aquest article és aplicable supletòriament a les penyores que constitueixen els monts de pietat reconeguts legalment i a les penyores de garantia financera.»

Tercera. Competència

Aquest Decret llei es dicta a l'empara de l'article 129 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pel qual s'atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. La disposició addicional segona es dicta a l'empara de l'article 130 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, d'acord amb el qual correspon a la Generalitat dictar les normes processals específiques que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya.

Quarta. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquest Decret llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 21 de maig de 2019

Joaquim Torra i Pla, president de la Generalitat de Catalunya; Ester Capella i Farré, consellera de Justícia

Antecedents del Decret llei

1. Decret llei de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora

2. Comunicació a la Secretaria de Govern de l'inici de la tramitació del Projecte de decret llei

3. Projecte de decret llei (v. inicial)

4. Informe justificatiu

5. Informe jurídic

6. Informe de la Direcció General de Pressupostos

7. Memòria valorativa de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

SOL·LICITUDS DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Miquel Iceta i Llorens, juntament amb setze altres diputats del GP PSC-Units (reg. 39134).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019.

Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-set altres diputats del GP Cs (reg. 39312).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 29.05.2019.

N. de la r. : Les sol·licituds es reproduïxen en la secció 4.67.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.20. Altres eleccions i propostes de nomenament o de conformitat

Procediment per a elegir sis membres de la Junta de Govern del Memorial Democràtic

284-00002/12

RETIRADA D'UNA CANDIDATURA PRESENTADA PEL GP ERC

Reg. 39070 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, comunica a la Mesa del Parlament que retira la designació del Sr. Antoni Bou Castellà com a mem-

bre de la Junta de Govern del Memorial Democràtic presentada el dia 18 de març de 2019, amb número de registre 33507 i número de tramitació 284-00002/12.

Palau del Parlament, 24 de maig de 2019
Anna Caula i Paretas, portaveu GP ERC

PROPOSTES DE CANDIDATS

Reg. 39071 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39071)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 179.1 del Reglament del Parlament, proposa la Sra. Marta Rovira i Martínez com a membre de la Junta de Govern del Memorial Democràtic, amb relació al Procediment per a elegir sis membres de la Junta de Govern del Memorial Democràtic (tram. 284-00002/12).

Palau del Parlament, 24 de maig de 2019
Anna Caula i Paretas, portaveu GP ERC

N. de la r.: El currículum de la candidata pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament.

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la visibilització i el coneixement del trastorn de l'espectre autista entre els infants

250-00743/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39096, 39159 / Admissió a tràmit: Mesa de la CDI, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39096, 39159)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació, supressió i addició

1) *Treballar els valors de respecte i la inclusió social en els programes infantils dels mitjans de comunicació públics d'un personatge amb Trastorn de l'Espectre Autista (TEA), perquè els nens coneguin més bé aquests trastorns, els assimilïn i els vegin amb normalitat **la diversitat.***»

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació

2) *Seguir treballant en l'impuls del Pla d'Atenció Integral a les persones amb Trastorn d'espectre autista, així com en la millora del tractament pels nens i nenes afectats pel TEA i d'atenció i suport a les seves famílies, junt amb el departament d'Educació, el departament de Treball, Afers Socials i Famílies, i amb professionals experts dels serveis sanitaris, educatius i socials.*

Proposta de resolució sobre la supressió dels passos a nivell dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya a l'Anoia

250-00755/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39059 / Admissió a tràmit: Mesa de la CT, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39059)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació

El Parlament insta al *govern a estudiar la incorporació de la supressió dels passos a nivell existents a la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) al seu pas per Igualada, Masquefa i Vallbona d'Anoia, al nou Pla Director d'Infraestructures 2020-2026, d'acord amb les prioritats que aquest estableixi.*

Proposta de resolució sobre el soterrament de la línia del tren a Igualada

250-00756/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39060 / Admissió a tràmit: Mesa de la CT, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39060)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació del punt 1

1. *A estudiar la incorporació de la supressió dels passos a nivell existents a la xarxa de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) al seu pas per Igualada, Masquefa i Vallbona d'Anoia, d'acord amb el que estableixi el nou Pla Director d'Infraestructures 2020-2026 i el contracte programa de ferrocarrils.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació del punt 2

2. *Per a poder suprimir els passos a nivell, estudiar totes les opcions possibles, inclosa la del soterrament de la línia de FGC al seu pas per Igualada amb el seu perllongament fins a la ubicació de l'estació històrica.*

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

D'addició al punt 3

3. *A promoure una reforma de l'estació d'autobusos i tren d'Igualada per facilitar la intermodalitat entre serveis de transport per carretera i millorar els sistemes informatius als usuaris, d'acord amb el que estableixi el nou Pla Director d'Infraestructures 2020-2026 i el contracte programa de ferrocarrils.*

Proposta de resolució sobre l'impuls del programa WiFi4EU en l'àmbit local

250-00757/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 38960 / Admissió a tràmit: Mesa de la CPDAP, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 38960)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació del punt 1

1. En cas que es convoqui una nova convocatòria del programa, realitzar les accions de comunicació necessàries, conjuntament amb les diputacions i amb la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, per tal que la totalitat dels municipis catalans s'assabentin de la convocatòria del programa WiFi4EU, de la Unió Europea, i s'impulsi la seva participació.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació del punt 2

2. Prestar, als municipis que ho sol·licitin, suport perquè puguin accedir a aquests ajuts, en cas que es convoquin novament.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

De modificació del punt 3

3. Promoure, en cas que es convoqui una nova convocatòria del programa, mitjançant campanyes informatives, conjuntament amb les diputacions i amb la Representació de la Comissió Europea a Barcelona, que les empreses instal·ladores de la nostra comunitat autònoma, s'inscriguin al portal WiFi4EU per tal que també el nostre teixit productiu, pimes i autònoms, es puguin aprofitar dels avantatges d'aquest programa europeu.

Proposta de resolució sobre la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista

250-00780/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39094 / Admissió a tràmit: Mesa de la CIP, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39094)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació del punt 2

2. Posar en marxa el més aviat possible el Grup de Treball per a l'abordatge de la violència masclista en l'àmbit laboral de la Comissió Nacional per a una Intervenció Coordinada contra la Violència Masclista.

Proposta de resolució sobre l'eliminació de la violència a la universitat

250-00785/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39061 i 39187 / Admissió a tràmit: Mesa de la CI, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39061 I 39187)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació de refosa dels punts 1 i 2

1. *Condemna qualsevol actitud violenta que afecti als drets i llibertats de les persones.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació al punt 3

3. *El Parlament insta al Govern de la Generalitat a garantir el compliment dels protocols d'actuació de les forces d'ordre públic en els espais públics de les universitats catalanes.*

Proposta de resolució sobre la reobertura de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de la plaça de Catalunya de Barcelona

250-00786/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39062 / Admissió a tràmit: Mesa de la CI, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39062)

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (1)

De modificació del punt 1

1. *Reobrir l'Oficina d'Atenció Ciutadana de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra a la Plaça Catalunya de Barcelona quan aquestes dependències reunixin les condicions adequades per treballar i atendre la ciutadania.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (2)

De modificació del punt 2

2. *Garantir la coordinació entre la Guàrdia Urbana i la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i la col·laboració amb el servei de seguretat privada de TMB tal com s'està fent actualment.*

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà (3)

De modificació del punt 3

3. *Dotar l'Oficina d'Atenció Ciutadana de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra de Plaça Catalunya de recursos i del personal qualificat necessari per l'oficina d'atenció al ciutadà per garantir les condicions de treball més adequades als*

Proposta de resolució sobre l'erosió i la pèrdua de sòl

250-00810/12

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 39002 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Lucas Silvano Ferro Solé, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, comuniquen a la Mesa del Parlament que han advertit l'errada següent en la proposta de resolució (tram. 250-00810/12) presentada el 14 de maig de 2019 i amb número de registre 38233.

Abans del punt 1) hi ha de dir:

«El Parlament de Catalunya insta el Govern a:»

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Lucas Silvano Ferro Solé, diputat, GP CatECP

Proposta de resolució sobre els problemes dels instituts de Palafrugell

250-00822/12

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 39003 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Jéssica Albiach Satorres, presidenta, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, comuniquen a la Mesa del Parlament que han advertit l'errada següent en la proposta de resolució (tram. 250-00822/12) presentada el 21 de maig de 2019 i amb número de registre 38793.

On hi diu:

«3. Que el departament d'Ensenyament i l'Ajuntament de Palafrugell signin un conveni per ampliar el INS Baix Empordà [...]»

Hi ha de dir:

«3. *Que el Departament d'Educació desplegui les gestions necessàries per signar un acord amb l'Ajuntament de Palafrugell per ampliar l'INS Baix Empordà [...]*»

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

Jéssica Albiach Satorres, presidenta; Susanna Segovia Sánchez, portaveu, GP CatECP

Proposta de resolució sobre el canvi curricular en la formació professional

250-00824/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 38954 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Jéssica Albiach Satorres, presidenta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el canvi curricular en la formació professional, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Educació, amb el text següent:

Exposició de motius

La Formació Professional, tot i ser una eina clau per lluitar contra abandonament escolar prematur així com per impulsar l'educació al llarg de la vida, ha patit en els últims anys les retallades, la manca de recursos i de planificació, fet que no ha permès donar resposta a la demanda existent i ha dificultat l'accés a les persones amb menys recursos per culpa de les taxes.

Fa un mes el Departament d'Educació de la Generalitat anunciava la posada en marxa d'un nou model de Formació Professional Dual pel proper curs, canviant els currículums de totes les titulacions de cicles formatius i ensenyaments de règim especial per tal d'unificar en un currículum únic cada cicle formatiu la FP ordinària i la FP dual.

Actualment la FP Dual la cursa un 10% de l'alumnat, del qual només la meitat està a l'empresa alternant la formació amb el centre educatiu. La proposta del Govern, aprofitant la suspensió de l'obligatorietat de la cotització de les pràctiques que regula el RD 28/2018, augmenta de forma considerable la Formació en Centres de Treball (FCT) entre un 30 i un 50%, passant de les 300 i 400 hores actuals a les 500 i 600 hores, a costa de reduir hores lectives d'altres mòduls formatius. El que s'ofereix és una estada a cost zero a l'empresa obligatòria per tothom que vulgui graduar-se.

A dia d'avui, els agents socials i sindicats no han rebut cap proposta ni document d'aquest canvi curricular anunciat pel Departament d'Educació fet a corre-cuita a final de curs i que ja ha modificat el sistema d'FP de Catalunya a través de la Resolució EDU/1076/2019, de 24 d'abril, per la qual s'actualitza l'organització de la formació en alternança en els ensenyaments de formació professional inicial. Una decisió presa al marge del marc de concertació social establert a la llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals de Catalunya, sense cap valoració ni per part del Consell de l'FP de Catalunya, ni per part del Consell Escolar de Catalunya ni, atesa la seva repercussió en l'àmbit laboral dels professionals de l'educació, per la mesa sectorial de negociació del personal docent.

Aquesta exclusió no ha permès fer una anàlisi i una valoració acurades de la proposta, evitant que els agents legítimament implicats en les decisions que afecten al sistema educatiu i, en concret, al sistema d'FP de Catalunya, puguin pronunciar-se sobre la seva idoneïtat. En conseqüència, desconeixem l'objectivitat de les causes, així com la valoració de les possibles conseqüències. No s'ha fet una avaluació del grau de l'èxit ni de la qualitat obtinguts per la implantació del sistema Dual.

En aquest context, cal considerar si un canvi d'aquesta transcendència respon realment a les prioritats i problemes reals del sistema d'FP de Catalunya.

El departament d'Educació ha decidit unilateralment imposar un canvi lineal de tots els currículums que s'imparteixen a Catalunya, afectant indistintament tot l'alumnat, tant el que farà FP Dual com el que no, quan només un 10% dels alumnes cursa aquesta modalitat i quan no hi ha cap raó objectiva per pensar que aquest

percentatge ha de créixer de forma important en l'actual context industrial i de mercat de treball, sinó és que s'impulsen altres mesures d'estímul i de millora de tot el sistema productiu.

Així, un cop més la improvisació afectarà a l'alumnat, en aquest cas, més de 40.000 alumnes el proper curs i a tot el personal docent sense temps per preparar-se ni adaptar com cal el nou currículum.

Alguns sindicats alerten que la proposta del govern perjudicarà tant l'alumnat com les PIMES. Per una banda, la concentració de determinats mòduls en el primer curs implica un desequilibri en la panificació de la càrrega lectiva que augmenta el risc d'abandonament prematur de l'FP, que a Catalunya ja és, lamentablement, molt alt, a conseqüència, també, de la manca d'un veritable sistema d'orientació acadèmica i professional eficient. Aquesta distribució curricular imposada restarà capacitat d'autonomia als centres per adaptar-se a la seva realitat, així com la pèrdua d'hores de lliure disposició limitarà la seva capacitat d'innovació. D'altra banda, per les PIMES, de les quals tampoc coneixem la valoració sobre aquesta modificació, serà més difícil tutoritzar alumnes en pràctiques perquè l'augment d'hores per alumne reduirà la seva capacitat de tutorització actual i augmentarà la dificultat per trobar noves empreses per dur a terme la Formació en centres de Treball amb garanties.

Altrament, la proposta implica una reducció molt significativa de les hores curriculars al centre docent, descapitalitzant abastament les titulacions de les competències professionals, personals i socials que els alumnes adquireixen al centre de la mà dels professionals de l'educació. És aquesta condició precisament la que ha prestigiat la Formació Professional Inicial, a Catalunya i a qualsevol altre lloc, perquè ha estat la condició que ha permès que els alumnes arribin a les empreses ben preparats: d'ací l'alt grau d'inserció laboral de l'FP Inicial no Dual. S'ha de ser molt conscient de la precarització que suposa aquesta reducció en la qualitat de la formació dels nostres titulats i titulades.

En aquest context, la reducció de fins a 33 hores lectives en l'àrea de Formació i Orientació Laboral suposa una greu retallada en l'única matèria que específicament dota els alumnes de totes les eines i estratègies necessàries per integrar-se al mercat laboral en condicions òptimes, amb coneixement dels drets i deures que impliquen les relacions de treball. Quina raó pot justificar que el govern decideixi retallar aquesta formació que ja és, de fet, mínima? Els futurs treballadors i treballadores necessiten i tenen dret a tenir una formació de qualitat en aquest àmbit.

El fet de reduir les hores lectives dels mòduls comportarà també que el professorat haurà d'impartir més matèries per arribar a les 19 hores setmanals, a diferència de les 18 hores setmanals del professorat d'altres comunitats autònomes, perdent especialització del personal docent de cada família professional. Hores d'ara el departament d'educació no ha garantit formalment que aquesta reducció d'hores no impliqui una retallada a les plantilles dels instituts, com tampoc ha aclarit la naturalesa de les tasques que el professorat haurà d'assumir per raó de la reducció de la seva càrrega lectiva, una situació a la qual es suma el grau alt d'interinitat del professorat d'FP, el més alt de tot el sistema educatiu, per sobre del 40% i actualment realitzant oposicions. Per tant, molts es trobaran l'any que ve amb un currículum diferent del que estan estudiant. Uns fets que, sense dubte, perjudiquen la qualitat de la formació que reben els alumnes.

En alguns casos, com els ensenyaments de règim especial –per exemple, els cicles artístics– les empreses on realitzar la FCT són inexistent i, per tant, es perdran aquestes hores lectives per realitzar un mòdul ampliat en centres de treball que no existeixen, una situació que no sembla tinguda en compte.

Un cop més la improvisació del Govern es centra en una modificació curricular precipitada i sense consens, oblidant temes cabdals de la Formació Professional,

com el pagament de taxes, la manca d'oferta pública formativa o la falta de reconeixement social de la formació professional.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1) Suspendre la resolució EDU/1076/2019, de 24 d'abril, fins que no es faci en temps i forma adequats, consensuada amb la comunitat educativa i amb els agents socials.

2) Promoure un model de Formació Professional Dual públic fomentat en el consens, la concertació social i el vincle laboral, que permeti lluitar contra l'abandonament escolar prematur i impulsí l'educació al llarg de la vida.

3) Prendre les mesures que siguin necessàries per desprivatitzar l'oferta dels cicles formatius creats en fundacions i empreses i planificar una oferta pública suficient que doni servei a les milers de persones que cada any es queden sense plaça.

4) Planificar les modificacions del currículum de la Formació Professional d'acord amb les necessitat de les persones i no només de les empreses, comptant amb la participació d'agents socials i de grups de treball on participi el professorat actiu de cada àmbit, així com tenint en compte les particularitat de cada estudi i família professional.

5) Convocar la mesa sectorial dels ensenyaments de formació professional inicial i els ensenyament de règim especial per tal de plantejar el canvi curricular de la Formació Professional.

6) Facilitar la informació i formació necessària al professorat de FP, així com noves condicions de treball, en relació a la tutoria d'FCT, contemplades en la resolució de plantilles corresponent.

7) Regular les pràctiques no laborals, incloent l'obligatorietat de cotitzar a la Seguretat Social.

Palau del Parlament, 21 de maig de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Jéssica Albiach Satorres, presidenta, GP CatECP

Proposta de resolució sobre el manteniment de les dues línies de P3 a l'Escola Sant Joan, de Berga

250-00825/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 38972 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Marc Parés Franzi, diputat, Jéssica Albiach Satorres, presidenta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el manteniment de dues línies de P3 a l'escola Sant Joan de Berga, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Educació, amb el text següent:

Exposició de motius

El curs passat l'Escola Sant Joan de Berga va tancar una de les dues línies de P3 per una davallada en el nombre d'inscripcions. Aquest fet ha suposat que, durant el present curs, l'escola hagi hagut de dur a terme una reorganització important: s'ha passat a tenir una mestra i mitja menys i el grup de P3 no ha pogut tenir una Tècnica d'Educació Infantil, com havia tingut fins aleshores. Amb aquesta reducció de per-

sonal el centre no ha pogut fer els reforços i l'atenció personalitzada que caldria. Ha estat gràcies a l'esforç de l'equip docent i la implicació de les famílies que el centre ha pogut atendre el seu alumnat d'acord amb les seves necessitats.

Enguany, dins el període de preinscripcions, 28 famílies (7 més que l'any passat) han triat l'Escola Sant Joan perquè els seus fills i filles comencin l'escolarització a P3 el proper curs 2019-2020. Aquest fet justifica el manteniment de les dues línies de P3, i així poder oferir un servei de màxima qualitat. A més, cal tenir en compte que amb la «matrícula viva» (alumnes que arriben un cop iniciat el curs escolar) els grups aniran augmentant al llarg del curs. De no recuperar aquesta segona línia de P3, per contra, tres famílies quedarien fora.

El Govern de la Generalitat, però, ha comunicat al centre que no té intenció de reobrir aquesta segona línia de P3, fet que significaria un important greuge pel conjunt de Berga i per la qualitat de l'educació a l'Escola Sant Joan. Tant l'AMPA com l'equip docent de l'escola estan duent a terme diverses mobilitzacions per tal de revertir aquesta decisió.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a mantenir les dues línies de P3 a l'Escola Sant Joan de Berga per al proper curs 2019-2020.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

Marc Parés Franzi, diputat; Jéssica Albiach Satorres, presidenta, GP CatECP

Proposta de resolució sobre la pacificació de l'autovia C-31 a Castelldefels

250-00826/12

PRESENTACIÓ: GP CATECP

Reg. 38982 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, David Cid Colomer, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la pacificació de l'autovia C-31 a Castelldefels, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori, amb el text següent:

Exposició de motius

L'autopista C-32, l'autovia C-31 i la via del tren suposen per a Castelldefels tres barreres urbanístiques de primer ordre. El traçat de la C-32 representa una important fractura que divideix pel mig la ciutat; també actuen com a barreres el traçat de la via fèrria i la C-31. Sobretot aquesta última ja que dificulta l'accés a un important patrimoni natural com és la platja. Per això, calen actuacions immediates que permetin la permeabilitat d'aquestes barreres.

La coexistència de l'autopista C-32 i l'autovia C-31 representa una contradicció flagrant de la integritat territorial del municipi. Aquestes dues ferides urbanes trenquen la comunicació urbana. A banda, la C-31 resulta supèrflua, donat que la via més utilitzada és la C-32. A més, l'autovia C-31 parteix Castelldefels; fet que implica una fractura física, social i emocional que ha tingut greus conseqüències per a la cohesió social i territorial dels barris de la Platja i el Centre. Com que la C-31 comença al municipi, el fet que aquesta comenci després del terme municipal de Castelldefels no representaria cap problemàtica.

En els darrers anys, la totalitat de municipis afectats per grans infraestructures viàries han aconseguit impulsar processos de transformació. Sent aquesta ciutat l'única de la primera corona metropolitana dividida en el seu nucli urbà per tantes fractures.

Castelldefels ha patit i pateix les externalitats negatives de les seves infraestructures: pol·lució atmosfèrica, pol·lució acústica i congestions, amb greus efectes sobre la salut de la ciutadania i, també, sobre l'economia. La ciutat incompleix, degut en part a aquesta carretera, els nivells de contaminació decretats per la UE en quant a qualitat de l'aire i estàndards acústics i els veïns i veïnes en pateixen les conseqüències.

Cal afegir que aquesta via és una via d'oci principalment per l'ús de ciclistes. Sobretot els caps de setmana. Entre 2013 i 2017 es registren 28 accidents a la carretera C-31 entre la C-32 i el pont del riu Llobregat, amb alguna bicicleta implicada. Aquests accidents suposen el 13% de l'accidentalitat del tram. Per tant, es reafirma la necessitat d'estudiar la possibilitat d'implementar mesures de pacificació de la via que possibilitin augmentar la seguretat viària dels usuaris de la bicicleta.

Per tot això, el Govern de la Generalitat ha de treballar conjuntament amb l'Ajuntament de Castelldefels per a redissenyar i implementar un gran pla de ciutat que resolgui definitivament el pas de la infraestructura per la ciutat i rescabalar la ciutat del greuge històric que ha patit durant els darrers anys.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Encarregar, conjuntament amb l'Ajuntament de Castelldefels i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, un projecte de pacificació i de transformació de la C-31 al seu pas per Castelldefels, com a Via Estructurant Suburbana tal i com correspon al seu caràcter vertebrador de diferents sistemes urbans supramunicipals, que discorre per un entorn urbanitzat configurant-la com a via ràpida de caràcter urbà. També a encarregar un estudi sobre possibles models econòmics de finançament del conjunt o d'una part del cost d'assumir el projecte de transformació.

2. Sol·licitar al Govern que impulsi aquest treball de futur de forma compartida amb l'Ajuntament de Castelldefels i els òrgans de representació al territori com la Federació d'Associacions de Veïns de Castelldefels, el Consell de Mobilitat de l'AMB y la Taula de mobilitat de Castelldefels.

Palau del Parlament, 9 de maig de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; David Cid Colomer, diputat, GP CatECP

Projecte del Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022

259-00001/12

PRESENTACIÓ: GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 39011 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Tramitació: article 170 del Reglament del Parlament

A la Mesa del Parlament

Víctor Cullerell i Comellas, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 21 de maig de 2019 s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, s'aprova la iniciativa SIG19EXI0448 Proposta d'acord del Govern pel qual s'aprova el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2019-2022 i se n'acorda la tramesa al Parlament de Catalunya.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 21 de maig de 2019.

Acord del Govern pel qual s'aprova el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2019-2022 i se n'acorda la tramesa al Parlament de Catalunya

L'article 8 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, estableix que l'Administració de la Generalitat ha d'elaborar amb una periodicitat quadriennal un pla director que estableixi les previsions de recursos i les prioritats geogràfiques i sectorials que s'hauran de respectar i concretar en els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

D'acord amb l'esmentada Llei 26/2001, de 31 de desembre, el Pla director, que ha d'ésser aprovat pel Parlament, ha de fixar les prioritats geogràfiques i sectorials del període, els objectius estratègics, els productes i els resultats que es pretenen obtenir, i també els recursos humans, materials, econòmics o de gestió necessaris. El Pla ha d'indicar també les línies de coordinació, col·laboració o cooperació amb altres agents públics o privats, bilaterals o multilaterals, necessaris o convenients per al reforçament dels objectius estratègics de la cooperació pública catalana.

El projecte del Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022 s'ha basat en un procés ampli d'estudi, informació, consulta i participació, i en l'avaluació de l'experiència precedent. De forma prèvia, ha tingut lloc un procés participatiu per al qual s'ha comptat amb un conjunt molt ampli d'actors del sector de la cooperació catalana i d'altres rellevants, així com de contraparts de fora de Catalunya.

Les orientacions del Pla director 2019-2022 s'hauran de concretar en els plans anuals corresponents, que són els instruments de programació de l'activitat de l'Administració de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament, i que han de desplegar els objectius, les prioritats i els recursos establerts en el projecte del Pla director.

El projecte del Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022 és el cinquè dels plans directors, essent el precedent immediat el Pla director de cooperació al desenvolupament 2015-2018, publicat mitjançant la Resolució 1030/X, de 22 d'abril de 2015, del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Pla director de cooperació al desenvolupament 2014-2018 (DOGC núm. 6907, de 7.7.2015).

Atès que l'article 8.3 i 8.5 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, estableix que el conseller o consellera competent en matèria d'actuacions exteriors ha de presentar al Govern el projecte de Pla director perquè

sigui tramès al Parlament i que el projecte de Pla director ha de ser aprovat pel Parlament;

Atès que el projecte de Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022 ha estat dictaminat favorablement pel Consell de Cooperació al Desenvolupament, per la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals i per la Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament;

Per tot això, a proposta del conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, el Govern

Acorda:

1. Aprovar el projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2019-2022, que s'adjunta com a annex.
2. Trametre aquest projecte al Parlament de Catalunya.

Annex. Projecte de Pla director de cooperació per al desenvolupament 2019-2022

Pla director de cooperació al desenvolupament 2019-2022 - Generalitat de Catalunya, 29 de març de 2019

Presentació i resum executiu

I. La política pública de cooperació al desenvolupament

1. Context i oportunitats
2. Missió i visió
3. Capacitat transformadora i qualitat
4. Planificació, seguiment i avaluació
5. Escenari econòmic

II. La contribució de la cooperació catalana als Objectius de Desenvolupament Sostenible

6. Actuacions de desenvolupament
7. Actuacions d'educació per al desenvolupament
8. Coherència de polítiques per al desenvolupament i qüestions sistèmiques
9. Instruments
10. Modalitats

III. La governança del sistema

11. Una política del conjunt del Govern
12. Coordinació i col·laboració amb els ens locals
13. Foment de les capacitats dels agents de la cooperació
14. Relacions institucionals i aliances

Presentació i resum executiu

El pla director és l'expressió tècnica principal de la política de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament. L'Administració de la Generalitat l'ha d'elaborar amb una periodicitat quadriennal, per tal d'establir les previsions de recursos i les prioritats geogràfiques i sectorials que s'hauran de respectar i concretar en els plans anuals de cooperació al desenvolupament.

L'elaboració d'aquest Pla director 2019-2022 –el cinquè des de l'aprovació de la Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament– va estar clarament marcada per la voluntat d'assumir i de desplegar, des de la política pública de cooperació al desenvolupament, el nou marc internacional de l'Agenda 2030 i dels seus Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Adoptats per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 2015, els ODS representen una fita fonamental per al conjunt de les polítiques públiques, i especialment per a aquelles més relacionades amb el desenvolupament.

Per això, i de forma prèvia a l'elaboració d'aquest Pla director, la Generalitat de Catalunya va impulsar el procés participatiu «Visió 2030 - la contribució catalana al desenvolupament global». Al llarg de més de tres mesos, un nombre important de debats virtuals i presencials van permetre arribar a conclusions clares sobre el

futur d'aquesta política: sobre quina és la cooperació al desenvolupament necessària per estar en condicions de fer la millor aportació als Objectius de Desenvolupament Sostenible. Els resultats del procés participatiu assenyalen, en efecte, un camí a recórrer per la cooperació al desenvolupament catalana, en els propers dotze anys. La Visió 2030, amb els seus vuit lineaments principals, serà desplegada pels propers tres plans directores, inclòs el que aquí es presenta. Aquesta visió inclou assoliments i resultats que no es podran verificar en un únic cicle de planificació, i que queden, així, situats en un marc temporal adequat al seu abast i a la seva ambició.

El primer capítol del Pla director 2019-2022 (I. La política pública de cooperació al desenvolupament) incorpora aquesta mirada prospectiva, i també, i com és preceptiu, l'aprenentatge de les experiències prèvies, i especialment l'anàlisi i l'avaluació del cicle anterior. Aquesta anàlisi ha aconsellat mantenir i reforçar els elements més transformadors de la cooperació catalana, i especialment l'enfocament de gènere i basat en drets humans, introduït a la darrera planificació. Enfocament i qualitat, en el conjunt d'actuacions de cooperació, són prioritats per a aquesta planificació. Destaquem també el compromís, que assumeix aquesta planificació, d'arribar a l'objectiu d'un 0,7% dels ingressos corrents no condicionats per a l'any 2030, i la incorporació a aquest Pla director d'un escenari que orienta els creixements anuals necessaris per assolir aquesta fita, ja present a la Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament.

El segon capítol del Pla director (II. La contribució de la cooperació catalana als Objectius de Desenvolupament Sostenible) concreta les opcions sectorials i geogràfiques, així com les modalitats i instruments de les actuacions de cooperació. Sempre amb una lògica d'ODS, es presenten en primer lloc les prioritats sectorials per als projectes de desenvolupament. L'opció de la planificació 2019-2022 és establir un conjunt de set objectius estratègics, inclòs un sobre els «reptes globals» del desenvolupament –on tindran cabuda les matèries especialment sensibles a la problemàtica nord-sud, com ara les desigualtats i especialment les migracions–. Es tracta d'un marc d'objectius ampli i clar, a partir del qual es pugui identificar problemàtiques –amb l'enfocament de gènere i drets humans– i, progressivament, orientar les actuacions envers els ODS i les seves fites. Les prioritats geogràfiques responen a la necessitat de diversificar i de distingir entre diferents lògiques d'actuació, en clau territorial. Així, s'incorporen tant una llista de països i pobles prioritaris, que regirà les convocatòries de projectes, com una sèrie de zones d'especial atenció, organitzades regionalment, i una altra de zones i col·lectius especialment vulnerables.

El procés participatiu va mostrar la necessitat de recuperar l'educació per al desenvolupament com a línia estratègica de la política de cooperació, amb les seves orientacions específiques, i a això respon la secció corresponent del Pla director. Aquesta també destaca la necessitat d'impulsar una estratègia que permeti a l'educació assolir una dimensió més gran, i connectar i vincular-se amb el gran cabal d'actuacions que, a Catalunya, cerquen la construcció d'una ciutadania crítica, conscient de la dimensió global dels problemes, i de la necessitat de treballar per als drets humans, en totes les seves dimensions.

L'ODS 17 és l'esquema que articula la secció dedicada a coherència de polítiques per al desenvolupament i a altres qüestions sistèmiques. El Pla director destaca la importància de la coherència, que en un esquema d'ODS no es pot limitar a l'acció palliativa de l'impacte de determinades actuacions a l'exterior, i s'ha d'orientar a garantir una acció de govern adequada per al desenvolupament sostenible, a l'interior del mateix país i que compregui el conjunt de les polítiques públiques. El capítol es completa amb dues seccions, sobre instruments i modalitats, que fixen les opcions conceptuals i operatives de la cooperació catalana per a aquest cicle.

Finalment, el darrer capítol (III. La governança del sistema) respon a la voluntat d'aquesta planificació d'anar més enllà de l'especificació dels instruments de coordinació habituals. Per això, les seccions distingeixen de forma més clara entre els di-

ferents agents implicats en aquesta política pública, i també especifiquen alguns instruments que han de permetre concretar les agendes de coordinació i col·laboració, per al cicle 2019-2022. La primera secció, referida a la mateixa Generalitat i a les unitats actives en cooperació al desenvolupament, emfasitza la necessitat d'avançar cap a una acció de govern més alineada i de més qualitat. Una segona secció, dedicada als ens locals, distingeix entre l'associació per a les qüestions de país, comunes a totes les administracions, i la col·laboració, més puntual i específica, per a activitats i projectes d'especial interès. En el suport als agents de la cooperació destaca la necessitat d'enfortir les seves estructures i processos d'innovació, d'assegurar-ne una distribució territorial adequada, i de promoure les seves relacions positives i sinèrgies entre si. Finalment, la secció de relacions institucionals i aliances –o partenariats– subratlla la importància dels acords govern-govern, i també d'impulsar –en línia amb l'ODS 17– aliances múltiples, innovadores i inclusives per als Objectius de Desenvolupament Sostenible, amb socis del sector de la cooperació i amb tot altre agent que estigui en condicions de fer aportacions de valor a l'agenda global.

I. La política pública de cooperació al desenvolupament

1. Context i oportunitats

No deixa d'augmentar la magnitud i l'impacte en la vida de les persones –del sud i del nord– dels problemes globals. No fa gaire temps, els temes més greus i urgents dins l'agenda internacional –com ara les guerres, la pobresa o les catàstrofes naturals– eren vists en primer lloc com *problemes dels estats*, susceptibles de ser abordats a través d'un diàleg sectorial, bilateral o multilateral. El context actual mostra amb molta més nitidesa la natura profundament interdependent d'aquestes qüestions, que apareixen com a realitats entreligades, complexes i intractables de forma separada, i el seu caràcter transnacional, que ultrapassa enormement les minses possibilitats regulatòries del sistema multilateral.

Si en dècades passades la principal amenaça al planeta –i a les persones que l'habitarem– era la guerra nuclear, avui el canvi climàtic ja no és un escenari científic sinó un risc real, que es vincula clarament a la privació, el conflicte i la mobilitat humana. Les migracions massives, la continuïtat de la pobresa extrema o les condicions de vida en els *slums* urbans palesen la vulnerabilitat creixent de les persones. Les dones i les nenes, que continuen patint tot tipus de violències, personifiquen l'encreuament entre desigualtat i manca d'equitat. A escala global, apreciem el creixement de les desigualtats dins i entre els països, coexistint enormes disparitats d'oportunitats, renda, riquesa i poder, creuades per les desigualtats de gènere, geogràfiques, d'edat, o origen. La multiplicació i diversificació de les violències, i sobretot la regressió democràtica i dels drets, completen un panorama complex i amenaçador. La humanitat sembla retrocedir cap a estadis anteriors de desenvolupament, en uns moments on, paradoxalment, els avenços científics i tecnològics podrien posar al nostre abast solucions eficaces i assequibles.

El sistema de la cooperació internacional al desenvolupament, amb les seves regles i els seus instruments tradicionals, ha experimentat canvis fonamentals: l'aparició de nous actors fora del marc tradicional de l'AOD, el creixement de l'impacte i el volum dels fluxos de capital privat, l'augment de la cooperació sud-sud, la necessitat d'enfocaments més integrats... L'esforç per donar resposta als nous reptes, tanmateix, no ha estat exempt de la tensió que afecta el conjunt del sistema internacional, i que aquí s'ha expressat com un debat entre una cooperació al servei dels interessos dels donants (securització, ajuda vinculada, prevenció de la immigració...) i una cooperació com a contribució als problemes globals (drets humans, desigualtats, sostenibilitat...). Hem passat de la reflexió sobre l'eficàcia de les actuacions a una altra centrada en els seus resultats.

A través de la mirada de la cooperació al desenvolupament podem entendre millor la connexió de Catalunya amb aquestes tendències globals. També a casa nostra han sorgit discursos polítics que segmenten el principi de solidaritat, en funció de si s'aplica a les persones nascudes dins o fora del país. Front a les dificultats econòmiques, la ciutadania no sempre ha entès la cooperació pública com una prioritat a mantenir. Però també la resposta popular a la crisi de refugi per la guerra de Síria va mostrar magníficament la pulsio solidària de la ciutadania de Catalunya, i va posar de manifest la vigència dels valors socials que sustenten la cooperació. Una cooperació que fa temps que no va en una sola direcció, sinó que cerca connectar els esforços de persones i administracions que, a tot el món, comparteixen la voluntat de fer front als reptes globals i de construir societats en pau, on els drets humans siguin una realitat.

En aquest context, on destaca l'absència de mecanismes vinculants de governança global, l'adopció, l'any 2015, de l'Agenda 2030 marca una fita fonamental. El debat sobre com assolir els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), sobre els seus mecanismes d'impuls i facilitació, lideratges, sistemes de seguiment i retiment de comptes... és a dia d'avui viu i intens. Un debat que palesa també el fet que l'Agenda 2030 ha esdevingut una referència global amb relació a les polítiques de desenvolupament, i que constitueix un marc necessari i esperançador, per una sèrie de motius:

- perquè és un intent ambiciós de tornar a situar la cooperació internacional al centre de les respostes polítiques als reptes de la globalització que cal sostenir.

- pel seu caràcter inclusiu i participatiu, tant en l'elaboració com, especialment, en la implementació que preveu. Un programa que ha d'orientar els esforços del conjunt de la humanitat, en els àmbits governamental i no governamental, i des de l'escala local a la global; i que estimula la corresponsabilitat dels diferents i diversos agents, i el reconeixement dels impactes econòmics, socials i ambientals de les pròpies accions.

- pel fet de promoure una repolització de la pràctica i de l'agenda de desenvolupament, tot ampliant-ne les dimensions, reforçant la centralitat dels drets humans i de la igualtat de gènere, i encoratjant respostes integrals i col·laboratives que exigeixen una actuació coherent i coordinada.

- per la seva integració de la sostenibilitat, indestriable ja de les polítiques de desenvolupament, i per l'orientació envers la preservació del planeta i del medi natural, tot posant al centre la consecució dels drets de les persones i del seu benestar.

- per la seva natura universal i pel fet de crear un marc i un llenguatge compartit per a tots els països, més i menys desenvolupats. L'Agenda 2030 ens confronta amb reptes que són comuns.

- pel fet que incorpora una matriu d'objectius i fites concrets, que esdevenen la referència comuna per mesurar els avenços envers el desenvolupament sostenible, com hem dit, de la humanitat en el seu conjunt. L'Agenda 2030 emfasitza la necessitat de retiment de comptes i estableix una matriu de resultats unificada per fer-ho.

Com a nova agenda global, els ODS no es troben exempts de crítica. Un gran acord intergovernamental és sempre un compromís. Malgrat l'extensió dels 17 ODS i les 169 fites, s'hi troben a faltar més referències als drets humans i als seus diversos instruments, inclosa la llibertat d'expressió; més tractament de qüestions sensibles –com són les migracions i el desenvolupament–, o més espai per a noves palanques del desenvolupament, com ara la cultura. Certament, els ODS no incorporen suficientment una visió feminista i transformadora des del punt de vista de gènere, i es basen també en una assumpció discutible: que és possible, tot mantenint el paradigma econòmic dominant, fer compatibles el creixement i la sostenibilitat, en les seves diverses dimensions. Són dificultats a les quals es van referir moltes veus en els debats del procés participatiu, on també es va manifestar que l'Agenda 2030 no

qüestiona el model de producció capitalista, que és la causa principal d'aquests problemes globals que es volen afrontar.

L'opció de la cooperació catalana és, com en altres ocasions, assumir el nou marc global amb voluntat de contribució, i des d'una perspectiva crítica, conscient del que els ODS incorporen i del que no, i de les assumpcions en les quals es basen. Aquesta ha estat també l'opció que han triat altres organitzacions que, des de la defensa dels drets humans i especialment dels drets humans de les dones, han participat a l'ampli procés del debat post-2015 i elaboració de l'Agenda 2030. La cooperació catalana aborda els ODS amb els seus propis aprenentatges i amb les seves opcions estratègiques, fruit de més de quinze anys de treball i reflexions. Per això mateix, els ODS queden emmarcats dins l'enfocament de gènere i basat en drets humans (EGiBDH), que continua essent l'eix vertebrador i definitori de la cooperació catalana dins l'àmbit internacional. Aquest Pla director farà explícites les opcions que pren, per tal d'emprar l'Agenda de la forma més útil i efectiva. La cooperació catalana accepta el repte, i també l'oportunitat de contribuir, amb la seva pròpia veu, a aquest marc global.

Amb aquesta voluntat de contribució, i de forma prèvia a l'exercici de planificació quadriennal, la Generalitat va organitzar un procés participatiu amb l'objectiu d'actualitzar el diagnòstic sobre la cooperació catalana, i sobretot obtenir perspectiva i noves idees que ajudessin a orientar-la en el futur. El procés «Visió 2030» va emprar els Objectius de Desenvolupament Sostenible per plantejar un debat obert, estratègic, innovador i a més llarg termini. El resultat: una noció més clara sobre com haurà de ser la cooperació al desenvolupament catalana per estar en condicions de donar el millor de si mateixa, i d'organitzar les seves forces per assegurar una contribució transformadora al desenvolupament global. La Visió 2030 és concebuda com aquest punt d'arribada a 12 anys, que es desplegarà de forma progressiva, a través dels diferents plans directors quadriennals.

2. Missió i visió

La Llei 26/2001 emmarca l'activitat de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament, i n'especifica els valors i les finalitats. A partir d'aquestes disposicions, i de forma alineada amb planificacions precedents, aquest Pla director recull la missió de promoure el desenvolupament humà sostenible mitjançant una política de cooperació al desenvolupament de qualitat i transformadora en el marc de l'enfocament de gènere i basat en els drets humans.

El Pla director anterior expressava una visió plenament vigent avui: Catalunya, país compromès i responsable, aspira a un món més lliure, just, igualitari, sostenible, equitatiu i en pau, on els drets humans, individuals i col·lectius, siguin respectats, protegits i garantits.

El procés participatiu «Visió 2030 - La contribució de Catalunya al desenvolupament global» ha generat una idea clara sobre com ha de ser la política pública per poder contribuir a aquesta aspiració. Aquesta planificació en desplega els primers quatre anys, a través dels vuit eixos següents:

En primer lloc, la visió inclou una política de país. Una política catalana de cooperació amb elements essencials compartits pel conjunt d'administracions públiques, i coneguts pel conjunt d'actors i organitzacions que s'hi relacionen. No es tracta només de simplificar i harmonitzar procediments administratius per afavorir l'accés de les entitats del país als recursos públics. També impulsar la cooperació i la complementarietat entre actors a partir del valor afegit de cada administració o associació supramunicipal en el mateix territori. Municipis, diputacions, entitats municipalistes, Fons català de cooperació, Àrea metropolitana de Barcelona... no es defineixen només per les seves especialitzacions i prioritats –que poden canviar amb el temps–, sinó per un mandat, amb relació als actors territorials, que té un caràcter més permanent, i a partir del qual pot plantejar-se la complementarietat amb la resta d'ad-

ministracions públiques. Una política que ha de mirar el territori de Catalunya en la seva integritat, i acordar formes de suport que garanteixin la cohesió del seu teixit associatiu. Una política catalana coneguda, legitimada i comunicada amb qualitat.

En segon lloc, unes organitzacions de la societat civil robustes, ben implantades en el territori i dotades de les capacitats necessàries per fer la seva tasca. Organitzacions que puguin assumir la innovació com a forma de millora contínua i gestionar el coneixement de forma adequada. Dimensionades a les seves funcions, amb personal que pugui desenvolupar-s'hi i créixer professionalment. Un teixit dens, extens i diversificat, amb grans entitats, especialitzades i internacionalitzades, i d'altres més petites, de base local i que sovint asseguruen funcions múltiples, vinculades a la solidaritat i a la defensa dels drets de les persones, i treballant per la cohesió social al territori on estan implantades. Amb instruments que donin suport a aquesta visió, igualment adequats i diversificats, i que incloguin recursos per a estructures, per a millora de procediments i innovacions. Un conjunt que completen les ONG internacionals que s'installeu a Catalunya, i que han d'integrar-se progressivament a la vida associativa del país.

En tercer lloc, banda ampla. Una característica tradicional i distintiva de la cooperació catalana, que ens ha de permetre cada cop més conèixer, incorporar i beneficiar-nos de la contribució de diferents actors catalans al desenvolupament global. Actors amb diferents graus de proximitat a la política pública de cooperació, però que la reforcen i l'actualitzen. El procés participatiu ens els ha mostrat de prop: joves i les seves noves formes de treball; un tercer sector amb grans espais de confluència amb el sector de la cooperació al desenvolupament; professionals de l'àmbit de la comunicació, del periodisme, de la cultura, els esports... La Visió 2030 ens parla d'una política pública connectada i en sinergia amb aquests diferents col·lectius.

En quart lloc, una acció de govern coherent amb el desenvolupament humà sostenible, a Catalunya i arreu. Tradicionalment, això volia dir vetllar per l'impacte exterior de les polítiques públiques, que en el seu conjunt havien de respectar els valors i els principis de la política de cooperació. Avui, veiem com creix la demanda de ser actius en àmbits que van més enllà de la dimensió exterior i més enllà de l'activitat estrictament pública: la coherència adquireix una dimensió de conjunt del Govern. En un marc d'ODS, aquesta vinculació entre l'intern i l'extern esdevé encara més forta: Catalunya és escenari de problemes i dinàmiques que són globals, i ens hem d'assegurar que les solucions ho siguin també. Els drets humans i la sostenibilitat com a qüestions clau en aquest encaix local-global. Una responsabilitat dels poders públics que reclama, igualment, corresponsabilitat per part de la societat.

En cinquè lloc, una educació per millorar el món canviant les mentalitats. Transformar les actituds i les pràctiques de la ciutadania, des de la comprensió de les causes estructurals que originen les desigualtats en el gaudiment dels drets humans. O, simplement, les desigualtats. Una educació per a la ciutadania crítica installada en els currículums formals, i que informi també el treball de múltiples agents que creen continguts i activitats, especialment però no únicament al voltant d'infants i joves. El moment és el just i el repte, enorme. Catalunya hi arriba, però, amb bones condicions, amb molts i molts anys de projectes, experiències i iniciatives, i amb moltes persones que combinen experiència, entusiasme i capacitat. En la Visió 2030 aquest gran potencial connecta i porta l'EpD catalana –incloses entitats i administracions públiques, amb la Generalitat en primer lloc– a fer un gran pas endavant.

En sisè lloc, la Visió és contribució. L'any 2030 Catalunya aspira a ser un actor internacional més eficaç i reconegut, en matèria de desenvolupament, principalment per la seva aposta per l'EGiBDH. Ha identificat alguns àmbits de gran impacte, i ha construït les evidències i els indicadors per acreditar-ho, davant les agendes globals. Participa als debats internacionals del desenvolupament, forma part de partenariats d'alt valor afegit, i estableix relacions institucionals, bilaterals i multilaterals que omple amb contingut de valor. La política pública de cooperació n'és la principal

facilitadora: mobilitza els actius governamentals, orienta i impulsa les iniciatives de la societat civil, i assegura la qualitat i capacitat transformadora del conjunt d'actuacions.

En setè lloc, una cooperació intel·ligent. Una política que genera, utilitza, comparteix i certifica coneixement, que avalua per aprendre i per innovar de forma contínua. Que ha fet la seva revolució de les dades, no només per a les funcions de planificació i seguiment, sinó també en les intervencions i molt especialment en l'acció humanitària. Que adopta l'administració electrònica per facilitar tots els processos. Estretament vinculada al món de la recerca i la universitat catalanes, i amb connexions internacionals. Que coneix i utilitza amb èxit, en cada cas, el potencial de les noves tecnologies, i que intercanvia coneixements sobre aquestes matèries, en l'àmbit internacional.

Finalment, una cooperació que ha crescut fins arribar al 2030. Ha establert un horitzó de creixement econòmic, i l'ha complert. El 2030 no només dedica a AOD el 0,7% dels ingressos propis no condicionats, sinó que també és capaç de mobilitzar fonts de finançament addicionals per contribuir als objectius de desenvolupament humà sostenible, i d'assegurar la coherència de polítiques. Té una idea precisa de l'ús que cal donar als recursos addicionals, ha repensat el seu marc legal i la governança, i ha preparat les seves estructures per gestionar-los amb qualitat i eficàcia.

3. Capacitat transformadora i qualitat

La Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament, estableix la necessitat de vetllar per la qualitat del conjunt d'actuacions, tant de les diferents unitats del Govern actives en cooperació com de la mateixa Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD). La capacitat transformadora s'ha anat afirmant en les diferents planificacions quadriennals, a partir de la noció de transversalització de diversos objectius –drets humans, governança, teixit associatiu; equitat de gènere; sostenibilitat– en totes les actuacions. Aquest Pla director renova l'aposta per aquestes dues nocions com a idees rectores de l'activitat pública, que aquesta secció detalla.

En el Pla director anterior, el Govern va optar per canviar el seu acostament a la transversalització –la qual fins llavors s'havia desplegat a través de diverses estratègies horitzontals–, i va apostar per un enfocament integrat, a partir de la incorporació dels enfocaments de gènere i de drets humans. L'enfocament de gènere i basat en drets humans (EGiBDH) s'ha anat construint els darrers anys a partir d'una sèrie de nocions, entre les quals destaquem l'abordatge de les causes estructurals de les desigualtats i les violacions dels drets, i el pas d'una visió de la cooperació com a proveïdora de serveis a una altra que assegura l'acompanyament a processos de canvi.

L'enfocament de gènere i basat en drets humans comporta analitzar i transformar les causes estructurals que provoquen desigualtat i discriminació envers les dones en tots els àmbits (econòmic, laboral, polític, social, cultural) per mitjà d'estratègies per erradicar-les. L'EGiBDH reivindica el seu component polític desenvolupat per la crítica al sistema patriarcal i comporta situar en el centre del debat la sostenibilitat de la vida humana i ambiental, una nova redistribució del treball de cura i productiu, una vida lliure de violències, els drets sexuals i reproductius i els drets econòmics, laborals i polítics de les dones, entre altres.

Les desigualtats que troben les dones pel fet de ser-ho s'entrecreuen amb altres formes de discriminació que agreugen i empitjoren l'exercici ple dels seus drets humans. Aquestes discriminacions múltiples són l'edat, la nacionalitat, l'ètnia, l'origen, la classe social, la discapacitat o l'opció sexual, entre altres. L'EGiBDH fa especial èmfasi en aquestes interseccionalitats. La Convenció sobre l'eliminació de tota forma de discriminació contra les dones (CEDAW) esdevé el marc de referència, en establir un consens sobre què s'entén per discriminació envers les dones i una agenda per lluitar contra aquesta discriminació.

A partir especialment de l'activitat de l'ACCD, s'ha consolidat un corpus de pràctica, amb un correlat d'estudis i informes que l'han acompanyat i han ajudat no només a situar l'EGiBDH en el panorama d'altres cooperacions públiques, sinó a discernir-ne més clarament les possibilitats, amb relació a la coherència de polítiques o a l'articulació de les línies estratègiques.

El diagnòstic de la darrera planificació i també les tendències internacionals assenyalen l'encert d'aquesta aposta, i la necessitat de mantenir la centralitat de l'EGiBDH dins la política de cooperació. Per això, aquesta planificació considera prioritari continuar amb el desplegament de l'EGiBDH, que ha d'esdevenir un tret característic de la cooperació catalana en el seu conjunt, juntament amb les seves capacitats instal·lades, o àmbits de coneixement i d'expertesa. Continuarà la millora conceptual i operativa de l'EGiBDH, a través de la incorporació de qüestions clau com la dimensió local-global, la participació i, especialment, la sostenibilitat.

Els darrers exercicis han permès també constatar les diferències en el ritme i profunditat de l'apropiació de l'EGiBDH, entre la mateixa ACCD i la resta d'unitats governamentals. Alhora, altres administracions públiques catalanes han impulsat les seves pròpies fórmules per enfortir la capacitat transformadora de les seves cooperacions, a partir de diversos enfocaments.

Per a aquest Pla director serà prioritari facilitar que l'EGiBDH formi part, progressivament, de la pràctica del conjunt d'unitats de la Generalitat actives en cooperació. Igualment, s'obrirà un diàleg entre les administracions públiques catalanes per tal d'identificar un màxim d'elements comuns entre els enfocaments respectius, i de simplificar i homogeneïtzar-ne l'ús, especialment en formularis i convocatòries de subvenció.

Aquest Pla director prioritza també la qualitat de la política de cooperació i de les actuacions del conjunt dels agents governamentals. La supervisió i el suport per a la qualitat, que la Llei 26/2001 confia a la DGCD, té en la formació i la creació de capacitat un instrument fonamental. En aquest cicle, les actuacions formatives puntuals, per a un públic reduït –com ara elegibilitat de les despeses com a AOD, o els canvis en terminologies o instruments– s'alternaran amb sessions temàtiques, que aprofundiran en qüestions d'interès per a un públic més ampli i a partir d'experiències igualment variades; i també amb actuacions formatives més estructurades, com els cursos de cooperació organitzats anualment amb l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (EAPC). A l'inici del quadrienni, i a través d'un exercici d'identificació de necessitats formatives, s'establirà un programa global per al conjunt del cicle de planificació.

A banda de la formació, que té una funció certament horitzontal, aquest Pla director concreta la seva concepció de la qualitat en quatre dimensions complementàries. En primer lloc, la d'eficàcia. Aquesta doctrina promou una sèrie de principis –coordinació, harmonització, alineament– que informen des de fa temps la pràctica de la cooperació catalana, en els àmbits estratègic i operatiu, i a través d'instruments consolidats, que van de les estratègies sectorials o geogràfiques a les convocatòries i formularis de subvenció. Aquest cicle vol actualitzar aquesta noció, amb alguns compromisos clau: la millora de la coordinació, especialment amb actors catalans; la millora de l'apropiació, amb la necessitat d'adscriure tota despesa d'AOD a objectius de desenvolupament explícits i programats; i la participació en els espais internacionals de debat sobre eficàcia, tot aportant-hi evidències sobre la contribució dels actors descentralitzats, referenciades als ODS.

En segon lloc, aquest Pla director es fa ressò de la necessitat de superar la fragmentació entre les orientacions i prioritats de les diferents unitats del Govern actives en cooperació, evidenciada en la darrera planificació. Per això, l'alineament de les actuacions del conjunt dels departaments és considerat un element de qualitat d'aquesta política pública. Impulsar aquest alineament, a través de les eines més

adequades, serà l'objecte d'un diàleg continuat amb els departaments. La secció 9 *infra* tractarà aquesta prioritat.

En tercer lloc, aquest Pla director reafirma la importància de la coherència de polítiques per al desenvolupament (CPD), també com a component associat a la qualitat. El marc dels ODS permet fer aquí, dins l'àmbit de la coherència de les actuacions exteriors dels departaments amb els valors de la cooperació, un salt qualitatiu. Els ODS faciliten una cooperació tècnica en clau d'aprenentatge mutu, en un llenguatge comú, i que pot incorporar partenariats diversos, amb socis del nord i del sud, tot subratllant la continuïtat entre els objectius a assolir a Catalunya i a l'estranger. La DGCD emprarà aquest marc per promoure la CPD.

Continuaran en aquest cicle de planificació altres actuacions relatives a la coherència de polítiques ja encetades en cicles anteriors: formació i sensibilització sobre aquesta qüestió, prop del personal de les diferents unitats de cooperació dels departaments; l'anàlisi i la recerca sobre l'impacte de les polítiques i mesures del Govern a l'exterior, en especial amb relació a la garantia de l'exercici dels drets humans i a la petjada ecològica, a partir de les anàlisis impulsades per la Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat. Una prioritat que continua, amb relació als cicles de planificació precedents, és el treball conjunt entre la DGCD i ACCIÓ per promoure una política d'internacionalització de l'empresa catalana respectuosa amb els drets humans, l'equitat de gènere i la sostenibilitat ambiental.

En quart lloc, i en línia també amb l'Agenda 2030 i amb els resultats del procés participatiu, aquest Pla director vol apostar per la innovació, com a element que pot ajudar no només a alimentar i millorar el cicle de la política pública, sinó a millorar radicalment l'eficiència dels processos, i multiplicar-ne els impactes. Aquest Pla director preveu la introducció de mesures d'innovació, i molt especialment les relatives a la innovació social, a les tecnologies de la informació, en diferents apartats i seccions.

4. Planificació, seguiment i avaluació

La planificació, el seguiment i l'avaluació de les actuacions són funcions clau per vincular les evidències i els aprenentatges que s'extreuen de la pràctica. A partir de les provisions d'aquest Pla director, es preveuen ja alguns desenvolupaments que, en forma d'instruments de planificació, desplegaran progressivament diverses qüestions: anàlisi d'objectius en clau ODS, o documents conceptuals sobre EpD i comunicació. Especialment importants seran els plans de treball de la DGCD/ACCD amb departaments, que tindran un format simplificat, orientat a accions clau per a la qualitat i la capacitat transformadora de les seves actuacions.

El seguiment és una funció fonamental per a les polítiques públiques, especialment les de cooperació. Es tracta de retre comptes d'allò fet i dels seus impactes, de mostrar les dades de forma transparent, per tal de millorar la informació ciutadana sobre cooperació al desenvolupament i la legitimació d'aquesta; i, igualment, d'observar i analitzar els resultats, aprendre de la gestió i alimentar i millorar el cicle de la política pública. En aquesta planificació es reforçarà l'orientació del seguiment envers el retiment de comptes, a través d'un tractament millorat de les dades de la cooperació, amb memòries anuals que continguin la informació, qualitativa i numèrica, que permeti verificar l'execució dels plans anuals i del mateix Pla director.

S'aplicaran i desplegaran les recomanacions de l'informe elaborat per Ivàlua, per a la millora de l'avaluació en la cooperació catalana, i especialment la simplificació dels instruments d'avaluació, amb l'objectiu que els diferents instruments tinguin funcions diferenciades, i separin la part de seguiment pur de l'avaluació com a tal; la definició del rol de l'avaluació a partir del Pla director, a partir d'un exercici intern basat en la teoria del canvi; i la millora de les capacitats instal·lades de la DGCD i l'ACCD, inclosa la identificació de preguntes d'avaluació. S'impulsarà una cultura

de l'avaluació, que sigui la base d'un aprenentatge permanent, a partir de l'anàlisi de la mateixa pràctica.

L'avaluabilitat del mateix Pla director serà millorada, i es dirigirà a la generació d'aprenentatges que serveixin per orientar-ne el desplegament, i començar a dissenyar la propera planificació. En aquest sentit, i de forma immediatament posterior a l'adopció del Pla i amb el Consell de Cooperació, es formularan una sèrie de preguntes d'avaluació, de manera que les respostes es puguin anar obtenint en paral·lel a les programacions i execucions anuals.

5. Escenari econòmic

El marc dels ODS (17.1) urgeix els països a mantenir els seus compromisos d'ajut oficial al desenvolupament. Per obtenir i acreditar resultats de desenvolupament i per mobilitzar recursos addicionals, cal, sens dubte, un nivell adequat de despesa pública pròpia, ja que només amb un pressupost propi, estable i previsible en el temps, que permeti establir plans estratègics a mitjà i llarg termini, serà possible vertebrar una veritable política pública de cooperació i de promoció i defensa de la pau i els drets humans.

L'AOD ens dona igualment una idea del compromís públic envers el desenvolupament dels països i pobles més empobrits, alhora que permet comparar els esforços de les administracions públiques en aquesta matèria.

Aquesta planificació recupera l'objectiu, present a la Llei 26/2001, que els recursos d'AOD arribin a representar el 0,7% dels ingressos corrents no condicionats. L'any d'assoliment d'aquest objectiu seria l'any 2030. Segons les estimacions realitzades, el 0,7% dels ingressos corrents no condicionats d'aquell any equivaldria a 261,72 M€.

Pel que fa a l'escenari econòmic 2019-2022, i de forma coherent amb l'objectiu enunciat d'assoliment del 0,7% l'any 2030, l'aportació a AOD hauria d'incrementar-se en uns 20,82 M€ en els anys 2020, 2021 i 2022, dins de les disponibilitats pressupostàries i tenint en compte els objectius d'estabilitat pressupostària i limitacions de la despesa no financera, d'acord amb la normativa d'estabilitat pressupostària.

II. La contribució de la cooperació catalana als Objectius de Desenvolupament Sostenible

El Pla director 2015-2018 feia una aposta decidida per fer un tractament més integral de les tres línies estratègiques establertes en els plans directores anteriors: el desenvolupament, l'educació per al desenvolupament i l'acció humanitària. Aquesta opció es justificava en l'aparició de tendències –la interdependència, una nova ciutadania global, la vinculació entre problemàtiques locals i globals... les quals, juntament amb la universalitat dels drets, animaven a acostar més les actuacions pròpies de les tres línies, i sobretot a anar més enllà de la lògica nord-sud que n'impregnava els objectius i les metodologies de treball.

En el període precedent, aquesta articulació entre línies s'ha desplegat de forma progressiva i efectiva, i ha permès també apreciar de forma clara quines funcions continuen sent específiques de les línies estratègiques tradicionals, i no subsumibles en una única metodologia unificada. Més concretament, és clar com el treball en desenvolupament pot guanyar en eficàcia si incorpora adequadament elements de comunicació, incidència o recerca; també, que des del desenvolupament és possible treballar múltiples aspectes vinculats a l'acció humanitària, que des de l'EGiBDH apareix sovint com una solució paliativa a situacions d'exclusió, desigualtat i manca de drets.

El Pla director renova l'aposta per l'articulació entre les línies estratègiques, i especialment per una concepció ambiciosa i global de les actuacions de desenvolupament, a partir d'una anàlisi centrada en els drets humans i el gènere, com recull

la secció següent. A continuació, el Pla aborda la línia d'educació per al desenvolupament, que en un context d'ODS apareix com un element clau de creació de ciutadania crítica, i que ara té la missió de trobar-se i associar-se més estretament amb altres formes de treball que, des d'altres àmbits de responsabilitat, en comparteixen els objectius fonamentals.

Pel que fa a l'acció humanitària, aquesta continua fonamentalment integrada en un treball per al desenvolupament orientat a l'erradicació de les causes estructurals de les crisis humanitàries, i a la prevenció i resolució dels conflictes i de les violències en les seves múltiples manifestacions. L'objectiu és plantejar el disseny i desplegament d'estratègies integrals a més llarg termini, que superin la divisió humanitari-desenvolupament així com la divisió sud-nord, i promoguin l'articulació d'aliances per tal d'assolir resultats col·lectius més sostenibles. En aquestes estratègies s'inclou l'acció humanitària entesa com a apoderament d'actors per la prevenció, la resiliència i la protecció, i es fa èmfasi també en la incidència i la conscienciació sobre les causes de les crisis.

Tanmateix, cal ser conscients que existeixen contextos que requereixen prestació d'assistència i protecció urgent i imprescindible a curt termini. En aquestes situacions serà prioritari exercir la resposta d'emergència i garantir que les persones tinguin accés a assistència humanitària i protecció. Aquest Pla director preveu un creixement pressupostari que permetrà que la cooperació catalana es doti d'una forma de treball pròpia i estable, per a aquests aspectes específics de l'acció humanitària.

6. Actuacions de desenvolupament

6.1 Prioritats sectorials

La Llei 26/2001 estableix que els plans directors establiran les prioritats sectorials, a concretar en els plans anuals de cooperació. Les planificacions precedents han respost aquesta instrucció de diverses formes. Fins l'any 2014, es va optar per identificar objectius estratègics, específics i resultats. El Pla director 2015-2018, per la seva part, va optar per expressar les prioritats sectorials a partir de dos grans grups de drets: els drets dels pobles i els de les dones –des de la premissa que l'apoderament de les dones en aquests àmbits és una condició necessària per a la consecució real dels drets humans universals.

Els resultats d'aquestes opcions són diversos. L'anàlisi de l'execució 2011-2014 va mostrar que la prioritització a partir d'objectius estratègics temàtics no va arribar a generar una concentració real dels impactes, donada la natura altament diversa, en temes i en actors, de la cooperació de la Generalitat, que va fer que la llista de prioritats tendís a augmentar fins no excloure pràcticament cap actuació. Després, la prioritització a partir dels drets de les dones i dels pobles partia d'una premissa adequada –arribar a impactes de més abast, a partir de la focalització en certes situacions i problemàtiques–, però el seu desplegament real, com ens diu el diagnòstic del darrer cicle, es va veure afectat per la confusió entre l'EGiBDH i els drets de les dones com a objectius estratègics.

L'Agenda 2030 i els ODS modifiquen –si més no parcialment– els paràmetres de la prioritització sectorial, en contenir un marc d'actuacions i de resultats igualment ampli, però universal i sobretot integral. És així que, en aquest context i a partir de l'experiència precedent, aquest Pla director opta per basar l'impacte i la concentració de la cooperació catalana en dues idees fonamentals. La primera és entendre les prioritats no tant com a sectors d'intervenció, sinó com a problemàtiques sobre les quals es vol incidir. Unes problemàtiques identificades a partir de l'EGiBDH, dins d'un arbre ampli d'objectius estratègics i d'algunes prioritats o orientacions de partida. La segona idea és fer, de forma progressiva i al llarg del cicle, un esforç per orientar les actuacions, quan sigui possible, al llenguatge, als Objectius de Desenvolupament Sostenible i a les seves fites. D'aquesta manera, la cooperació catalana

estarà en condicions d'acreditar resultats concrets i tangibles en el marc global dels ODS, a través de les seves pròpies formes de treball.

Aquest Pla estableix un conjunt de set objectius estratègics, vinculats al desenvolupament sostenible, sota l'enfocament de gènere i basat en drets humans. Els tres primers se centren en la defensa, garantia i exercici dels drets humans. El primer es refereix als drets humans de les dones, i s'orienta a la protecció de les dones en contra de tot tipus de violència masclista, al seu apoderament, ja sigui polític o econòmic, i avançar cap a societats més equitatives en les quals es doni una distribució correcta de la cura i del treball reproductiu i comunitari.

El segon objectiu estratègic se centra en els drets civils i polítics de les persones i en la construcció de societats més democràtiques. En aquest marc, es prioritzen els processos d'aprofundiment democràtic i de reforç de les capacitats de les organitzacions de la societat civil, i els moviments socials com a actors fonamentals per exercir el control social sobre l'actuació dels governs i la incidència en les seves polítiques públiques. Igualment, es posa un focus en els països que han sofert règims autoritaris i en la necessitat de recuperar la memòria històrica com a element clau per construir societats més justes i cohesionades; i s'aposta per continuar treballant en el suport integral als defensors i defensores dels drets humans que treballen en països on aquests estan en risc.

El tercer objectiu estratègic es vincula a la prioritat de «no deixar ningú enrere», central a l'Agenda 2030, i s'orienta a la preservació dels drets econòmics, socials i culturals de les persones, i també dels col·lectius més vulnerables, entre els quals aquest Pla destaca els de les persones amb algun tipus de discapacitat. Les prioritats són els drets lligats a la salut, a l'educació i als serveis socials com a elements bàsics del desenvolupament humà sostenible; a la sobirania alimentària, que inclou la dimensió productiva; als drets laborals i a una ocupació digna; a la promoció del dret a la ciutat i dels drets humans a la ciutat, des de les polítiques públiques i en línia amb la Nova Agenda Urbana, i a l'accés a la cultura i a l'esport com a elements fonamentals de la construcció personal i col·lectiva, especialment entre els més vulnerables. Aquest objectiu s'ha de beneficiar de l'aportació del treball de les entitats formades per les persones migrants, i ha de defugir la mirada etnocèntrica per introduir nous registres i referents de les comunitats d'origen divers.

En línia amb el que estableixen les principals agendes globals lligades a la lluita contra el canvi climàtic, el quart objectiu estratègic se centra en la promoció de la sostenibilitat ambiental, la lluita contra el canvi climàtic i la pèrdua de biodiversitat. Les prioritats se centren en la garantia i defensa de l'accés sostenible, inclusivament i equitatiu als recursos naturals i als serveis ambientals; a promoure models de producció i consum responsables i sostenibles; contribuir a la reducció de la petjada de carboni i de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle; construir societats més resilients que tinguin capacitat per adaptar-se als impactes derivats del canvi climàtic, i preservar la biodiversitat i el manteniment dels ecosistemes preveient-ne un ús sostenible.

Tot prenent consciència que la defensa, promoció i exercici dels drets humans requereix de governs democràtics dotats de recursos i capacitats suficients, el cinquè objectiu se centra en la promoció de la governança democràtica. En línia amb els processos de localització dels ODS, les prioritats lligades a aquest objectiu s'orienten a donar suport a processos de consolidació de la democràcia local i el desenvolupament d'entorns juridicoinstitucionals (descentralització, claredat competencial, suficiència de recursos, etc.) que n'afavoreixin el desplegament; a donar suport a la definició de formes de governança més efectives basades en la complementarietat i la coordinació entre les diferents esferes de govern, en el compromís i la participació dels operadors del territori (societat civil, sector privat, universitats, etc.) i en promoure la transparència, el rendiment de comptes i les diverses formes de control social. El Pla, prenent nota de la important tradició i trajectòria que té la Generalitat de

Catalunya i els principals agents de la cooperació catalana en matèria de cooperació tècnica, posa especial èmfasi a donar suport a estratègies de reforç institucional per millorar els processos d'elaboració de polítiques públiques de qualitat.

De forma vinculada al compromís de la societat catalana amb la pau i la no-violència, així com de la trajectòria de la cooperació catalana en regions en conflicte, postconflicte i vulnerabilitat, el sisè objectiu estratègic es refereix a promoure una cultura de pau, i a la prevenció i transformació de conflictes violents. En aquest sentit, la cooperació catalana se centrarà a identificar, descriure i transformar totes les formes de violència, incloses les derivades d'entorns febles d'estat de dret i alts nivells de corrupció i criminalitat. A més, es promouran els drets de les víctimes i l'enfortiment i millora de la cohesió social.

Finalment, aquesta secció inclou un setè objectiu estratègic centrat en certs reptes globals, especialment sensibles des d'una perspectiva de desenvolupament sostenible, i als quals la cooperació catalana pot contribuir amb una aportació significativa. En aquest sentit, les prioritats establertes posen el focus en els reptes lligats a la mobilitat humana, les poblacions desplaçades i els refugiats; en les desigualtats estructurals, i en especial les que afecten els col·lectius més vulnerables, i, en línia amb el que estableix l'ODS 17, en la necessitat d'avançar i implicar-se en la construcció dels partenariats globals que es requereixen per abordar els reptes lligats al desenvolupament sostenible.

Objectiu estratègic 1: Contribuir a la defensa, la garantia i l'exercici dels drets humans de les dones i a la transformació de les estructures que perpetuen les desigualtats entre homes i dones, des de l'EGiBDH.

Prioritats

- Contribuir a la prevenció, la detecció i l'erradicació de la violència masclista en totes les formes (física, sexual, psicològica, social i econòmica) i en tots els àmbits (de parella, familiar, laboral i sociocomunitari).
- Fomentar processos de concertació política i social i promoure la representació i la participació paritàries i estables de les dones en les estructures de poder i en la presa de decisions en tots els nivells i en tots els àmbits.
- Impulsar l'apoderament polític de les dones per augmentar-ne la capacitat d'exigir els seus drets i per combatre'n l'exclusió tant a escala local com global.
- Impulsar els drets econòmics de les dones centrats en l'apoderament i autonomia econòmica.
- Contribuir a la inclusió de l'ètica de la cura i a reconèixer i redistribuir els treballs de cures, tot promovent les noves masculinitats.
- Promoure la corresponsabilitat en el treball reproductiu i comunitari entre homes i dones remarcant-ne la importància per al funcionament de les societats.
- Impulsar el dret a la salut, i en especial el dret al propi cos, els drets sexuals i els drets reproductius, així com el dret a la cura, la guarició i l'autocura.
- Promoure el principi d'igualtat entre homes i dones en l'àmbit laboral, per combatre la segregació horitzontal i vertical per raó de gènere, la desigualtat retributiva i qualsevol altra discriminació laboral.

Objectiu estratègic 2: Promoure i garantir els drets civils i polítics per consolidar societats més democràtiques

Prioritats

- Donar suport a l'enfortiment de les organitzacions de la societat civil i als moviments socials perquè puguin exercir lliurement el seu rol de control social i incidència en l'acció dels governs.
- Donar suport a processos d'aprofundiment en la qualitat democràtica, inclosos els aspectes relatius a la generació i l'accés a una informació també de qualitat i lliure de manipulacions.

– Contribuir a la recuperació de la memòria en països que han estat sotmesos a règims autoritaris.

– Oferir suport i atenció integral als defensors i defensores dels drets humans.

– Donar suport a les poblacions en els processos de descolonització, d'autodeterminació i en les transicions democràtiques, entre altres aspectes dels drets dels pobles.

Objectiu estratègic 3: Garantir el lliure exercici dels drets econòmics, social i culturals

Prioritats

– Promoure el dret a la salut per mitjà de l'accés equitatiu als sistemes de salut públics o amb vocació de servei públic de qualitat.

– Millorar la cobertura, la qualitat i les capacitats dels sistemes educatius públics o amb vocació de servei públic per satisfer les necessitats bàsiques d'aprenentatge dels sectors de la població amb menys oportunitats.

– Promoure el dret a la sobirania alimentària als països socis, entesa aquesta com el dret dels pobles a determinar les polítiques agrícoles i alimentàries que els afecten, en el marc del desenvolupament humà sostenible i equitatiu, donant suport a programes per garantir la seguretat i sobirania alimentàries i a accions per millorar la producció agrària i pesquera.

– Incentivar els projectes cooperatius i promoure economies transformadores neutres en carboni i circulars, així com l'aplicació efectiva dels drets laborals, en especial entre les persones joves i entre les dones, i garantir l'ocupació digna.

– Donar suport al dret dels pobles a la defensa i a la promoció de la cultura, la llengua i la identitat pròpies, i també als valors de la convivència multicultural, la inclusió, la diversitat i els valors comuns.

– Millorar la cobertura, la qualitat i les capacitats dels sistemes de serveis socials públics o amb vocació de servei públic.

– Contribuir a garantir l'accés a la cultura a totes les persones mitjançant la promoció de polítiques públiques culturals equitatives, inclusives i de qualitat com a element creador de vincles entre persones i societats.

– Promoure el potencial de l'esport i l'educació en el temps lliure, sobretot dels infants, de les dones i de les persones joves, així com les persones amb alguna discapacitat, com a activitats que canalitzen l'educació en valors, fomenten la solidaritat i permeten cobrir necessitats superiors de les persones, especialment en situacions de privació o conflicte.

– Respondre als reptes dels moviments migratoris, cada cop més freqüents, dels infants i joves emigrats sols, garantint els seus drets.

– Potenciar les oportunitats i afrontar els reptes que planteja la urbanització creixent, tot contribuint a garantir el dret a la ciutat i posant en valor la participació, la millora de la governança i la igualtat de gènere. En aquest sentit, impulsar el desenvolupament de la Nova Agenda Urbana com a instrument transversal que permeti l'assoliment d'un model de desenvolupament urbà sostenible des de les vessants social, ambiental i econòmica.

Objectiu estratègic 4: Garantir un medi ambient saludable i motor d'un desenvolupament humà sostenible

Prioritats

– Promoure l'accés i ús sostenible, inclusiu i equitatiu dels recursos naturals, vetllant per la conservació de la biodiversitat i els serveis ambientals.

– Contribuir a la transició cap a societats neutres en carboni mitjançant la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, l'eficiència energètica i l'adopció de fonts d'energies renovables.

– Contribuir a transitar cap a una economia circular, tot promovent models de producció sostenibles i consum responsables.

- Promoure ciutats i comunitats inclusives, saludables i segures, amb especial atenció a l'accés als serveis bàsics d'aigua i sanejament, energia, residus i qualitat de l'aire, i a l'habitatge.

- Donar suport a estratègies de resiliència orientades a adaptar els impactes i riscos mediambientals, especialment els del canvi climàtic, en especial en els col·lectius més vulnerables.

- Contribuir a la justícia ambiental mitjançant la denúncia i la incidència sobre les activitats extractives d'empreses, i el suport a les organitzacions de defensa, així com les persones activistes mediambientals amenaçades, especialment les dones.

- Treballar per a la difusió de polítiques cap a la mobilitat sostenible, permetent la complementarietat entre el desenvolupament humà dels pobles i dels seus ciutadans amb el compliment dels ODS pel que fa a l'increment de la seguretat vial, l'eficiència energètica del transport i la reducció de les emissions de gas causades pel transport.

- Promoure el desenvolupament i la transferència de tecnologies netes als països en desenvolupament en condicions favorables, incloent condicions concessionàries i preferencials, de mutu acord (ODS 17.7).

Objectiu estratègic 5: Promoure la governança democràtica

Prioritats

- Afavorir processos de consolidació de la democràcia local i dels entorns juridicoinstitucionals per al seu desplegament.

- Potenciar estratègies de reforç institucional, en tots els nivells administratius, per millorar els processos d'elaboració de polítiques públiques i la qualitat d'aquestes, especialment en els àmbits prioritaris d'aquest Pla director, especialment l'educació superior, la recerca i les noves tecnologies.

- Donar suport a mecanismes orientats a garantir la correcta articulació, coordinació i complementarietat entre les diferents esferes de govern (governança multinivell), amb un èmfasi en l'enfortiment dels nivells local i supralocal, i amb els actors econòmics i amb els actors socials i econòmics que acreditin el compliment de criteris de garantia de respecte dels drets humans i d'economia social i solidària.

- Impulsar la transparència i la rendició de comptes com a elements fonamentals del bon govern, com ara l'impuls del rol d'una ciutadania vigilant que participi en l'elaboració, seguiment i monitoratge dels pressupostos, per tal de contribuir a sistemes fiscals més justos.

Objectiu estratègic 6: Promoure el compromís per la pau i la no-violència i prevenció de conflictes

Prioritats

- Contribuir a entendre i transformar els factors que generen i reproduïxen la violència (directa, estructural i cultural, incloses totes les formes d'extremisme violent).

- Promoure noves perspectives i actuacions a partir del concepte de seguretat humana i resiliència.

- Promoure una cultura de pau, a Catalunya i al món, incloses polítiques de cohesió social i l'anàlisi crítica de les polítiques securitàries que suposin una amenaça per als drets humans.

- Analitzar i entendre l'evolució dels factors que generen conflictes violents, i estratègies per a la seva prevenció (incloent però no limitant-se a la desigualtat, als interessos econòmics i polítics i a l'accés, control i ús dels recursos naturals, entorns febles d'estat de dret, alts nivells de corrupció i criminalitat, etc.).

- Contribuir a la solució pacífica, dialogada, justa i duradora dels conflictes violents, donant suport a processos inclusius de diàleg, de negociació i de transformació social, política, econòmica i cultural.

- Posar especial atenció als conflictes de llarga durada i els conflictes oblidats.

- Vetllar per la protecció i la defensa dels drets humans i del dret humanitari internacional.

- Promoure els drets de les víctimes i de la societat a la veritat, la justícia, la reparació i a garanties de no repetició. Afavorir polítiques de reparació psicosocial i apoderament de víctimes com a agents de transformació social i política, al seu país d'origen o d'acollida (en cas de població en diàspora).

- Contribuir a unes relacions de poder horitzontals entre persones i institucions en zones de conflicte bèl·lic i amb actors socials i institucionals internacionals, tot reconeixent el protagonisme dels actors locals.

- Impulsar la producció cultural i artística com a vectors eficaços de coneixement mutu, del foment del diàleg i de transformació social i intercultural, pilars fonamentals en la creació de visions alternatives als missatges excloents que confronten pobles, cultures i religions.

Objectiu estratègic 7: Contribuir a l'abordatge dels reptes globals

Prioritats

- Respondre als reptes de la mobilitat humana, i especialment al dret al refugi i les vies legals i segures.

- Abordar les causes de les desigualtats estructurals de tota mena, en especial dels col·lectius més vulnerables.

- Promoure activament la construcció de partenariats globals per acarar els reptes globals de desenvolupament sostenible.

D'aquestes prioritats, aquest Pla director destaca inicialment la relativa a les migracions i el desenvolupament, inclosa la protecció internacional de les persones desplaçades i refugiades. Es treballarà el paper central que, a escala global, juguen les migracions en les dinàmiques contemporànies del desenvolupament, i el potencial de la circularitat de les migracions i el desenvolupament per construir societats més diverses i integradores, i alhora més solidàries amb els països d'origen de les persones migrades, que esdevenen catalans i catalanes de ple dret. Igualment, es prestarà atenció a les crisis polítiques, a les diferents regions (Mediterrània, Pròxim Orient, Àfrica subsahariana, Amèrica central...), que impulsen aquestes persones a desplaçar-se i cercar refugi, tot treballant per la consolidació de vies legals i segures que garanteixin la mobilitat humana i el dret a la migració.

6.2 *Prioritats geogràfiques*

La Llei 26/2001 preveu que el Pla director estableixi les previsions de recursos i les prioritats geogràfiques i sectorials, que s'hauran de concretar en els plans anuals de cooperació al desenvolupament. En els cicles de planificació precedents, aquesta prioritització geogràfica s'havia expressat en una llista de països prioritaris, als quals s'havia de destinar anualment un mínim de recursos de la línia de desenvolupament. Es tractava, també, de seguir la doctrina internacional sobre l'eficàcia de la cooperació al desenvolupament, la qual considera adequada la concentració geogràfica dels recursos, per tal d'evitar-ne la dispersió, reduir els costos de transacció i de permetre relacions d'associació a mitjà i llarg termini.

Tendències recents –també en la mateixa cooperació catalana– estan afectant, i fins i tot qüestionant, la noció de concentració geogràfica. En concret:

- l'Agenda 2030 (i els ODS) com una agenda universal que entén el desenvolupament sostenible com un procés integral;

- la natura, creixentment transfronterera, de les problemàtiques i, per tant, de les actuacions de desenvolupament a les quals cal respondre;

- l'aparició de l'eix local-global i la necessitat d'impulsar processos d'incidència amb una lògica no territorial;

- la vinculació més estreta entre prioritats geogràfiques i sectorials, desplegada en els darrers plans anuals de la cooperació catalana;

– l'especificitat del treball amb governs regionals i locals, que sovint exigeix lògiques que transcendeixen els límits que dibuixen les fronteres dels estats, i porten a esquemes de treball en clau regional;

– la gran imprevisibilitat del context de treball de la cooperació –que s'ha anomenat «VUCA» (volàtil, incert, complex i ambigu)– i que ens demana capacitat d'adaptació, eines flexibles d'actuació, i transversalitat i interrelació de polítiques i sectors;

– els nous mapes de la pobresa, de l'exclusió i de la vulnerabilitat, amb geografies variables i sovint intraestats, i

– noves evidències i recerques, que demostren que en determinades condicions la manca de concentració i la concurrència en un territori de diversos donants no resten eficaça al desenvolupament.

Aquest Pla director es fa ressò d'aquestes tendències, de les interdependències que es donen a escala regional i global, i proposa definir les prioritats geogràfiques des d'una perspectiva flexible i adaptada a les realitats canviants i en moviment. Per això, i a partir de les lliçons apreses en la definició de les prioritats geogràfiques en els cicles de planificació anteriors, es proposa treballar en un triple nivell de priorització: zones d'especial atenció, països prioritaris definits anualment en el marc de les zones geogràfiques d'especial atenció, i zones especialment vulnerables (PMA, països en conflicte, pobles oprimits, diàspores, regions transfrontereres).

a) Zones d'especial atenció

A les zones d'especial atenció, la cooperació de la Generalitat de Catalunya es concentrarà en processos de desenvolupament que transcendeixin les lògiques estatals i que responen a dinàmiques regionals (mobilitat humana, canvi climàtic, recursos naturals, seguretat, seguretat alimentària, etc.)

Regió mediterrània i Orient Mitjà

Les primaveres àrabs van confrontar la regió mediterrània amb processos democratitzadors i d'apoderament de la societat civil que no s'han desplegat com s'esperava, i, fins i tot, hi ha hagut contextos de regressió democràtica. Els conflictes, en especial la guerra de Síria, el bloqueig a Palestina o el desbordament que viuen les ciutats libaneses, jordanes i turques amb l'arribada massiva de refugiats, situen la regió en un context de vulnerabilitat molt rellevant. Però 25 anys després del llançament del Procés de Barcelona, la Mediterrània ha de fer front a un nombre molt important de reptes que n'amenacen el futur. Les desigualtats, els models de desenvolupament econòmic, inclòs el turisme sostenible, l'agenda urbana o la necessitat de reforçar la governança local són qüestions essencials que tindran centralitat en l'agenda de la regió. Com la necessitat d'avançar molt més en una agenda que defensi i promogui la igualtat i els drets de les dones.

Àfrica

El conjunt del continent africà ha de fer front a importants reptes fonamentals, lligats a les desigualtats estructurals i la necessitat d'avançar en esquemes de defensa i promoció dels drets econòmics, socials i culturals de la població, en especial de les dones i dels col·lectius més vulnerables, com les persones migrants en trànsit. Àfrica pateix les conseqüències de models econòmics basats en l'explotació dels recursos naturals, i que estan tenint un impacte visible no només en les desigualtats creixents, sinó també en la sobirania alimentària i en la crisi ambiental. La problemàtica de les ciutats africanes, el seu creixement descontrolat i l'èxode rural en són un reflex clar. La consolidació de la pau i la no-violència ha de ser també un element clau de l'agenda de la regió, com els processos de consolidació democràtica i de promoció dels drets civils i polítics de les persones.

Regió mesoamericana

La regió és una de les més vulnerables del planeta. Les profundes desigualtats posen els drets econòmics, socials i culturals dels grups més vulnerables de la regió en risc, en especial els de les dones, les persones joves, els pobles indígenes i les persones migrants. A banda, la situació de violència no només no es resol, sinó que s'agreuja; alguns països de la regió pateixen importants retrocessos democràtics, i les llibertats civils i polítiques dels seus ciutadans no estan garantides. La vulnerabilitat s'expressa també des de la perspectiva climàtica, i el risc de desastres naturals demanda estratègies de resiliència. La regió requereix d'una agenda clara per avançar en la provisió de seguretat pública, i en la gestió sostenible dels recursos naturals, que serveixi per preservar la biodiversitat. Per abordar tots aquests reptes, la regió necessita governs forts capaços d'impulsar polítiques públiques de qualitat.

Regió andina

Els països de la regió andina han de fer front a importants reptes lligats a les desigualtats estructurals; a la promoció de la cohesió social i la lluita pels drets col·lectius dels pobles indígenes i les comunitats afrodescendents; així com als models econòmics fortament lligats a estructures extractivistes que condicionen el desenvolupament sostenible de la regió en totes les seves dimensions. Igualment, els conflictes instal·lats a Colòmbia i a Veneçuela condicionen l'agenda política, i les seves conseqüències posen en perill la consolidació de la democràcia i els drets i llibertats civils a la regió. Les diàspores veneçolanes són un fenomen nou en un context fortament marcat per la mobilitat humana i pels desplaçaments forçats de població. Finalment, l'equilibri ambiental de l'Amazònia, que és clau per preservar la biodiversitat de la regió i del planeta, està fortament amenaçat i requereix d'uns consensos polítics que avui semblen poc assequibles.

b) Països prioritaris

A partir d'aquestes zones geogràfiques d'especial atenció, aquest Pla director defineix una llista de països i pobles prioritaris, que són els del cicle anterior: Bolívia, Colòmbia, l'Equador, Gàmbia, Guatemala, el Marroc, Moçambic, Nicaragua, Palestina, el Sàhara Occidental, El Salvador, el Senegal, i Tunísia. Aquest punt de partida geogràfic no pretén ésser exclusiu ni exclouent, s'orienta i s'aplica a les convocatòries –que tenen necessitats específiques de previsibilitat, per a la identificació de socis i formulació de propostes–, i ha de permetre donar continuïtat al suport a països i regions on la cooperació catalana té capacitats instal·lades. Aquesta llista de països prioritaris pot ser modificada en l'elaboració del Pla anual de cooperació, previ acord dels òrgans consultius de la cooperació catalana.

c) Zones i col·lectius especialment vulnerables

Per a aquesta planificació, és igualment important el manteniment del suport als pobles sotmesos a bloqueig i objecte de greus vulneracions dels drets humans, en especial Palestina, el Sàhara Occidental i el Kurdistan, i als conflictes de llarga durada. També es posarà una atenció especial a les diàspores (siriana, palestina, eritrea, veneçolana, centreamericana) per les condicions d'especial vulnerabilitat i risc de violacions dels drets humans que presenten.

Entre les zones especialment vulnerables on la cooperació catalana focalitzarà els seus esforços, aquest Pla singularitza les regions fronteres i els espais de «no dret»: zones de pas, insegures, on es vulneren els drets humans, amb una forta manca d'infraestructures i serveis bàsics, i que pateixen els impactes més greus de la manca de desenvolupament.

7. Actuacions d'educació per al desenvolupament (EpD)

El Govern té el compromís ferm d'atorgar a l'educació per a la ciutadania crítica més centralitat en la seva política de cooperació al desenvolupament. La contribució a la construcció d'una ciutadania conscient, formada, crítica, compromesa i mobi-

litzada esdevé un eix central per promoure la transformació de les estructures que perpetuen les injustícies globals. Una educació per a una ciutadania defensora de la dignitat de les persones, que vincula els fenòmens locals amb els globals i que és conscient dels impactes que les seves accions tenen a escala mundial i de les opcions de canvi i de generació d'alternatives, en mans de la ciutadania apoderada.

En aquest cicle de planificació, es mantindrà el compromís de seguir treballant per una articulació més àmplia de l'EpD amb les actuacions del desenvolupament, que contribueixi a trencar les fronteres conceptuals i narratives nord-sud o intern-extern, presents tradicionalment en la cooperació internacional. Aquesta convergència ha de permetre potenciar la comunicació i la retroalimentació entre les línies estratègiques, i, per tant, ampliar la qualitat i el caràcter transformador de la cooperació catalana. Sens perjudici de l'anterior, i atesa la diversitat i amplitud dels actors educadors i de les seves dinàmiques, el Govern donarà resposta a l'especificitat que presenten les actuacions d'EpD mitjançant l'articulació d'instruments i una assignació pressupostària específica per a aquesta línia estratègica.

El treball específic en EpD s'impulsarà en tots els àmbits (sensibilització, educació i formació, recerca, mobilització i incidència) i en totes les dimensions (formal, no formal i informal). Alhora, promourà la innovació en les actuacions en aquest àmbit mitjançant l'impuls de projectes pilot que explorin fórmules de concertació entre actors diversos i que incorporin la recerca, així com un ús de les noves tecnologies i el tractament de les dades per millorar la qualitat en la identificació, disseny, implementació i avaluació de les accions.

L'Agenda 2030 recull i amplia el marc d'acció de l'educació tradicionalment assumit per les institucions internacionals en l'àmbit del desenvolupament. Es concep com una eina fonamental per promoure el desenvolupament sostenible, els drets humans, la igualtat de gènere, la promoció de la cultura de la pau i la no-violència, la valoració de la diversitat cultural i la creació d'una ciutadania mundial (fita 4.7 dels ODS).

Es promourà l'alineació gradual a l'enfocament estratègic de gènere i basat en els drets humans de totes les actuacions d'EpD impulsades pel Govern, acompanyant aquest procés amb l'enfortiment de les capacitats dels actors educadors. De manera conjunta amb tots aquests, es treballarà per promoure diagnòstics de context i de capacitats, així com l'avaluació dels impactes en clau de gènere i drets humans en les accions. Es donarà suport a la recerca de nous enfocaments (com ara els feministes o el de la investigació-acció participativa) i a la utilització de metodologies artístiques com el cinema, el teatre i la literatura, així com a l'aprenentatge-servei, a fi de nodrir els continguts transformadors per a la justícia social i de gènere, que contribueixin a l'anàlisi crítica de la realitat i a la generació de consciència i compromís per a la transformació social.

Des de la DGCD i l'ACCD es treballarà per acompanyar i enfortir les capacitats dels actors per millorar la qualitat i l'impacte de l'EpD, tant a Catalunya com als països socis, afavorint el treball en xarxa i la concertació. En l'àmbit públic, es potenciarà el paper dels departaments i altres institucions participades (com l'ICIP o l'IEMed, entre d'altres) actius en aquest àmbit. De manera especial, es reforçarà la col·laboració amb el Departament d'Educació i la Secretaria de Recerca i Universitats, així com els seus vincles amb els centres educatius i el sistema universitari respectivament, per continuar incorporant l'EpD en els espais curriculars, el desenvolupament de competències, la recerca i la transferència. També en l'àmbit públic, juntament amb els ajuntaments, les diputacions i el FCCD, s'establiran aliances amb el món local com a espai privilegiat per impulsar accions d'EpD, atesa la seva proximitat a la ciutadania i la capacitat per articular actors diversos.

El reforçament d'aquestes aliances estratègiques s'estendrà als actors de la societat civil, especialment les ONGD, tot reconeixent el seu paper cabdal en els terrenys de l'educació, sensibilització i mobilització. Aquests actors són alhora dipositaris

d'una extensa experiència i reflexió crítica, que la Generalitat vol integrar i valoritzar en la definició i desplegament de les prioritats de la política pública en l'àmbit de l'EpD.

Amb la voluntat de contribuir a arrelar les accions d'EpD als contextos locals i afavorir la participació i l'adequació de les actuacions, es promourà l'acompanyament i l'enfortiment de les capacitats dels actors del territori i s'incorporaran les aportacions de les seves organitzacions, i es fomentarà la interculturalitat en totes les accions que es duguin a terme, procurant que els actors protagonistes siguin d'entorns culturals i procedències diverses.

Es donarà continuïtat a la voluntat expressada en l'exercici de planificació anterior de participar i fer incidència en les agendes globals a partir d'una alineació crítica, en especial aquelles referides als drets humans, l'equitat de gènere i apoderament de les dones, el canvi climàtic, el foment de la pau i les més específiques sobre l'eficàcia de la cooperació al desenvolupament. S'esmerçaran esforços per articular nous partenariats i aliances amb actors transnacionals, alhora que es reforçarà la presència en les xarxes internacionals de governs locals i regionals per participar en els espais d'incidència i promoure una governança multinivell en la provisió dels béns públics globals.

La comunicació rep una atenció especial en el cicle quadriennal actual com a eina de l'EpD i de retiment de comptes a la ciutadania. En una societat cada cop més mediàtica, la comunicació esdevé una eina principal per transformar imaginaris i actituds. En aquest sentit, des de la DGCD i l'ACCD s'impulsaran espais estables de col·laboració i de treball conjunt entre els actors de cooperació al desenvolupament i els mitjans de comunicació, públics i privats. També es promourà la presència en les xarxes socials i els recursos en línia com a fonts d'informació i comunicació plenament consolidats a la societat, tot afavorint nous llenguatges i formats que permetin fer arribar els continguts de la cooperació al desenvolupament a un públic més ampli.

Aquest Pla director desplega un conjunt d'objectius estratègics i prioritats específiques en aquesta línia estratègica per promoure una ciutadania global, crítica i activa. Però alhora assumeix el compromís ferm d'impulsar, des del mateix inici d'aquest cicle de planificació, els treballs per a l'elaboració d'una estratègia catalana d'EpD amb tots els actors de la cooperació catalana. Aquesta estratègia haurà de servir per seguir construint el marc conceptual, dissenyar les modalitats i instruments més escaients per fer créixer la qualitat i l'impacte de l'EpD, dotar de més centralitat a la dimensió de la comunicació, i contribuir a establir aliances que permetin articular de manera efectiva la pluralitat d'actors educadors.

La Generalitat assumeix el compromís de destinar un mínim del 25% dels seus recursos d'AOD a la línia estratègica d'EpD al llarg de la vigència del Pla director actual.

7.1 Objectius estratègics

Objectiu estratègic 1: Promoure l'especificitat de l'EpD i la seva articulació amb les actuacions de desenvolupament

Prioritats

– Dotar l'EpD de la Generalitat de Catalunya d'eines de planificació i avaluació específiques i adequades a aquesta línia estratègica. En concret, es proposa estudiar la incorporació de models de la teoria del canvi –orientada a provocar canvis en la manera de pensar, entendre, posicionar-se i fer les coses.

– Garantir l'enfocament de gènere i basat en drets humans dins l'EpD, i consolidar els diagnòstics de context, capacitats i impactes en clau de gènere i drets humans; la recerca i la pedagogia des d'enfocaments alternatius, i l'atenció als col·lectius més vulnerables, amb especial atenció a la població migrant.

- Avançar en l'adaptació dels instruments, modalitats i recursos, incloses les convocatòries de subvenció, a les necessitats, diversitat d'actors i dinàmiques dels processos d'EpD.

- Treballar l'EpD també als països socis; per això, caldrà continuar incorporant components d'EpD en les actuacions de desenvolupament, a fi d'enfortir la conscienciació, responsabilitat i compromís de la ciutadania dels països en els quals es treballa.

- Elaborar un marc conceptual compartit en matèria d'educació per al desenvolupament, amb la participació del conjunt d'agents rellevants, i que incorpori la comunicació com una eina estratègica.

- Fomentar l'educació no formal i reforçar les sinergies amb els sistemes educatius reglats, per tal de promoure societats més inclusives, facilitar dinàmiques d'interculturalitat i potenciar la cultura de pau i l'aprenentatge vital inclusiu.

Objectiu estratègic 2: Desplegar els eixos temàtics de l'EpD

Prioritats

- Promoure una ciutadania crítica i compromesa en la defensa dels drets humans per a la construcció d'una societat més justa.

- Promoure una ciutadania compromesa amb la justícia de gènere i activa en la defensa de la diversitat sexual i de gènere.

- Promoure una ciutadania respectuosa i corresponsable amb la conservació i millora del medi ambient, el territori i la naturalesa.

- Fomentar la cultura de la pau i la no-violència per promoure una ciutadania compromesa en la defensa de la seguretat humana, dels drets humans, i a favor de la prevenció de totes les formes d'extremismes violents.

- Promoure una ciutadania oberta, crítica i responsable en la construcció de societats interculturals basades en la justícia, la convivència i la inclusió social des de la mirada de la interculturalitat crítica, concebuda com un projecte polític de descolonització, transformació i creació d'una societat nova. En aquest sentit, caldrà tenir en compte l'important paper de les entitats creades per les persones migrants, que tenen la voluntat de contribuir a la millora de les condicions de vida als seus països i que visualitzen la diversitat cultural i de procedència de les persones que vivim a Catalunya.

- Promoure una ciutadania conscient, crítica i mobilitzada al voltant de les causes estructurals que originen les desigualtats, tant a escala local com global.

- Promoure l'esport i la cultura, pel seu potencial transformador i educador d'una ciutadania crítica.

Objectiu estratègic 3: Enfortir l'acompanyament als actors en l'EpD

Prioritats

- Potenciar el paper dels departaments de la Generalitat actius en l'EpD, així com amb organismes vinculats (i especialment l'ICIP, l'IEMed i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals), que desenvolupen tasques fonamentals de formació, sensibilització, recerca i incidència.

- Potenciar la col·laboració amb el Departament d'Educació i la comunitat educativa, i amb la Secretaria d'Universitats i Recerca i els centres universitaris, per afavorir conjuntament l'enriquiment curricular i la incorporació de metodologies que promoguin el desenvolupament de competències en aquestes matèries, així com la reflexió sobre les estructures del sistema educatiu, perquè aquestes puguin afavorir una educació crítica i transformadora.

- Millorar també els vincles amb el sistema universitari i en especial les facultats i estudis de comunicació i màrqueting, per tal que s'incorpori progressivament a l'EpD el potencial que té la universitat de transformar la societat, des de la docència, la recerca i la transferència.

- Enfortir la col·laboració estratègica amb les ONGD, i capitalitzar, des de la cooperació catalana, la reflexió que han fet les entitats de la societat civil respecte de

l'educació crítica i transformadora en els darrers anys, i que ha permès avançar en plantejaments més innovadors i eficaços.

– Desplegar, amb els ajuntaments, les diputacions i el FCCD, una aliança per potenciar l'àmbit local com un espai privilegiat per desplegar actuacions de l'EpD i avaluar-ne l'impacte.

– Enfortir les capacitats dels actors del territori per afavorir l'arrelament, l'avaluació i la innovació de les actuacions d'EpD als contextos locals.

– Promoure el treball articulat i en xarxa entre els diferents actors de cooperació al desenvolupament per participar en campanyes d'incidència global, en especial en els àmbits vinculats als eixos temàtics (vegeu objectiu estratègic 2).

– Identificar les estratègies, campanyes i actors de la incidència global, especialment les xarxes transnacionals, més rellevants per als objectius de la cooperació catalana, així com establir formes de col·laboració i de vinculació de les actuacions pròpies.

– Promoure la fórmula de projectes pilot que permeti explorar la innovació en l'EpD, que afavoreixi la concertació entre actors diversos i la incorporació de la recerca en totes les actuacions de cooperació al desenvolupament.

Objectiu estratègic 4: Promoure la comunicació com a eina de l'EpD i de retiment de comptes

Prioritats

– Promoure la comunicació com a instrument específic de les actuacions d'EpD, que no només cerqui retre comptes amb la ciutadania, sinó que, a més, promogui la creació d'una ciutadania crítica.

– Revisar i innovar els continguts, suports i formats de la comunicació, incloses les pàgines web i altres recursos en línia, així com les xarxes socials, i explotar-ne les possibilitats per tal de millorar la comunicació amb els agents del desenvolupament i d'arribar a nous col·lectius rellevants.

– Potenciar els estudis d'opinió pública sobre el coneixement de la ciutadania catalana en relació amb la cooperació al desenvolupament i els seus àmbits d'acció, en especial els vinculats als eixos temàtics (vegeu objectiu estratègic 2). Les enquestes d'opinió permeten establir línies de base, objectius i indicadors d'eficàcia i canvi cultural en les diferents convocatòries d'EpD i propostes comunicatives dels diferents actors de la cooperació, i faciliten l'anàlisi i el canvi de narratives.

– Enfortir el coneixement i espais de col·laboració estables entre els actors de cooperació al desenvolupament i els mitjans de comunicació per promoure la presència dels valors, objectius, actuacions i bones pràctiques dels primers en els mitjans, i en especial els d'àmbit local.

– Impulsar la transparència i el retiment de comptes a la ciutadania, informant del que es fa, per què es fa, com es fa i dels impactes generats pel desplegament de les actuacions de cooperació al desenvolupament, amb un èmfasi especial en la informació basada en dades i les visualitzacions interactives.

8. Coherència de polítiques per al desenvolupament i qüestions sistèmiques

La complexitat i interdependència creixents de les problemàtiques vinculades al desenvolupament requereix de solucions polítiques més integrals i articulades. L'Agenda 2030 ofereix un marc d'oportunitats per avançar en aquest camí, a partir d'una aproximació universal i integral dels ODS. Aquesta aporta arguments i contribueix a contrarestar l'oposició d'aquells que defensen la prioritització dels interessos nacionals front als compromisos del desenvolupament a escala mundial. Alhora, ha contribuït a generar sinergies en termes de sensibilització política, arquitectura institucional i retiment de comptes amb relació a la coherència de polítiques per al desenvolupament sostenible, que en l'Agenda s'estableix com una de les fites a aconseguir.

Concretament, l'ODS 17, «Aliances per als objectius», es refereix a una sèrie de qüestions que tenen una transcendència especial per avançar cap a una política pública de cooperació al desenvolupament avançada, efectiva i degudament alineada amb l'Agenda 2030. Són qüestions molt presents als diferents debats del procés participatiu Visió 2030, el qual va dedicar sessions monogràfiques a l'articulació entre les diferents agendes globals, els nous finançaments, la coherència de polítiques per al desenvolupament, els nous partenariats, les noves tecnologies, la creació de capacitat tècnica, l'ús de les dades i la cooperació al desenvolupament, o l'avaluació i rendició de comptes. Aquesta secció planteja el desplegament, en el proper quadrienni, d'algunes d'aquestes qüestions incloses a l'ODS 17: les relatives a coherència de polítiques, finances i dades. Altres qüestions es troben detallades en diferents seccions del Pla director; en concret, la secció 14 tracta els partenariats i aliances; la 6 es refereix a la cooperació i l'enfortiment institucional en matèria tecnològica, i la creació de capacitat es troba desplegada a les seccions 9 i 10, amb l'instrument de cooperació tècnica i la modalitat de projectes entre múltiples donants.

A Catalunya, la coherència política per al desenvolupament (CpD) és un principi recollit a la Llei de cooperació al desenvolupament, entesa amb relació als impactes que les actuacions no computables com a AOD de l'Administració de la Generalitat tenen en els països socis (article 7.2). En aquesta planificació, la CpD és un principi vinculat a la qualitat de les polítiques de desenvolupament i exteriors, i descrit a l'apartat 8.

A partir d'aquest principi i del seu desplegament real en les planificacions precedents, aquest Pla director planteja avançar també en els propers anys cap a una coherència de polítiques que vinculi tota l'activitat del Govern al desenvolupament sostenible, inclosos els drets humans, l'equitat de gènere, la pau i el foment de societats democràtiques i interculturals. Un compromís polític que, d'altra banda, haurà de venir acompanyat de l'enfortiment de capacitats internes al si de la Generalitat i d'instruments concrets que permetin assolir aquest objectiu, recollit a l'ODS 17.14.

Aquest enfocament va més enllà de les funcions de la DGCD i de l'aproximació palliativa tradicional, que és la que trobem a la Llei 26/2001, i que consisteix a reduir els impactes negatius de l'acció del Govern a l'exterior (*do no harm*), i apel·la a la necessitat d'avançar en matèria d'un compromís polític, normatiu i de diagnòstic més amplis, per a una coherència de polítiques al desenvolupament que inclogui també les actuacions a l'interior de Catalunya. Es vincula amb el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya, actualment en procés d'elaboració. Aquest Pla es planteja com una macroestratègia que ha d'incidir en tots els àmbits d'actuació del Govern (planificació, normativa i implementació) i que integra els ODS en la visió a mitjà termini i en l'actuació diària de tota l'Administració de la Generalitat. Alhora, el marc dels ODS enfronta la coherència al repte de ressituar-la en un espai més ampli, on les vessants social, ambiental, política i econòmica del desenvolupament aporten més complexitat, i també riquesa: coherència de polítiques per al desenvolupament sostenible, o CPDS.

L'assoliment de la CPDS implica esmerçar esforços que van més enllà de les capacitats de la cooperació al desenvolupament, però en les quals aquesta política ha de tenir un paper important. Concretament, i com ha estat fent, pot identificar, visualitzar i, a partir d'aquí, contribuir a revertir aquelles accions i mesures que generen incoherència. En aquest sentit, la cooperació al desenvolupament pot ajudar a transformar la distinció intern-extern tradicional per una lògica que mostri la globalitat dels desafiaments.

Amb relació al conjunt de l'acció del Govern, des de les unitats de cooperació al desenvolupament i d'acord amb el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya, es continuarà la identificació dels elements que hauran d'articular el treball de coherència de polítiques per al desenvolupament sostenible, que interpellii el conjunt de les actuacions de l'Administració de la Generalitat, i que pugui

també informar les polítiques d'altres administracions públiques catalanes en aquesta matèria.

En concret, s'impulsaran les accions següents:

– La creació d'un Centre Català d'Empresa i Drets Humans, tal com recomana el Parlament de Catalunya en la seva Resolució 359/XI, de 3 de novembre de 2016, amb nous mecanismes de supervisió pública, que vetllin per l'obligat compliment i respecte dels DH per part de les empreses establertes a Catalunya, que operen tant a Catalunya com a l'exterior.

– Es promouran espais de diàleg i treball conjunt entre la DGCD/ACCD, els departaments i altres organismes de la Generalitat per a la consideració d'aspectes socials, ambientals i de drets humans en contractació pública.

– S'enfortirà el paper del Consell de Cooperació en la vigilància, seguiment i control del compliment de la coherència de polítiques al desenvolupament, i la concreció dels terminis d'acord amb iniciatives esperables (espais d'articulació, accions pilot, etc.).

– S'elaborarà un full de ruta que concreti les actuacions sobre l'impacte exterior de les polítiques públiques, que pugui alimentar els treballs en matèria de CPDS del Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya.

– Es promourà la participació activa de la DGCD en els debats internacionals on s'abordin les qüestions relatives a la coherència de polítiques per al desenvolupament, així com la creació d'espais de treball amb institucions internacionals rellevants (com ara l'OCDE i la Comissió Europea), que estan impulsant iniciatives innovadores en l'àmbit de la coherència de polítiques: diagnòstics de coherència de polítiques en els processos administratius de regulació, avaluació i retiment de comptes; avaluacions *ex ante* d'impacte en el desenvolupament dels països socis sobre qualsevol política o normativa proposada, entre d'altres.

– S'impulsaran accions coordinades entre la DGCD, els departaments i altres organismes de la Generalitat per identificar les qüestions crítiques, així com els àmbits polítics i operatius rellevants per a la coherència de polítiques al desenvolupament, sobre les quals es puguin articular iniciatives pilot.

– En el marc la Comissió de Coordinació d'Ens Locals (vegeu secció 12), la DGCD reforçarà el treball amb els ajuntaments per avançar conjuntament en la coherència de polítiques al desenvolupament des d'una òptica de país.

L'ODS 17 identifica altres qüestions sistèmiques, a banda de la coherència de polítiques per al desenvolupament sostenible, que la cooperació catalana assumeix com a reptes en aquest cicle de planificació: la millora de la mobilització de recursos econòmics per al desenvolupament sostenible, i l'aixecament, tractament i accés a les dades relatives al desenvolupament, que permetin avançar en una millor gestió del coneixement, la transparència, el retiment de comptes i la qualitat de la cooperació al desenvolupament.

En l'apartat de finances, destaca una noció que és consubstancial a la creació de l'ajut oficial al desenvolupament (AOD) com a política pública global: l'AOD com a facilitador i catalitzador de despeses addicionals, orientades als objectius de desenvolupament. En el nostre cas, un AOD que, més enllà de representar la capacitat de mobilitzar els pressupostos del sector públic català per impulsar polítiques públiques de cooperació al desenvolupament, hauria de constituir-se com una palanca orientada a mobilitzar altres recursos, ja siguin d'altres organismes oficials (cooperació espanyola, europea, agències de Nacions Unides o altres organismes internacionals) o d'actors privats, sempre que hi hagi una garantia que tenen un respecte escrupolós amb el compliment dels drets humans.

En aquesta línia de recerca de finançaments complementaris a l'AOD i de mobilització de fons addicionals per als objectius de desenvolupament, en aquesta planificació tindran continuïtat diverses línies de treball, encetades en els darrers anys: instruments de *crowdfunding* (per a projectes específics) i de *matchfunding* (per

complementar els recursos obtinguts per via del *crowdfunding* amb fons públics); l'accés a finançament internacional; l'establiment de fons fiduciaris; l'impuls d'incentius i mecanismes de salvaguarda (avals, crèdits, etc.) palanca que permetin mobilitzar recursos provinents de la banca ètica, o el suport a les estratègies de captació de nous socis o col·laboradors.

Quant a les dades, el procés participatiu Visió 2030 aporta alguns elements de diagnòsi que aquest cicle de planificació vol contribuir a redreçar: manca d'eficiència en tot el procés relatiu a les dades (recopilació, tractament, emmagatzematge, compartició); poca interconnexió entre *big data* diferents i amb dades del sector privat, i manca de cultura interna de les organitzacions sobre la utilitat de les dades.

En conseqüència, es promourà una incorporació més àmplia de les noves tecnologies i ús de dades en la política de cooperació al desenvolupament. En concret, es plantegen les accions següents:

- millorar l'accessibilitat i la transferència de les dades, així com a infraestructures tecnològiques ecològicament eficients;
- avançar en la definició de sistemes d'informació i plataformes de dades comunes i compartides per al conjunt de les cooperacions catalanes, amb indicadors alineats en clau ODS;
- promoure un tractament més eficient de les dades a partir d'una millor gestió de la seves operacions d'obtenció, registre, organització, conservació, utilització, difusió i comunicació;
- promoure l'ús del *big data* i les noves tecnologies en les fases de definició, execució i avaluació de la política de cooperació al desenvolupament, que, amb criteris ètics i de respecte als drets humans i la naturalesa, afavoreixin l'accessibilitat i la qualitat dels serveis, d'una banda, i el retiment de comptes i la transparència, per l'altra;
- promoure una incorporació més àmplia d'evidències científiques (a partir de la ciència participativa) i l'ús de la intel·ligència artificial en l'anàlisi i tractament de les dades;
- fomentar la comunicació i la sensibilització de la ciutadania que optimitzi la utilització de la informació, i
- enfortir les capacitats digitals de les entitats de cooperació al desenvolupament.

9. Instruments

En el seu art. 10, la Llei 26/2001 llista els instruments de la cooperació catalana. Aquests eren inicialment la cooperació tècnica; la cooperació econòmica i financera; l'ajut humanitari general i l'ajut humanitari d'emergència; l'educació i la sensibilització socials per al desenvolupament, i els fons especials de cooperació. Els successius plans directors han desplegat i donat format a aquest conjunt inicial, tot distingint entre línies estratègiques i instruments pròpiament dits. Aquest Pla director n'actualitza la llista i especifica les opcions per al proper quadrienni.

Aquests són: els projectes i els programes de cooperació al desenvolupament; els instruments financers, com els fons cistella i els fons fiduciaris; la cooperació tècnica (que inclou l'assistència tècnica i les actuacions de recerca no adscrites a actuacions de desenvolupament específiques), i les beques.

Els projectes han estat tradicionalment l'instrument més habitual en la pràctica de l'ACCD. Es tracta d'actuacions de durada limitada –un any aproximadament–, que despleguen activitats per a la promoció del desenvolupament d'un país soci en una problemàtica determinada, i amb unes contraparts que són les mateixes administracions públiques, o organitzacions de la societat civil del país soci. Aquests projectes poden implicar actuacions d'educació, informació, sensibilització o retiment de comptes a Catalunya. Altres projectes, d'educació per al desenvolupament, poden actuar exclusivament a Catalunya.

Els programes de cooperació al desenvolupament són actuacions de més abast: mínim de dos anys de durada, un pressupost més elevat, resultats més ambiciosos i

vinculats a objectius de més llarg termini. La Generalitat de Catalunya reforça l'avaluació i el retiment de comptes dels programes de cooperació, en fer obligatòria la incorporació d'una avaluació externa.

Pel que fa a la cooperació econòmica i financera, aquesta s'havia basat fins el present en l'aportació de recursos econòmics de la Generalitat a diversos fons, normalment impulsats per organismes internacionals. En aquest quadrienni, la cooperació catalana es dotarà de la capacitat legal i tècnica de ser-ne ella mateixa la promotora. Un fons per a la cooperació al desenvolupament és un instrument de captació de recursos econòmics, que té com a finalitat que diferents administracions públiques catalanes, i d'altres entitats públiques i privades, s'uneixin per fer propostes conjuntes de finançament, tant d'àmbit nacional com internacional, per a la cooperació al desenvolupament i/o l'acció humanitària i d'emergència.

La cooperació tècnica és l'instrument empleat de forma preponderant pels diferents departaments de la Generalitat i per les seves unitats. La Llei 26/2001 en concreta les finalitats: el suport a l'esforç dels països en desenvolupament per millorar les capacitats de les persones, les organitzacions i els marcs institucionals, tant en el terreny productiu com en l'educatiu, el sanitari, el científic, el cultural, el social, el sindical, el politicoadministratiu i el democràtic. Originalment, la cooperació tècnica té com a punt de partida una demanda de l'administració del país receptor, i està orientada a la creació de capacitat tècnica i l'enfortiment institucional, en les estructures administratives i en personal que hi treballa.

L'evolució de la cooperació tècnica, especialment per a les administracions públiques subestats, ha portat tanmateix a una realitat diferent: formes de treball més permanents –com ara xarxes de cooperació descentralitzada–, que permeten més estabilitat en les relacions i més eficiència en l'ús dels recursos compartits; relacions més horitzontals, on l'aprenentatge i el benefici sempre són mutus; projectes triangulars, de composició mixta, amb autoritats locals i regionals del nord i del sud i on s'evidencien els vincles locals-globals. Es tracta de dinàmiques especialment rellevants en el context actual i de les quals la cooperació catalana ja forma part.

Dins la cooperació tècnica, les assistències tècniques o mobilitat de coneixements impliquen el desplaçament de persones expertes de les administracions públiques catalanes, en accions de suport i de creació de capacitat a països socis. A Catalunya, aquestes persones poden provenir dels departaments i organismes del Govern, dels governs locals, de les universitats, les organitzacions de la societat civil i de les organitzacions empresarials i sindicals. En el proper quadrienni s'impulsaran les assistències tècniques, que es potenciaran com a fórmula d'intercanvi entre homòlegs i d'aprenentatge mutu, en diversos sentits:

- Es continuarà la línia de reforçament i treball conjunt entre l'ACCD i la resta de departaments i organismes de la Generalitat, amb plans de treball específics en la matèria, i orientada als objectius d'aquest Pla director.

- Es continuarà promovent la inserció d'assistències tècniques en projectes i programes de desenvolupament més grans, impulsats pels diferents agents de la cooperació catalana.

- Es potenciarà també la identificació de les capacitats municipals, i es reforçarà en aquest sentit el treball conjunt amb els ens locals i amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, amb qui s'elaborarà una base de dades d'experteses en cooperació tècnica local.

Són també considerades com a cooperació tècnica les actuacions de recerca que no estiguin directament vinculades a un programa de cooperació, i que tinguin lloc a Catalunya o als països socis. En les darreres dècades només ha crescut la participació de la despesa en recerca per al desenvolupament, dins l'AOD de la Generalitat; també, i sobretot, s'ha posat de manifest que la recerca ha esdevingut un element d'alt impacte internacional de Catalunya, també en matèria de desenvolupament i amb relació als països del sud. Per això, la prioritat en aquest període, per a les uni-

tats de la cooperació catalana i per als departaments rellevants, serà facilitar que recerques rellevants per al desenvolupament, ja elaborades, rebin suport per a la posada en valor del coneixement generat, a través d'actuacions de transferència, formació, difusió i comunicació.

La millora de l'instrument beques és també una prioritat per a aquesta planificació. Es tracta d'un instrument que, en aquests moments, no està emmarcat en cap estratègia de desenvolupament. El mateix es pot dir d'altres programes i projectes dels diferents departaments, que són elegibles com a AOD. Una prioritat, lligada també a la qualitat de la cooperació, serà que tota despesa en AOD i tot instrument que la faci efectiva responguin a un pla de treball que estigui emmarcat en els objectius d'aquest Pla director, i que compleixi també les directrius pel que fa a enfocament de gènere i basat en drets humans, i qualitat.

10. Modalitats

Aquest Pla director donarà continuïtat als cicles de planificació anteriors amb relació a les modalitats de cooperació al desenvolupament, alhora que incorporarà els aprenentatges adquirits al llarg dels anys. Així, i a partir de la distinció inicial de la Llei 26/2001 entre cooperació bilateral i multilateral, aquest Pla director concreta les formes de canalització dels recursos econòmics de la Generalitat, o modalitats, següents.

La cooperació bilateral consisteix en les activitats dutes a terme per les administracions públiques amb els països socis. En el cas de la cooperació catalana, distingim aquí tres modalitats: directa, multilateral i a iniciativa d'altres actors.

En la cooperació bilateral directa, l'Administració de la Generalitat de Catalunya es relaciona directament amb les del país soci. Les actuacions impulsades a través d'aquesta modalitat aniran orientades principalment a enfortir les capacitats institucionals dels governs dels països socis, que potenciïn alhora la vinculació posterior d'altres agents, especialment catalans. La cooperació bilateral directa es concentrarà en les actuacions en sectors i països amb més potencial per involucrar gradualment, acompanyar o complementar altres actors. Per al desplegament d'aquesta modalitat serà necessari analitzar, en primer lloc, l'estat en què es troben les aliances del Govern amb administracions i societat civil als països socis i definir prioritats d'acord amb els recursos disponibles. Aquesta anàlisi considerarà com a elements clau per determinar el suport bilateral directe el valor afegit que pugui aportar la Generalitat a partir de les experteses i experiències, el potencial per apropar altres actors catalans o internacionals al procés i la contribució que es faci als objectius del Pla director.

En la modalitat de cooperació multilateral, la Generalitat de Catalunya es relaciona amb el país soci a través d'un organisme multilateral, que hi té algun tipus de representació. Aquest Pla director opta per tractar aquesta forma de treball no com a cooperació multilateral –l'element central de la qual és que el suport no va a un país en concret, sinó a una estructura o a un fons amb abast internacional–, sinó com a modalitat específica dins l'àmbit bilateral. Una modalitat adequada en diferents contextos: els de fragilitat institucional de l'estat amb qui es pretén cooperar –per exemple, en situacions postconflicte–; per abordar matèries sensibles, o per facilitar un treball multiactor, entre l'administració i altres agents socials. Aquesta planificació preveu la continuïtat d'aquesta modalitat, per a aquests casos on és més necessària.

Amb la cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors, la Generalitat vol donar suport a i acompanyar les iniciatives impulsades per agents no governamentals de cooperació al desenvolupament per a l'assoliment dels objectius del Pla director. És una modalitat on és important un nivell d'estabilitat i previsibilitat adequat per a la identificació d'actuacions, la preparació de propostes i l'establiment d'aliances. Aquesta modalitat recull, en gran part, el caràcter participat de la política pública de cooperació al desenvolupament. El Govern assumeix el compromís d'assignar

per a aquesta modalitat un mínim del 50% dels recursos d'AOC per a projectes de cooperació al desenvolupament.

Dins aquesta modalitat de cooperació bilateral a iniciativa d'altres actors, la cooperació catalana ha anat introduint diversos graus de concertació. Tècnicament, es parla de concertació quan hi ha una participació d'un o diversos agents privats, en qualsevol fase de la vida d'un projecte o programa: des de la identificació fins a l'avaluació. La concertació es pot donar també en qualsevol de les modalitats o formes de canalització dels recursos econòmics, i és per aquest motiu, i per la voluntat de correcció tècnica i de seguretat jurídica, que aquest Pla director no la considera pròpiament com una modalitat.

Com a fórmula que permeti un millor aprofitament de les experteses i capacitat del conjunt dels agents de la cooperació, la concertació seguirà sent important en el període 2019-2022. Una prioritat que s'alineja amb el plantejament que fa l'Agenda 2030, la qual assenyala la necessitat d'avançar en l'establiment de partenariats inclusius per assolir els ODS (17.17).

La modalitat de cooperació multilateral es refereix a les contribucions financeres a organitzacions internacionals, incloses les de governs subestats, i que tinguin per finalitat la promoció del desenvolupament. La prioritat del cicle de planificació actual és emprar la modalitat multilateral de forma cada cop més estratègica, per abordar matèries com la incidència global, especialment en els àmbits dels drets humans i del gènere; el treball multinivell per al seguiment de les agendes globals; la resposta davant de situacions de crisis humanitàries i d'emergència, i ampliar les possibilitats de la cooperació catalana per actuar a escala regional.

Finalment, la cooperació catalana pot canalitzar els seus recursos de forma conjunta amb els d'altres donants. Aquesta modalitat agrupa diverses formes de treball: projectes multiactor, cooperació triangular, o participació en actuacions finançades per tercers i on s'hi fan aportacions pròpies. Es tracta d'una modalitat que aquest Pla director vincula a l'ODS 17.17, el qual encoratja a promoure la constitució d'aliances eficaces en els àmbits públic, públicoprivat i de la societat civil, aprofitant l'experiència i les estratègies d'obtenció de recursos dels partenariats; i també a l'ODS 17.19, que preveu l'ús de fórmules de cooperació de diversa mena (nord-nord, sud-sud, triangular...) per a la creació de capacitat en països en desenvolupament, i el suport a plans nacionals de formació per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible. Per aquests motius fonamentals, es preveu una concreció i un ús més grans d'aquesta modalitat, en el desplegament del període 2019-2022.

III. La governança del sistema

11. Una política del conjunt del Govern

Si tenim en compte la trajectòria dels departaments i les agències de la Generalitat de Catalunya en matèria de cooperació, la seva contribució ha estat molt àmplia. S'ha aportat coneixement i expertesa tècnica en àmbits com la governança democràtica, les institucions, els drets humans, la pau i la igualtat de gènere; la salut, l'educació; els serveis socials; l'economia social; o els lligats a la sostenibilitat ambiental i el territori: aigua, energia, producció i consum sostenibles, residus i adaptació al canvi climàtic.

Aquestes cooperacions tècniques s'han desplegat a través de modalitats i instruments d'intervenció també diversos: mobilitat de coneixements, projectes de desenvolupament d'iniciativa directa, o col·laboració organismes multilaterals i amb xarxes de cooperació. L'ajut oficial dels departaments inclou despeses importants en recerca per al desenvolupament i en beques d'especialització per a persones provinents de països receptors d'AOD, i inclou una dimensió creixent de suport a actuacions no governamentals.

Tota aquesta diversitat d'actuacions seran objecte d'una anàlisi i d'un suport orientats a assegurar-ne i a millorar-ne la qualitat, com a instruments de cooperació; és a dir, el seu alineament amb les prioritats d'aquest Pla director; els elements relatius a l'eficàcia (planificació, apropiació per part dels socis, rendició de comptes conjunta...), vinculació de les agendes externa i interna, i innovació. El compromís és que no existeixi cap despesa d'AOD que no es trobi clarament emmarcada en una estratègia de desenvolupament, i que aquesta es trobi orientada als objectius d'aquest Pla director.

Aquest Pla director pren com a referència el marc dels ODS, i marca prioritats i objectius per a les actuacions del Govern de Catalunya que contribueixin al desenvolupament sostenible des de la política pública de cooperació al desenvolupament. Al seu torn, el marc global reforça les funcions de coordinació, qualitat i coherència en les actuacions pròpies de la DGCD. Per la seva universalitat, els ODS vinculen estretament les actuacions de desenvolupament a Catalunya i a l'exterior, i això reforça la coherència de les polítiques. Per la seva integralitat, subratllen el caràcter multidimensional del desenvolupament i contribueixen a la mobilització dels esforços. El seguiment de la contribució del Govern a l'Agenda 2030 obliga a un exercici de retiment de comptes conjunt que tindrà lloc, si més no en part, en els espais de la cooperació catalana i a través dels processos reglats.

Sobre les àrees i persones responsables de la cooperació tècnica dels diferents departaments, recau en alguns casos la responsabilitat més àmplia d'impulsar el treball per als ODS en la seva dimensió exterior. És per això que la missió de la Direcció General de Cooperació al Desenvolupament i de l'Agència, en aquesta planificació, ha de ser també la de contribuir a crear les capacitats necessàries per a aquesta funció, i oferir orientació i eines per assegurar una cooperació de qualitat i eficaç.

En aquest sentit, la DGCD, l'ACCD i les unitats dels diferents departaments i els organismes vinculats seguiran reforçant, mitjançant actuacions de formació, les seves capacitats en diferents matèries clau: la integració i aplicació de l'EGiBDH; la coherència de polítiques per al desenvolupament; la planificació i l'avaluació de les actuacions de desenvolupament, i l'obtenció i tractament de les dades, així com les noves tecnologies aplicades a la cooperació.

Els plans de treball entre la DGCD-ACCD i els departaments, ja existents, han de servir a aquest propòsit de millora de la qualitat, i contenir mesures tendents a:

- donar suport a la creació d'institucionalitat, mitjançant la creació d'unitats de cooperació departamentals o altres tipus d'esquemes organitzatius;
- impulsar les funcions de planificació, seguiment i avaluació dels departaments;
- Impulsar programes plurianuals de formació dirigits al personal dels departaments, a partir d'un exercici conjunt d'identificació de necessitats formatives;
- promoure la internacionalització dels departaments, tot impulsant millores organitzatives i administratives que facilitin la participació en projectes i plataformes internacionals;
- assignar recursos econòmics als departaments per a la creació de capacitat interna, o la realització de projectes de cooperació clau, alineats amb les prioritats del Pla director;
- integrar i alinear l'acció dels departaments amb aquest Pla director a partir de l'enfocament de gènere i basat en drets humans;
- assegurar el contínuum de les actuacions per al desenvolupament sostenible, dins i fora de Catalunya, garantint la coherència de polítiques arreu, i
- promoure les sinergies entre l'ACCD i els departaments, a partir de la col·laboració en projectes de desenvolupament o educació.

Des de la DGCD es promourà que la Comissió Interdepartamental de Cooperació al Desenvolupament (CICD) faci seguiment d'aquest esquema de col·laboracions, el qual es pot beneficiar del Programa de suport a l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya. Aquest programa, aprovat l'any 2018, vol facilitar l'aprofitament de

l'expertesa tècnica dels empleats públics en els projectes o accions a l'exterior en què participi la Generalitat, tot promovent l'intercanvi d'experiències i la formació del personal, la transversalitat de l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya i la coherència en el treball dels seus departaments.

12. Coordinació i col·laboració amb els ens locals

La cooperació al desenvolupament dels governs locals té una llarga tradició a Catalunya. Els ajuntaments foren les administracions pioneres a Catalunya en el desplegament de la política de cooperació al desenvolupament i solidaritat internacional. En aquests 40 anys, els municipis, les diputacions i les seves organitzacions han desplegat accions de cooperació i solidaritat tot construint partenariats amb governs locals dels països i pobles on cooperen. Partenariats que han evolucionat de forma molt considerable, des dels agermanaments dels anys vuitanta als esquemes de cooperació més moderns i innovadors, definits en l'actualitat a partir de relacions horitzontals on el territori i els actors que hi operen són el node per a l'intercanvi de recursos, coneixement i experiències.

Especialment rellevant és el vincle de les polítiques locals de cooperació amb la ciutadania compromesa i solidària, i amb el teixit social que l'organitza, i el paper de lideratge dels governs locals en l'àmbit de la protecció internacional i el refugi. Des de les seves pròpies xarxes i organitzacions, ciutats i governs locals catalans participen en la definició de les agendes globals de desenvolupament, com l'Agenda 2030 i la Nova Agenda Urbana, i contribueixen a desplegar-les.

La darrera dècada de la cooperació municipalista ha estat també marcada per la crisi financera i les retallades pressupostàries, que la van afectar greument. La determinació dels municipis i dels ens supramunicipals per conservar les seves partides de cooperació va permetre sostenir efectivament el compromís solidari de la cooperació municipal catalana, però aquests esforços no sempre van ser entesos per part d'una ciutadania que, en un context de dificultat, reclamava atenció per a les necessitats locals. L'aprovació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local el 2011 hi ha posat obstacles addicionals, i sobretot ha dificultat la normalització de la cooperació al desenvolupament com a política pública municipal, i la millora de la seva connexió amb les prioritats ciutadanes, que avui han esdevingut absolutament necessàries. Renovar el model de la cooperació municipalista i enfortir-ne la legitimació social és una prioritat no només per al sosteniment d'aquesta política, sinó per a la defensa dels valors que la sustenten i que són centrals en el conjunt de l'acció de govern dels nostres municipis.

És per això que el Pla director aposta clarament per reforçar el suport a la cooperació municipalista com a política pública local, i per potenciar el paper específic que han de tenir el municipalisme i els governs locals dins l'esquema de les cooperacions catalanes. Per fer-ho efectiu és imprescindible facilitar, amb ple respecte pel principi d'autonomia local, que els actors municipalistes puguin desplegar les seves potencialitats de manera coordinada, mitjançant un impuls tècnic, financer i polític.

La Llei de cooperació al desenvolupament parla, de forma contínua, de Generalitat i d'ens locals com a agents de la política pública catalana. Dins d'un respecte ple per l'autonomia local, la Llei preveu que els valors, les finalitats i els principis ordenadors de la cooperació de la Generalitat informin també dels ens locals de Catalunya. Els successius plans directors han estat debatuts amb els ens locals, a través de la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals (CCEL).

Aquest Pla director, a partir de l'experiència precedent, dels estudis i informes elaborats i també del diàleg en la mateixa CCEL, concreta dues línies de treball, vinculades però també diferenciades, entre la Generalitat i els ens locals, pel que fa a la cooperació al desenvolupament.

En primer lloc, actuacions que tenen un abast de país, i que es relacionen amb la millora de la política pública catalana, per a totes les administracions. Destaquem aquí:

- La generació de coneixement i capacitats compartides entre les diferents administracions públiques catalanes que executen polítiques de cooperació al desenvolupament, i divulgació de bones pràctiques.

- La definició de mecanismes de suport a les entitats i els agents de la cooperació del conjunt del territori català, per tal d'assegurar-ne una distribució adequada, més enllà de les comarques de Barcelona, i promoure la cohesió del teixit associatiu i solidari del país. Per a aquest objectiu, que ha de ser objecte d'un diàleg obert i que ha de comptar també amb els instruments de finançament adequat, s'identificarà l'especificitat dels diversos nivells administratius en funció del mandat i valor afegit (municipis i diputacions), amb relació al suport a les entitats del territori.

- La millora de la informació disponible sobre la cooperació al desenvolupament del conjunt d'administracions públiques catalanes, inclosos els governs locals i els ens supramunicipals, a través de la creació d'un portal de transparència compartit, que serveixi també com a observatori i instrument de retiment de comptes i de visualització del compromís de Catalunya amb el desenvolupament global.

- De forma conjunta amb el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i amb les diputacions, l'impuls a la creació de capacitat tècnica del personal municipal, tècnic i polític, responsable en matèries de cooperació i solidaritat, amb programes de formació on podrà participar l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

- Incidir conjuntament per protegir la cooperació municipalista davant dels intents de recentralització de l'Estat, contrarestant la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL).

- Avançar cap a la simplificació administrativa, en la mesura que els marcs normatius respectius ho permetin, dels diferents instruments de subvenció, dirigits a les entitats del sector i a la resta d'actors de la cooperació al desenvolupament, i que en aquests moments són molt nombrosos i diversos. Es faran esforços per harmonitzar procediments, formularis, calendaris i requisits, i també qüestions més qualitatives, com ara enfocaments o marcs lògics.

- Finalment, mesures clau per crear un entorn facilitador i posar en valor la cooperació al desenvolupament, com a política pública estratègica per vincular Catalunya amb els afers globals, i especialment en un context que amenaça els valors que la sostenen, si escau, mitjançant la realització de campanyes informatives conjuntes.

En segon lloc, actuacions i col·laboracions més concretes i específiques, que reforcin la coordinació i la complementarietat entre les cooperacions respectives a través de mesures pràctiques:

- Desenvolupar el rol del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament com l'instrument tècnic al servei de la cooperació municipalista i de col·laboració del món local amb el Govern, en coordinació amb la resta d'ens locals i supra-locales.

- La identificació d'actuacions conjuntes, a Catalunya o als països socis, incloses l'educació per al desenvolupament i el foment de la pau.

- El treball conjunt amb relació a elements de la coherència de polítiques per al desenvolupament, incloses la vinculació als drets humans en els processos de contractació pública, i el reforçament del compromís amb el comerç just i amb les finances ètiques.

- La implicació mútua en projectes de la Generalitat i de les administracions locals i supralocals, a partir de la informació adequada i de les capacitats disponibles.

- La identificació d'oportunitats de treball conjunt en els àmbits de la planificació i l'avaluació de programes i projectes, amb avaluacions de projectes compartits i elaboració d'estudis qualitius i de cas, que permetin la comparació i la identificació de la bona pràctica.

– El desplegament de la concertació i els projectes amb els governs locals, les administracions supramunicipals i les entitats municipalistes, per fer identificacions conjuntes, executar projectes o programes compartits, i realitzar l'avaluació d'actuacions finançades per diverses administracions.

– La resposta coordinada davant de situacions d'emergència i de crisi humanitària, en el marc del Comitè Català d'Ajuda Humanitària i d'Emergència.

A partir d'aquestes línies de treball, la Generalitat podrà desplegar de forma més eficaç la seva funció de coordinació i de promoció de la complementarietat entre les diferents cooperacions públiques catalanes, dins el respecte de l'autonomia local. Això inclourà una definició específica del paper i del valor afegit de cadascuna de les administracions, dins la política de cooperació, amb les diputacions com a administracions de segon nivell, amb funcions d'impuls i suport a la cooperació dels municipis.

La CCEL millorarà la seva composició i representativitat, a partir, si escau, de la modificació del seu decret, i es dotarà d'un pla de treball explícit, concret i adequat, vinculat a les prioritats de la nova planificació quadriennal. Això ha de permetre que aquesta comissió transiti cap a un espai efectiu de coordinació de les cooperacions catalanes i funcioni com un espai d'intercanvi real, a partir de prioritats i necessitats compartides, amb un èmfasi en els aspectes de la qualitat de les polítiques públiques.

13. Foment de les capacitats dels agents de la cooperació

La Llei 26/2001 entén per agent de cooperació tota institució i entitat legalment constituïda, que actui en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament, i en cita alguns: les organitzacions no governamentals per al desenvolupament, les universitats i els centres educatius, les empreses i les associacions empresarials, els sindicats, els col·legis professionals, les esglésies i altres agents de la societat civil que impulsin i projectin arreu l'esperit solidari de Catalunya. Des de l'adopció de la Llei, el sistema català de cooperació al desenvolupament s'ha articulat al voltant d'un teixit variat i dinàmic d'agents, públics i privats, tradicionals i emergents, que li aporten solidesa, capillaritat i capacitat d'innovació. Aquest ecosistema dota la cooperació catalana d'una capacitat de resposta diversificada, front a la complexitat de les problemàtiques actuals del desenvolupament.

La Llei assenyala també com a missió de la política pública fomentar i reforçar la iniciativa i la capacitat dels agents de cooperació que operen en aquest àmbit –que avui veiem com s'amplia i reconfigura, en paral·lel a la multidimensionalitat dels fenòmens vinculats al desenvolupament, i de les seves noves interseccions–. Per a aquest foment i reforç, la Llei distingeix entre tres tipus d'actuacions, segons tendeixin al suport econòmic, a través de subvencions; al suport per a la creació de capacitats tècniques, i a la facilitació de les relacions entre els agents i la mateixa Administració.

En l'àmbit de la societat civil, i més enllà de l'accés a subvencions per a programes i projectes a iniciativa d'altres actors, el suport econòmic per a la millora de les iniciatives i de les capacitats anirà, en aquest període, especialment adreçat a les ONG, com a principals executores de l'AOD català. Les ONG han patit amb una duresa especial la llarga crisi econòmica i pressupostària de finals de la dècada passada, la qual ha tingut efectes sobre les seves estructures i capacitats operatives, i ha dificultat també els processos de modernització i renovació generacional. En el període 2019-2020 es desplegaran noves fórmules de suport a aquests agents, incloses les seves estructures, amb un esforç per la diversificació dels instruments i l'avenç envers la pluriennalitat quan aquesta sigui el més adequat.

Aquest Pla director singularitza la importància d'incloure els i les joves en una cooperació innovadora a favor dels drets humans, i es fa ressò de l'Estratègia «Jovenent 2030» de les NU, i la seva prioritat d'assegurar la «implicació, participació i

promoció: amplificar les veus del jovent per promoure un món pacífic, just i sostenible». En aquest sentit, caldrà millorar les capacitats de les entitats juvenils per incorporar l'EGiBDH en els seus processos, i el seu accés a recursos per impulsar projectes de desenvolupament i d'educació per la pau, amb un èmfasi en aquelles entitats que actuen des de l'àmbit de l'educació no formal de base associativa.

La dimensió territorial d'aquest suport, que ja ha estat tractat en diverses seccions d'aquest Pla director, mereix un comentari especial. El diagnòstic de la darrera planificació, i també les tendències de més llarg termini, permeten veure amb claredat com l'accés als instruments financers de la cooperació catalana es concentra a unes determinades comarques, al voltant de Barcelona. Aquesta concentració, difícil d'evitar en la lògica d'eficàcia de l'ajut que informava cicles precedents, és menys necessària en un context d'objectius de desenvolupament sostenible, que interpel·len l'Estat i la societat, i que requereixen que aquesta estigui en les millors condicions d'assegurar-ne la contribució, i de rendir-ne comptes.

És per això que aquest període és prioritari promoure un teixit associatiu més cohesionat en el conjunt del territori català, i fer-ho a través d'instruments millorats. D'una banda, el suport a les organitzacions de segon nivell, com s'ha començat a fer en el cicle anterior. D'una altra, a través de noves fórmules de suport, a partir de l'acord amb la resta d'administracions públiques catalanes descrit en la secció anterior. Per últim, les unitats de la cooperació catalana, a través del mateix sistema territorial de la Generalitat, en milloraran la presència i els serveis directes.

Serán més estretes també les relacions amb la resta d'agents de la cooperació, i també amb d'altres entitats de la societat civil (entitats feministes i de dones, organitzacions de joves, entitats del tercer sector, operadors de l'economia social i solidària, associacions esportives, i col·lectius de persones migrades, entre d'altres) cridats a tenir un paper més actiu en els nous partenariats que es volen impulsar. Destaquem també la importància de l'atenció a la diversitat, i dels col·lectius que agrupen persones amb algun tipus de discapacitat. Altres agents clau pels seus potencials impactes en el desenvolupament i el seu rol protagonista en l'educació per a una ciutadania crítica (com les empreses, els mitjans de comunicació o les universitats) veuran reforçades les seves capacitats mitjançant l'establiment de programes de formació específica amb relació a les temàtiques de la cooperació. Convé fer esment de les entitats formades per les persones migrants que, un cop establertes a Catalunya, tenen l'anhel d'ajudar a fer prosperar el seu país d'origen, és a dir, les entitats creades per nous catalans que fan el que tradicionalment s'ha anomenat co-desenvolupament.

Es promouran els contactes i les sinergies entre aquests agents de la cooperació catalana. Destaquem aquí les connexions entre el sector de la cooperació i el tercer sector social, que tenen ja uns espais de confluència identificats, i entre el sector de la recerca i les entitats de cooperació al desenvolupament, que poden ser mútuament beneficioses per als objectius d'internacionalització, innovació i aprenentatge. Més en general, es dissenyaran de forma conjunta altres actuacions de formació i capaciació per a la millora dels procediments interns, incloses la innovació, la gestió i l'accés a recursos addicionals, sempre d'acord amb les demandes i necessitats expressades per les entitats.

Vetllar pel benestar del planeta i les persones exigeix assumir unes responsabilitats que poden generar una rutina de desgast físic i psicològic dels actors directament implicats. És responsabilitat de tothom, i així ho assumirà la cooperació al desenvolupament impulsada pel conjunt del Govern, establir unes mesures de protecció i de cura que garanteixin el benestar dels i de les cooperants, i en general del conjunt de les persones implicades en actuacions de desenvolupament, sobretot en contextos que posen en risc la seva integritat física i psicològica. Així, s'impulsaran mesures que avancin en la cura psicosocial dels equips i en l'establiment de procediments de protecció (com ara protocols de seguretat i altres), així com tenir en comp-

te la cura en totes les fases de planificació operativa, execució i seguiment, i en el disseny d'instruments i mecanismes de relació.

Finalment, i en l'àmbit de la millora de relacions entre els agents i la mateixa Administració, la Generalitat de Catalunya farà esforços per simplificar formularis, facilitar procediments i eliminar processos burocràtics, i farà el possible, en el marc de la CCEL, per tal d'harmonitzar-los, allà on sigui possible, amb els d'altres administracions públiques. Això és una necessitat encara més clara després de les profundes retallades pressupostàries que s'han patit els darrers anys, les quals han creat situacions de precarització laboral que arriben fins avui.

14. Relacions institucionals i aliances

Les diverses planificacions de la cooperació catalana han posat l'èmfasi en la importància de les relacions institucionals i de les aliances, especialment amb els governs dels països socis. La necessitat de convenis de col·laboració, de caire governamental, és necessària per dotar de visibilitat i nivell institucional la cooperació pública catalana, dins l'esquema de l'acció exterior del Govern; per assegurar el diàleg polític amb els països socis, i per crear un marc estable on puguin operar els agents públics i privats de la cooperació al desenvolupament, a través d'actuacions de cooperació tècnica i de projectes a iniciativa d'actors de la societat civil. Aquest Pla director referma la importància dels acords de cooperació govern-govern, com a element clau d'una Generalitat de Catalunya activa i responsable en les relacions internacionals.

Seguint amb aquesta lògica de relació amb homòlegs governamentals, la cooperació pública catalana continuarà en aquest període la col·laboració amb autoritats subestatal, i amb les seves xarxes més rellevants en matèria de desenvolupament. Unes xarxes que faciliten l'intercanvi d'informació, la capacitat mútua i la identificació de projectes, de forma conjunta amb altres socis. Aquesta participació permet també el seguiment i la incidència, prop dels debats i les institucions globals, com són l'Agenda 2030 i el retiment de comptes sobre els ODS; el debat internacional sobre eficàcia de la cooperació al desenvolupament (OCDE); o els programes de la Comissió Europea d'interès per a la cooperació catalana. Es tracta d'espais clau, on Catalunya ha anat assumint un paper de lideratge, i que seran igualment importants per acompanyar internacionalment el desplegament d'aquest Pla director.

Amb la cooperació espanyola i les seves unitats, la cooperació catalana manté unes relacions fluides de coordinació i diàleg de polítiques, que es concreten en una dinàmica estable de participació, entre d'altres, en els exercicis de planificació estratègica, generals, sectorials i geogràfics; o en la facilitació de les dades de l'AOD català, per a la informació global de les cooperacions estatals prop de l'OCDE. Per a aquest període, la prioritat serà també encetar iniciatives concertades amb agents de les cooperacions públiques espanyoles, i molt especialment amb altres comunitats autònomes.

De forma complementària a la promoció d'aliances amb altres governs, aquest Pla director recupera la prioritat, ja present en planificacions anteriors, d'avançar en la concertació entre els diversos actors del desenvolupament a través de la construcció d'aliances entre actors de naturalesa diversa. Aquest tipus d'aliances o partenariats, que estan oberts a actors públics i privats, del nord i del sud, bilaterals i multilaterals, té la finalitat de promoure xarxes d'acció col·lectiva que permetin crear institucionalitat més enllà de les institucions públiques, i que facin més sostenibles i apropiades les actuacions de la cooperació al desenvolupament promogudes des del Govern. Aquesta prioritat de promoure activament la construcció de partenariats globals per acarar els reptes globals de desenvolupament sostenible és un dels eixos de treball de l'Objectiu estratègic 7 (Contribuir a l'abordatge dels reptes globals) d'aquesta planificació.

En una lògica d'ODS, les aliances per al desenvolupament sostenible connecten amb la tradició catalana, que havia constatat que per aconseguir els objectius de desenvolupament en un món global i amb una pluralitat d'actors creixent, les actuacions no es poden dur a terme d'una manera aïllada, i han de comptar amb actors diferents dels habituals. Per això, la planificació 2019-2022 impulsarà els partenariats multiactor i les aliances innovadores: en la mateixa tipologia d'actors implicats, en les temàtiques i en les relacions que estableixen entre si, així com en les metodologies i els instruments per potenciar-les.

Amb relació als nous actors, es promourà la incorporació d'agents no tradicionals, com ara el sector privat, principalment els de l'àmbit de l'economia social i solidària, les organitzacions feministes i de dones, les entitats de joves, les associacions esportives, els col·lectius de persones migrades, els col·legis professionals, les entitats del tercer sector, i altres organitzacions que treballen a escala comunitària.

Pel que fa a les noves temàtiques, es donarà una atenció especial a aquells sectors que generen canvi social i plantegen noves sobirania i apoderament social, i que han tingut fins ara un paper perifèric en la cooperació al desenvolupament. En especial, es destaquen l'esport i l'economia social i solidària.

Quant a les relacions entre els actors, es treballarà en dues vies. D'una banda, es promouran espais de coneixença entre actors diversos que generin sinergies positives a partir de les seves especificitats i valors afegits respectius, alhora que permetin superar les barreres i reticències per articular iniciatives conjuntes. En especial, amb el sector privat i l'economia social i solidària, tot incorporant requisits ètics i de transparència per fomentar la seva participació en aquestes aliances per a l'acció. De l'altra, s'impulsarà la transformació de les relacions de dependència que operen entre els agents implicats, que sovint determinen una construcció d'aliances basades en la disponibilitat o accés als fons, tot menystenint el component estratègic, el diàleg horitzontal i la sostenibilitat.

La cooperació catalana també ha estat impulsant les capacitats dels seus agents per participar en espais internacionals de presa de decisions, i formar part de xarxes d'incidència regional i internacional. A partir del període 2015-2018, les aliances amb organitzacions catalanes actives en els drets de les dones han permès, per exemple, la incidència en la Comissió per la Condició Jurídica i Social de la Dona (CSW) de les NU. En aquest període, continuarà l'aliança estratègica amb organitzacions, especialment feministes i de drets humans, i es maldrà per establir aliances amb altres socis internacionals, de forma coherent amb els objectius del Pla director.

Una aliança clau, en aquesta planificació, ha de servir per establir una relació més àmplia i fructífera entre la cooperació catalana i el món de la universitat i de la recerca, a Catalunya i arreu. Es tracta de dos entorns amb múltiples vinculacions, i l'enfortiment de la col·laboració entre tots dos ha de servir per continuar posicionant les universitats i centres de recerca com a tractors de la internacionalització i europeïtzació de les entitats de solidaritat; per donar suport a les estratègies d'internacionalització i cooperació al desenvolupament de les universitats i dels centres de recerca; o per a la reflexió i incidència conjuntes sobre criteris d'avaluació de la recerca científica. En el proper període es donarà seguiment a aquestes qüestions, des d'un espai de coordinació ja existent o de nova creació.

Referent a les modalitats i instruments, s'impulsarà la concertació com a fórmula més adequada per promoure nous partenariats útils i horitzontals, a través d'una diversitat de mecanismes, com ara les taules de diàleg, els partenariats publicoprivats, els convenis i l'eventual articulació de fons fiduciaris. Alhora, es promourà la concertació entre els diversos agents per mitjà de les convocatòries de projectes, que incorporaran elements de valoració positiva, degudament raonats, per als consorcis que incorporin aquesta diversitat.

Una innovació important de la planificació que acaba eren els clústers de cooperació, que havien de servir per impulsar una participació multiactor, i disposar d'un instrument específic de finançament dins la modalitat concertada. L'ACCD va poder desplegar una metodologia de treball –els eixos prioritaris– amb elements propis dels clústers, però dos dels seus elements principals van quedar sense desenvolupar: l'adopció d'un mecanisme de finançament flexible i transparent, que respongui a la modalitat concertada, i la qüestió del lideratge, que havia de poder ser exercit per qualsevol dels membres del clúster, però que ha acabat en tots els casos sent assumit per l'ACCD, que també n'és el finançador principal.

Aquesta planificació recupera la voluntat de l'anterior, d'establir i promoure marcs de col·laboració estables amb els actors i socis de la cooperació catalana i internacional, destinats als objectius estratègics del Pla director, i d'acord amb el valor afegit de cada actor. Uns esquemes que han de tenir un paper clau a l'hora de materialitzar l'aposta per la concertació i pel suport a processos, on els membres puguin prendre les seves decisions autònomament, incloses les relatives al suport econòmic, i es verifiqui un lideratge compartit on l'ACCD pugui assumir diferents rols, en funció de les necessitats i no excloents entre si: de dinamitzador, finançador, proveïdor de capacitat experta, entre d'altres.

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2019, sobre el Consell Català de l'Esport, corresponent al 2016

256-00024/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 39185).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 30.05.2019; 10:30 h.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2019, sobre l'Institut Català de la Salut, corresponent al 2015

256-00025/12

PRÒRROGA DEL TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Sol·licitud: GP JxCat (reg. 39186).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 30.05.2019 al 31.05.2019).

Finiment del termini: 03.06.2019; 10:30 h.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la fibra òptica

302-00101/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39207, 39234, 39236 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39207)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Pol Gibert Horcas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la fibra òptica (tram. 302-00101/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 1

1. Continuar, segons contempla el Pacte Nacional per a una Societat Digital, amb el desplegament de la xarxa pública de molt alta capacitat (fibra òptica) per arribar a disposar l'any 2020 d'un punt de presència efectiu a totes les capitals de comarca, i l'any 2023 d'un punt de presència efectiu als municipis de més de 50 habitants, amb la col·laboració de les administracions de l'àmbit local de Catalunya. Així com garantir la cobertura a les zones d'activitat econòmica i educativa dels municipis anteriorment esmentats.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'un nou punt

Nou punt. Garantir l'accés a la fibra òptica en aquelles zones de població més vulnerables de risc d'esclatxa digital per tal d'aconseguir els objectius de desenvolupament sostenible de la ONU.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'un nou punt

Nou punt. Proporcionar els mecanismes necessaris per a garantir que tots els municipis de Catalunya puguin accedir a les ajudes Estatals i de la Unió Europea en relació a la xarxa Wifi pública.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Pol Gibert Horcas, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 39234)

A la Mesa del Parlament

Lucas Silvano Ferro Solé, diputat, Susanna Segovia Sánchez, portaveu del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la fibra òptica (tram. 302-00101/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem

~~De supressió del punt 1~~

1. Continuar, segons contempla el Pacte Nacional per a una Societat Digital, amb el desplegament de la xarxa pública de molt alta capacitat (fibra òptica) per arribar a disposar l'any 2020 d'un punt de presència efectiu a totes les capitals de comarca, i l'any 2023 d'un punt de presència efectiu als municipis de més de 50 habitants, amb la col·laboració de les administracions de l'àmbit local de Catalunya. Així com garantir-ne la cobertura a les zones d'activitat econòmica.

Esmena 2

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició d'un subpunt 1 bis

1 bis. Insta al Govern de la Generalitat a desplegar la fibra òptica en els municipis de menys de 500 habitants, habilitant les partides pressupostàries necessàries per al seu desplegament i establint una taula de cooperació amb les administracions locals i les diputacions corresponents amb l'objectiu de desplegar-la en els municipis d'entre 100 i 500 habitants abans del 31 de desembre del 2021 i als municipis de menys de 100 habitants abans del 31 de desembre de 2023.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Lucas Silvano Ferro Solé, diputat; Susanna Segovia Sánchez, portaveu, GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 39236)

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Alfonso Sánchez Fisac, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desplegament de la fibra òptica (tram. 302-00101/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans

~~De supressió al punt 1, que quedaria redactat de la següent manera~~

1. Continuar, segons contempla el Pacte Nacional per a una Societat Digital, amb el desplegament de la xarxa pública de molt alta capacitat (fibra òptica) per arribar a disposar l'any 2020 d'un punt de presència efectiu a totes les capitals de comarca, i l'any 2023 d'un punt de presència efectiu als municipis de més de 50 habitants, amb la col·laboració de les administracions de l'àmbit local de Catalunya. Així com garantir la cobertura a les zones d'activitat econòmica dels municipis anteriorment esmentats.

Esmena 2

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 5, que quedaria redactat de la següent manera

5) Dotar els usuaris i els ciutadans en general de major transparència mitjançant la creació d'un espai al portal web esmentat al punt 4 amb tota la informació necessària sobre el desplegament de la fibra òptica a Catalunya.

Esmena 3

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 6, que quedaria redactat de la següent manera

6) Realitzar un informe mensual territorialitzat sobre l'ús de la fibra òptica desplegada per la Generalitat, tal i com es realitza amb els diferents operadors de fibra òptica actuals, facilitant còpia del mateix als Grups Parlamentaris.

Palau del Parlament, 24 de maig de 2019

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Alfonso Sánchez Fisac, diputat, GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el millorament de la gestió de la desaparició de persones i del suport a llurs familiars

302-00102/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39216 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39216)

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el millorament de la gestió de la desaparició de persones i del suport a llurs familiars (tram. 302-00102/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

~~De supressió del punt 4~~

~~Establir una línia d'ajuts i d'assessorament a les associacions i organitzacions no governamentals que assisteixen a les famílies de les persones desaparegudes.~~

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 5

~~Revertir les retallades i mancances de *Garantir* a l'Oficina d'Atenció als Familiars de Persones Desaparegudes, dotant-la dels recursos pressupostaris i humans suficients per al desenvolupament de la important tasca que té encomanada les funcions assignades a l'oficina.~~

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Albert Batet i Canadell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC, portaveus

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball

302-00103/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39188, 39238, 39240, 39242 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 39188)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marta Ribas Frías, portaveu adjunta del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball (tram. 302-00103/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al punt 3

3. Comprometre i comunicar al sector, un calendari dels pagaments pendents als Centres Especials de Treball per al 2019 i de futurs pagaments per al 2020, *garantint el cobrament a seixanta dies i que les convocatòries es tramiten durant el primer trimestre de l'any.*

Esmena 2

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició i supressió al punt 8.1

8.1. Recuperar les subvencions per a la ~~creació~~ *inversió*, l'equilibri financer, el suport gerencial *i la creació* i l'adaptació dels llocs de treball destinades als Centres Especials de Treball, que han estat retallades en els darrers anys.

Esmena 3

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al punt 8.3

8.3. Elaborar una planificació clara *i plurianual* del finançament dels Centres Especials de Treball amb l'objectiu de donar seguretat i estabilitat al sector, *preveient a mig termini passar de la via de la subvenció a la concertació.*

Esmena 4

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al punt 10

10. Incrementar notablement, durant l'any 2019 i 2020, les insercions al mercat de treball ordinari de persones amb discapacitat, i també el nombre d'inspeccions laborals a les empreses amb relació al compliment de la reserva de llocs de treball de la Llei general de persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, incrementant en un 30% el pressupost destinat a la inserció laboral i a la contractació per part de l'empresa ordinària i potenciar el paper d'ajut a la transició cap al treball ordinari. *Garantir que l'increment de recursos destinats a la inserció laboral en l'empresa ordinària no anirà en detriment dels recursos necessaris per als CETs.*

Esmena 5

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició de nou punt

12 bis. Reclamar-li al Govern de l'Estat que modifiqui els criteris de distribució dels recursos per als CETs per a que la distribució es correspongui amb el volum de treballadors i treballadores amb discapacitat o amb especials dificultats existents a cada Comunitat Autònoma.

Aplicar ja aquest criteri a la partida addicional de 19'8 milions d'euros prevista per a aquest any per part del Govern de l'Estat i pendent de distribuir.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marta Ribas Frías, portaveu adjunta, GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 39238)

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Blanca Victoria Navarro Pacheco, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball (tram. 302-00103/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició~~ al punt 1, que quedaria redactat de la següent manera

1. Destinar, com a mínim, 100 milions d'euros provinents de la Conferència Sectorial de Treball a subvencionar el 50% del Salari Mínim Interprofessionals a tots els treballadors/es dels Centres Especials de Treball amb discapacitat física, i el ~~55%~~ 75% als d'especials dificultats, ~~tal i com marquen els criteris establerts per la pròpia Conferència Sectorial de desembre de 2018 i febrer de 2019,~~ per a compensar el desequilibri pressupostari generat en els CET per l'adaptació a la nova legislació respecte a l'SMI, garantir el recolzament a la contractació de les persones amb especials dificultats i permetre l'adequació dels processos de productivitat a la mateixa.

Esmena 2

GP de Ciutadans

D'addició al punt 3, que quedaria redactat de la següent manera

3. Comprometre i comunicar al sector, un calendari dels pagaments pendents als Centres Especials de Treball per al 2019 i de futurs pagaments per al 2020, *que prevegi la tramitació de totes les convocatòries durant el primer trimestre de l'any i garanteixi el cobrament a 60 dies de les convocatòries tramitades.*

Esmena 3

GP de Ciutadans

D'addició al punt 8.2, que quedaria redactat de la següent manera

8.2. Incrementar les tarifes de finançament dels serveis assistencials, *recuperant el 9,33% perdut entre 2008 i 2018, més la ponderació que correspongui a l'any 2019 i els posteriors.*

Esmena 4

GP de Ciutadans

D'addició al punt 8.3, que quedaria redactat de la següent manera

8.3. Elaborar una planificació clara del finançament dels Centres Especials de Treball, amb l'objectiu de donar seguretat i estabilitat al sector, *mitjançant el pas a una modalitat de subvenció més estable com la concertació i/o la subvenció pluri-anual.*

Esmena 5

GP de Ciutadans

D'addició al punt 10, que quedaria redactat de la següent manera

10. Incrementar notablement, durant l'any 2019 i 2020, les insercions al mercat de treball ordinari de persones amb discapacitat, *sense que això representi una disminució del nombre de places ofertades als Centres Especials de Treball ni el pressupost assignat al seu suport*, i també el nombre d'inspeccions laborals a les empreses amb relació al compliment de la reserva de llocs de treball de la Llei general de persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, incrementant en un 30% el pressupost destinat a la inserció laboral i a la contractació per part de l'empresa ordinària i potenciar el paper d'ajut a la transició cap al treball ordinari.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Blanca Victoria Navarro Pacheco, diputada, GP Cs

SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 39240)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Vidal Aragonés Chicharro, diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball (tram. 302-00103/12).

Esmena 1

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou paràgraf a l'article 8.2

L'increment de les tarifes haurà de permetre recuperar el 9,33% perdut entre 2008 i 2018, més la ponderació que correspongui al 2019, així com també incorporar la possibilitat d'increments salarials als professionals del sector.

Esmena 2

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou paràgraf a l'article 8.4

La finalitat del nou model és garantir l'accés al treball de les persones amb discapacitat i especials dificultats. Si això no ho poden fer els actuals Centres Especials de Treball es crearà una empresa pública amb aquest objecte i finalitat.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Carles Riera Albert, representant; Vidal Aragonés Chicharro, diputat, SP CUP-CC

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació dels centres especials de treball (tram. 302-00103/12).

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

1. ~~Destinar, com a mínim, 100~~ *Reclamar al Ministeri de Treball, com a mínim, 130 milions d'euros provinents de la Conferència Sectorial de Treball a subvencionar el 50% del Salari Mínim Interprofessional a tots els treballadors/es dels Centres Especials de Treball amb discapacitat física, i el 55% als d'especials dificultats, tal i com marquen els criteris establerts per la pròpia Conferència Sectorial de desembre de 2018 i febrer de 2019.*

Esmena 2

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

2. Fer efectiu, en el termini d'un mes des de l'aprovació de la present moció, el pagament ~~de les factures~~ *subvencions* pendents de l'any 2018 i ~~del primer trimestre de 2019~~ als Centres Especials de Treball a Catalunya.

Esmena 3

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

3. ~~Comprometre i~~ *Reclamar al Ministeri de Treball la transferència de pressupost per tal de poder comunicar al sector, un calendari dels pagaments pendents als Centres Especials de Treball per al 2019 i de futurs pagaments per al 2020.*

Esmena 4

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

6. Fer arribar als grups parlamentaris en el termini de tres mesos un informe detallat de la ~~destinació-programació prevista~~ de la totalitat dels fons de la Conferència Sectorial de Treball 2019 i ~~de l'execució pressupostària de tots els seus eixos,~~ i de tots els fons propis del Govern destinats a centres especials de treball dels anys 2017, 2018 i 2019 i successius, i publicar anualment aquests informes al Portal de la Transparència de la Generalitat.

Esmena 5

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

7. ~~Assegurar que tots el~~ *Instar a les federacions dels Centres Especials de Treball a Catalunya perquè aconsellin als seus socis que apliquin l'increment del Salari Mínim Interprofessional als seus treballadors/es de forma que el treballador/a vegi incrementada la seva retribució mensual.*

Esmena 6

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~8. En el termini de dos mesos des de l'aprovació d'aquesta moció, convocar a les entitats més representatives del sector dels Centres Especials de Treball i de les diferents tipologies de discapacitat, una nova reunió amb COCARMÍ per tal d'acordar d'establir un calendari on el Governes comprometí amb el sector a amb el Govern on s'acordi de forma consensuada:~~

Esmena 7

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~8.1. Reclamar al Ministerio de Trabajo, Inmigración y Asuntos Sociales el finançament necessari per poder recuperar les subvencions per a la creació, l'equilibri financer, el suport gerencial i l'adaptació dels llocs de treball destinades als Centres Especials de Treball que han estat retallades en els darrers anys.~~

Esmena 8

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~8.3 Reclamar al Ministerio de Trabajo, Inmigración y Asuntos Sociales el finançament necessari i en el termini de temps necessari per que possibiliti l'estabilitat dels Centres Especials de Treball per poder així elaborar una planificació clara del seu finançament dels Centres Especials de Treball, amb l'objectiu de donar seguretat i estabilitat al sector.~~

Esmena 9

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~8.4 Seguir Elaborar un el procés de participació per a l'elaboració d'un nou model de treball protegit tal i com consta en els acords signats amb el COCARMÍ, amb el consens i participació de totes les organitzacions representatives del sector que, que es doti econòmicament amb els recursos suficients provinents del Govern de Catalunya i que estableixi, si així es considera convenient un increment en la subvenció de l'SMI que superi els establerts per llei.~~

Esmena 10

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~8.5 Dissenyar un itinerari assistencial i de recursos que solucioni els problemes relatius a tingui en compte l'envelliment prematur dels treballadors i treballadores dels Centres Especials de Treball.~~

Esmena 11

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

~~9. Promoure dotar dotacions a les empreses i les entitats dels recursos econòmics i humans suficients que destinats a la inserció laboral en l'empresa ordinària i asseguri, tenint en compte el suport individual per a les persones amb discapacitat a Catalunya.~~

Esmena 13

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

10. ~~Promoure incrementar notablement~~, durant l'any 2019 i 2020, les insercions al mercat de treball ordinari de persones amb discapacitat, ~~i també el nombre d'inspeccions laborals a les empreses amb relació al~~ *vetllant pel* compliment de la reserva de llocs de treball de la Llei general de persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, incrementant ~~en un 30%~~ el pressupost destinat a la inserció laboral i a la contractació per part de l'empresa ordinària i ~~potenciant~~ el paper d'ajut a la transició cap al treball ordinari.

Esmena 14

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

11. *Complir les previsions establertes a l'article 59.1 del Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'estatut bàsic de l'empleat públic, pel que fa a la quota de reserva per a persones amb discapacitat en les ofertes d'ocupació pública.*

Esmena 15

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació

12. Establir *en els plecs de contractes* mesures de control del compliment, per les empreses contractistes de la Generalitat *i de les altres administracions públiques catalanes*, de la legislació vigent amb relació a les persones amb discapacitat *d'acord amb les clàusules de responsabilitat social contingudes en el contracte.*

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Anna Caula i Paretas, GP ERC; Albert Batet i Canadell, GP JxCat, portaveus

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de reconeixements i condecoracions

302-00104/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39208, 39235 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39208)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de reconeixements i condecoracions (tram. 302-00104/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 1.b

b) *Només podran ser receptores d'honors, reconeixements, distincions o condecoracions les persones físiques o jurídiques, i en cap cas imatges, icones, idees abstractes, creences o qualsevol altra categoria que s'escapi a les dues primeres. Els premis no podran ser persones o entitats que es trobin immerses, com investigats*

o responsables civils, en procediments judicials de caràcter penal, contenciós-administratiu o del Tribunal de Comptes. Tampoc podran ser-ho les persones o entitats que hagin acordat una conformitat judicial o sobre les que hagi recaigut sentència condemnatòria en els ordres referits.

Palau del Parlament, 22 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 39235)

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz del Grupo Parlamentario de Ciudadanos, Ignacio Martín Blanco, diputado del Grupo Parlamentario de Ciudadanos, de acuerdo con lo que establece el artículo 161.4 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política de reconeixements i condecoracions (tram. 302-00104/12).

Enmienda 1

GP de Ciudadanos

De adición de un nuevo punto 2

2. El Parlament de Catalunya considera indispensable que el President de la Generalitat comparezca ante el Pleno para explicar los motivos por los cuales su Govern ha decidido otorgar la Creu de Sant Jordi, máxima distinción autonómica, a la Sra. de Gispert, persona reprobada por el Parlamento de Catalunya debido a sus acciones intolerantes, racistas y xenófobas contra ciudadanos catalanes.

Enmienda 2

GP de Ciudadanos

De adición de un nuevo punto 3

3. El Parlament de Catalunya rechaza que el Govern de la Generalitat aproveche los actos institucionales como los de entrega de condecoraciones para convertirlos en actos de exaltación separatista, totalmente contrarios al espíritu de convivencia y concordia que debería presidirlos, y que además se utilizan para señalar a aquellos ciudadanos que no participan de ellos por no compartir la ideología separatista.

Palacio del Parlamento, 27 de mayo de 2019

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Ignacio Martín Blanco, diputado, GP Cs

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les vulneracions del dret de vot dels ciutadans a l'exterior

302-00105/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39209, 39239, 39241 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39209)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, David Pérez Ibáñez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les vulneracions del dret de vot dels ciutadans a l'exterior (tram. 302-00105/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 2

Reformar de manera immediata el sistema de vot pregat donat que obstaculitza el vot exterior, per tal de garantir l'exercici del dret de participació política. Agilitzant i simplificant els tràmits, la documentació i el punt de votació.

Palau del Parlament, 21 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; David Pérez Ibáñez, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 39239)

A la Mesa del Parlamento

Lorena Roldán Suárez, portavoz, Susana Beltrán García, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161.4 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les vulneracions del dret de vot dels ciutadans a l'exterior (tram. 302-00105/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans

~~De supressió i modificació del punt 1~~

~~1. Condemna l'actual limitació del dret a sufragi dels catalans i catalanes residents a l'exterior i Constata que aquests els catalans i catalanes residents a l'exterior han de poder participar plenament en tots els comicis i iniciatives que es convoquin, garantint així l'exercici democràtic del dret a vot.~~

Esmena 2

GP de Ciutadans

De substitució del punt 2

2. Insta el Govern de la Generalitat a presentar al Parlament de Catalunya:

a. Un projecte de llei amb l'objectiu que esdevingui una proposició de llei del Parlament per a presentar a les Corts Generals que: (i) suprimeixi de manera immediata el sistema de vot pregat i s'incorporin nous sistemes de votació, de manera que els residents espanyols a l'estranger puguin exercir sense traves el seu dret fonamental de vot, (ii) estableixi idèntic valor als vots de tots els ciutadans, i (iii) exclougui l'exercici del dret de sufragi a qui hagi incomplert el seu deure constitucional de col·laborar amb la Justícia i s'hagi fugat, deixant comptes pendents amb aquesta.

b. Presenti un projecte de llei electoral al Parlament de Catalunya que: (i) estableixi idèntic valor als vots de tots els ciutadans i (ii) exclougui l'exercici del dret de sufragi a qui hagi incomplert el seu deure constitucional de col·laborar amb la Justícia i s'hagi fugat, deixant comptes pendents amb aquesta.

Esmena 3

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 3

3. El Parlament de Catalunya condemna l'actuació del Govern de la Generalitat de Catalunya en les eleccions de la Cambra de Comerç de Barcelona, on ha permès que aquestes hagin tingut lloc sense les garanties establertes en la legislació vigent.

Esmena 4

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 4

4. Insta el Govern de la Generalitat a demanar disculpes a la ciutadania per haver robat les seves dades personals per crear un cens il·legal i per haver intentat enganyar als ciutadans fent-los creure que els atorgaven dret de vot en un suposat referèndum, el qual estava suspès pel Tribunal Constitucional.

Esmena 5

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 5

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a que demani disculpes al Parlament Europeu per l'ús fals i enganyós del terme «Observadors internacionals del Parlament Europeu» per als eurodiputats que van estar a Espanya el dia 1 d'octubre de manera no institucional.

Palacio del Parlamento, 27 de mayo de 2019

Lorena Roldán Suárez, portavoz; Susana Beltrán García, diputada, GP Cs

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 39241)

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les vulneracions del dret de vot dels ciutadans a l'exterior (tram. 302-00105/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 1

1. Condemna les limitacions i els obstacles a l'exercici del dret de sufragi actiu i passiu dels catalans i catalanes residents a l'exterior i constata que aquests han de poder participar plenament en tots els comicis i iniciatives que es convoquin, garantint així l'exercici democràtic del dret de vot.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya

D'addició d'un nou punt

1 bis. Constata la necessitat que el Parlament tramiti i aprovi, durant aquesta legislatura, el projecte de llei de procediment de votació electrònica per als catalans i catalanes residents a l'estranger.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya

D'addició al punt 2

2. Insta el Govern de la Generalitat a fer les gestions oportunes davant el Govern espanyol perquè aquest, en l'àmbit de les seves competències:

a) Suprimeixi de manera immediata el sistema de vot pregat, donat que obstaculitza el vot exterior i vulnera el dret de participació política.

b) Impulsi un nou procediment més senzill i àgil, com és el vot electrònic, que garanteixi i faciliti de forma efectiva el dret de vot de tots els ciutadans i ciutadanes catalans a l'exterior.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019
Albert Batet i Canadell, portaveu GP JxCat

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la mobilitat en el territori

302-00106/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39210, 39215 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39210)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Jordi Terrades i Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la mobilitat en el territori (tram. 302-00106/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt 12

12. *Instar al Govern de l'Estat a estudiar la viabilitat d'establir nous serveis Avant que connectin Lleida, Tarragona i Girona amb la futura estació d'alta velocitat del Prat de Llobregat, a fi de millorar la connexió amb l'aeroport.*

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar
De modificació del punt 13

13. *Instar al Govern de l'Estat a estudiar la viabilitat d'establir nous serveis que connectin Lleida i Saragossa.*

Palau del Parlament, 22 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Jordi Terrades i Santacreu, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ (REG. 39215)

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la mobilitat en el territori (tram. 302-00106/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 2

2. Modificar la situació del taxi amb la unificació del servei a les poblacions del Camp de Tarragona per tal que es pugui oferir un servei més ampli a l'usuari.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 3

3. Facilitar que, a l'entorn immediat de l'estació del Camp de Tarragona, es puguin habilitar zones d'aparcament assequible per als viatgers, promogudes per les administracions locals i, si s'escau, en col·laboració amb ADIF.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 5

5. Demanar a l'Autoritat del Transport Metropolità el calendari d'implantació definitiu de la T-Mobilitat, amb concreció de les diferents fases de desplegament i execució.

Esmena 4

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

D'addició al punt 7

7. Garantir en tot moment un transport públic de Qualitat i capacitat suficient entre Cambrils, Salou i Tarragona una vegada desaparegui el servei ferroviari entre aquestes poblacions de manera coordinada amb la modificació ferroviària prevista.

Esmena 5

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 9

9. Informar de l'estudi informatiu i de l'impacte ambiental del tren lleuger (tren-tram) que està elaborant FGC, una vegada finalitzat.

Esmena 6

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació dels punts 12 i 13 que passen a ser un sol punt

12-13. Seguir demanant al Govern de l'Estat que, en la planificació dels serveis d'alta velocitat que es puguin implantar en la futura estació d'alta velocitat del Prat, es contemplin els serveis amb Lleida, Tarragona i Girona, i que aquests siguin també tinguts en compte en la millora dels serveis d'alta velocitat amb nous serveis entre Lleida i Saragossa i en la configuració del servei Eva de low cost.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Albert Batet i Canadell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC, portaveus

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat als pobles i les ciutats

302-00107/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39156, 39211, 39217 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA EN COMÚ PODEM (REG. 39156)

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu, Marc Parés Franzí, diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat als pobles i les ciutats (tram. 302-00107/12).

Esmena 1

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació del punt 1

1. Reconoce y agradece la labor que han realizado y realizan *los y las agentes de la autoridad de los distintos cuerpos* cuando velan por la protección y la seguridad ciudadana en nuestros pueblos y ciudades.

Esmena 2

GP de Catalunya en Comú Podem

D'addició al punt 2

2. Reconoce y agradece la labor que han realizado y realizan el Cuerpo de Bomberos de la Generalitat de Cataluña, el Cuerpo de Bomberos Voluntarios de la Generalitat de Cataluña, *los Bombers de Barcelona, los Pompierers deh Conselh Generau de l'Aran*, los servicios de emergencias médicas, los servicios de protección civil y todos los operadores del Centro de Atención y Gestión de Llamadas de Urgencia 112 (CAGTU) que actúan con la máxima diligencia y celeridad en la protección de los ciudadanos.

Esmena 3

GP de Catalunya en Comú Podem

~~De supressió i addició al punt 7~~

~~7. Aumentar la dotación de Mossos de Esquadra en la ciudad de Barcelona y reforzar la colaboración y coordinación con los Servicios de Seguridad del Metro de Barcelona, con la Guardia Urbana de Barcelona y con las Policías Locales del Área Metropolitana, para mejorar la seguridad. y evitar el incremento de los delitos contra la propiedad, de los daños a las infraestructuras y los episodios de violencia que, de forma recurrente, se vienen produciendo en ese Servicio de transporte.~~

Esmena 4

GP de Catalunya en Comú Podem

De modificació del punt 8

8. Aprobar el procedimiento sancionador en materia antidiscriminatoria previsto en la LLEI 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgèneres i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia para así prevenir y evitar las agresiones y los episodios de odio por discriminación sexual que se vienen repitiendo con una frecuencia creciente y que son inadmisibles en una sociedad democrática y abierta.

Esmena 5

GP de Catalunya en Comú Podem

~~De supressió al punt 12~~

12. Revisar el despliegue y la distribución de efectivos de Mossos d'Esquadra entre las diversas Regiones Policiales y los Servicios Centrales, teniendo en cuenta parámetros como la densidad de población, la extensión del territorio a cubrir y los diversos índices de criminalidad, ~~a fin de mejorar la eficacia de la actuación policial y de evitar que los ciudadanos tengan que autoorganizarse para tener seguridad.~~

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Susanna Segovia Sánchez, portaveu; Marc Parés Franzi, diputat, GP CatECP

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39211)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Carles Castillo Rosique, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat als pobles i les ciutats (tram. 302-00107/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 1

1. Reconoce y agradece la labor que han realizado y realizan las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad (Mossos d'Esquadra, Policía Local, *Guardias Urbanas*, Guardia Civil, Policía Nacional, Policías Portuarias y Agentes Rurales) que velan por la protección y la seguridad ciudadana en nuestros pueblos y ciudades.

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 6

6. Revisar, *de común acuerdo con todas las fuerzas y cuerpos de seguridad y en los foros de debate adecuados, tras un análisis pormenorizado y crítico*, los protocolos de información interpolicial en relación a las requisitorias y las órdenes de busca y captura, en especial en lo que se refiere a la inclusión de cualquier información que pueda ser relevante para la localización, identificación y captura de las personas que hayan podido cometer un delito.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 7

7. Reforzar, *de común acuerdo con los ayuntamientos implicados*, la colaboración y coordinación con los servicios de seguridad del Metro de Barcelona, con la Guardia Urbana de Barcelona y con las Policías Locales del Área Metropolitana, para mejorar la seguridad y evitar el incremento de los delitos contra la propiedad, de los daños a las infraestructuras y los episodios de violencia que, de forma recurrente, se vienen produciendo en ese servicio de transporte.

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició al punt 10

10. Revisar y mejorar los procedimientos de actuación de los Mossos d'Esquadra en los casos de ocupación de viviendas, en especial en lo que se refiere a ocupacio-

nes flagrantes denunciadas por los vecinos y propietarios en las primeras 48 horas, *siempre de común acuerdo y con la participación de los Servicios sociales del ámbito de que se trate*. Estos procedimientos deben asegurar, en todo caso, la convivencia, el bienestar y la seguridad de los vecinos afectados por los casos de ocupación.

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 11

11. Revisar y mejorar los protocolos de actuación *para evitar que haya* espacios de impunidad para los intolerantes violentos que utilicen procedimientos y actitudes *totalitarias* para atentar contra la libertad y los derechos fundamentales.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Carles Castillo Rosique, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI
REPUBLICÀ (REG. 39217)

A la Mesa del Parlament

Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat als pobles i les ciutats (tram. 302-00107/12).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 5

Seguir treballant en la coordinació policial, tan amb les Polícies Locals de Catalunya com amb les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, per tal de garantir que el traspàs de la informació redundi en benefici de la seguretat dels nostres pobles i ciutats.

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 6

Vetllar perquè en les requisitòries i les ordres de busca i captura s'informi de qualsevol informació que pugui ser rellevant per a la localització, identificació i captura de les persones que hagin pogut cometre un delicte.

Esmena 3

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 7

Seguir impulsant la col·laboració i coordinació amb els serveis de seguretat del Metro de Barcelona, amb la Guardia Urbana de Barcelona i amb les policies locals de l'Àrea Metropolitana, per garantir la seguretat i evitar l'increment dels delictes que tenen lloc dins de les instal·lacions i vagons d'aquest mitjà de transport.

Esmena 4

GP de Junts per Catalunya, GP Republicà

De modificació del punt 10

Fer un seguiment dels procediments d'actuació dels Mossos d'Esquadra ens els casos d'ocupació d'habitatges per augmentar l'eficiència en la resolució d'aquets conflictes i garantir la convivència, el benestar i la seguretat dels veïns afectats.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Albert Batet i Canadell, GP JxCat; Anna Caula i Paretas, GP ERC, portaveus

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la precarietat laboral

302-00108/12

ESMENES PRESENTADES

Reg. 39212, 39233, 39237, 39243 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 28.05.2019

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 39212)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Pol Gibert Horcas, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la precarietat laboral (tram. 302-00108/12).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 1

1. *Continuar treballant en el marc de col·laboració amb el Ministeri competent en matèria de treball en les properes convocatòries d'ampliació de places d'inspectors i d'inspectores de treball pel territori de Catalunya.*

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

~~De supressió de part del punt 4~~

4. *Portar a terme la quantificació de recursos econòmics i de personal necessaris per a resoldre les mancances existents al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i així garantir la correcta execució de la Llei de la Renda Garantida. En base a aquesta quantificació obrir la convocatòria pública d'ocupació per tal de revertir l'externalització de serveis de gestió a l'empresa Deloitte.*

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 10

10. *Incentivar els agents econòmics i socials a acordar, en el marc de la negociació bipartita, la recuperació salarial i l'establiment de salaris dignes com a element dinamitzador de l'economia.*

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació i refosa dels punts 11, 12 i 14 en un únic punt

11. *Incentivar, a través del diàleg social, millores en les condicions de treball i els salaris en l'àmbit de la contractació pública, tant en l'àmbit local i autonòmic.*

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'un nou punt 19

19. Convocar, en els propers tres mesos, un grup de treball que tingui per temàtica l'establiment d'un Marc Català de Qualitat de les Pràctiques.

Palau del Parlament, 22 de maig de 2019

Eva Granados Galiano, portaveu; Pol Gibert Horcas, diputat, GP PSC-Units

SUBGRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - CRIDA
CONSTITUENT (REG. 39233)

A la Mesa del Parlament

Carles Riera Albert, representant, Vidal Aragonés Chicharro, diputat del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la precarietat laboral (tram. 302-00108/12).

Esmena 1

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 5 bis

5 bis. Que en l'exercici de revisió d'expedients es prioritzin les persones sense llar i les famílies monoparentals amb fills a càrrec. Al respecte es farà un informe amb màxima celeritat sobre les denegacions de prestacions realitzades a aquests dos col·lectius.

Esmena 2

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 5 ter

5 ter. Complir plenament la resolució 114/2019 de la GAIP i obrir una investigació amb exigència de responsabilitats sobre els incompliments que estableix la dita resolució. De la mateixa manera que actualitzin mensualment la informació al web del Departament de Treball sobre la RGC.

Esmena 3

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De substitució del punt 6

Considerar que les contrareformes laborals derivades de la Llei 35/2010 (i anterior Reial Decret-llei 10/2010) i la Llei 3/2012 (i anterior Reial Decret-llei 3/2012) han transformat ocupació estable en precària, han facilitat la destrucció d'ocupació i resulta injusta pels treballadors i les treballadores, per això es fan necessàries la seves derogacions.

Esmena 4

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

De substitució del punt 7

Fer efectiu el supòsit que preveu l'article 176 del Reglament del Parlament i en un període màxim de tres mesos presentar una Proposició de Llei a la Mesa del Congrés dels Diputats de modificació Reial decret legislatiu 2/2015, per recuperar la regulació anterior a 17 de juny de 2010 en relació a:

a) La necessària intervenció de la Autoritat Laboral per aprovar els Expedients de Regulació d'Ocupació (actual Procediment d'Extinció de Contractes) i expedients de Suspensió i reducció de contractes.

b) Les normes de legitimació, naturalesa, efectes, tramitació, aplicació i interpretació dels convenis col·lectius.

c) La impossibilitat d'inaplicació del règim salarial dels convenis col·lectius sectorials, la ultraactivitat, i la preferència aplicativa del conveni d'empresa en relació al del sector sobre algunes matèries.

d) Les indemnitzacions i els salaris de tramitació

e) La regulació de l'extinció objectiva de contractes i les causes d'extinció, suspensió i reducció de jornada de caràcter col·lectiu (ERO's i ERTE's).

f) La regulació dels contractes temporals, el contracte indefinit, contracte a temps parcial, classificació professional i la modificació substancial de condicions de treball.

Esmena 5

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 19

19. Aprovar el present any un Decret Llei perquè, en aplicació del article 61.6 de l'EBEP, els processos de selecció d'ocupació pública com a mesura excepcional reservin places destinades a l'estabilització i la consolidació d'ocupació temporal dels treballadors i les treballadores de més edat i més antiguitat mitjançant el sistema de concurs de mèrits.

La determinació dels criteris d'edat i antiguitat es farà a la Mesa de la Funció Pública.

Esmena 6

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 20

20. Incorporar a tots els processos de selecció d'ocupació pública els criteris que possibilita la Disposició Transitòria Quarta pel que fa a convocatòries de consolidació d'ocupació per a llocs o places de caràcter estructural de personal interí o temporal anterior a 2005.

Esmena 7

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 21

21. Deixar sense efecte la Resolució PDA/1376/2019, de 17 de maig, per la qual es convoca el procés de selecció per proveir 173 places del cos de diplomatura de la Generalitat de Catalunya, treball social (grup A, subgrup A2,) perquè tan aviat que din s'aprovi Decret llei d'aplicació del supòsits de l'article 61.6 de l'EBEP es pugui realitzar una nova convocatòria amb el mateix objecte i en tot cas en present any.

Esmena 8

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

D'addició d'un nou punt 22

22. Que aquells treballadors i treballadores de més edat i més antiguitat que veuen extingida la seva condició de personal laboral o funcionari interí per ser ocupada la plaça a la qual es troba adscrita per un funcionari o funcionària rebran alternativa d'ocupació laboral estable al sector públic.

Els criteris d'edat i antiguitat es concretaran a la Mesa General de al Funció Pública.

Esmena 9

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
D'addició d'un nou punt 23

23. Realitzar, abans que finalitzi el present any, un estudi sobre els supòsits de frau de llei en la contractació del professorat associat de les universitats públiques catalanes. Una vegada fet l'estudi procedir, en compliment de la legalitat vigent, a transformar immediatament en contractes indefinits als contactats associats que desenvolupin activitats estructural i no realitzin la seva activitat professional principal fora de la universitat.

Esmena 10

SP de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent
D'addició d'un nou punt 24

24. Realitzar, abans que finalitzi el present any, un estudi sobre els supòsits de frau de llei en la contractació del personal de tot el personal investigador de les universitats públiques catalanes. Una vegada fet l'estudi procedir, en compliment de la legalitat vigent, a transformar immediatament a la figura contractual que legalment hagi de correspondre.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Carles Riera Albert, representant; Vidal Aragonés Chicharro, diputat, SP CUP-CC

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 39237)

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Martí Pachamé Barrera, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la precarietat laboral (tram. 302-00108/12).

Esmena 1

GP de Ciutadans

De modificació del punt 5, que quedaria redactat de la següent manera

5) Donar compliment al punt 1.b de la Moció 24/XII del Parlament de Catalunya sobre la desprotecció social. Per tal de realitzar una revisió de les resolucions de denegació de la Renda Garantida de Ciutadania, elaborar un informe que contingui informació sobre les possibles denegacions indegudament justificades i compensar la pèrdua de drets amb l'establiment d'un calendari de les mesures que cal dur a terme per a resoldre els casos que s'hagin detectat.

Esmena 2

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 5 bis, que quedaria redactat de la següent manera

5 bis) Donar compliment al punt 91.f de la Resolució 90/XII del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Govern, per tal de fer efectiu el silenci administratiu positiu establert per la Llei 14/2017, de la Renda Garantida de Ciutadania, per a que la falta de resposta de l'Administració no comporti la denegació de la prestació ni la pèrdua de drets per als ciutadans.

Esmena 3

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 5 ter, que quedaria redactat de la següent manera

5 ter) Donar compliment a la Resolució 240/XII del Parlament de Catalunya sobre l'evolució de l'aplicació de la Renda Garantida de Ciutadania, per tal de rea-

litzar i presentar en seu parlamentària un estudi sobre els motius que porten a les persones que han sol·licitat la Renda Garantida de Ciutadania a no acollir-se a la prestació complementària d'activació i inserció.

Esmena 4

GP de Ciutadans

De modificació del punt 17, que quedaria redactat de la següent manera

17) Donar compliment a la Moció 73/XII del Parlament de Catalunya sobre el garantiment de la llibertat, la igualtat efectiva i la no-discriminació de les persones LGTBI+, i a la Resolució 185/XII del Parlament de Catalunya sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones transgènere, mitjançant les actuacions següents:

a) Elaborar un estudi sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones transgènere.

b) Elaborar un programa d'inserció sociolaboral adreçat específicament al col·lectiu de persones transgènere, que inclogui itineraris personalitzats en orientació, formació i qualificació professionals, i també els recursos necessaris per a facilitar la visibilització i la denúncia de les discriminacions, d'acord amb el que estableix la Llei 11/2014, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

c) Fer una campanya contra l'estigmatització i la discriminació de les persones transgènere que elimini els prejudicis en la contractació d'aquestes persones.

d) Iniciar una campanya informativa sobre la inserció laboral de les persones transsexuals.

Esmena 5

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 19, que quedaria redactat de la següent manera

19) Impulsar polítiques actives de prevenció de riscos laborals amb dimensió de gènere per poder intervenir i garantir la seguretat i la salut de les dones en el seu lloc de treball, tal com es aprova al punt 2.c de la Moció 117/XI del Parlament de Catalunya sobre la pobresa femenina.

Palau del Parlament, 24 de maig de 2019

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Martí Pachamé Barrera, diputat, GP Cs

GRUP PARLAMENTARI REPUBLICÀ, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 39243)

A la Mesa del Parlament

Anna Caula i Paretas, portaveu del Grup Parlamentari Republicà, Albert Batet i Canadell, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la precarietat laboral (tram. 302-00108/12).

Esmena 1

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 1

~~1. Presentar en el termini màxim de 3 mesos~~ *Promoure una nova convocatòria per a l'ampliació al 2019 que amplii el nombre de places d'inspectors/es de treball per el territori de Catalunya.*

Esmena 2

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

~~De supressió del punt 3~~

3. ~~Publicar d' immediat~~ el Reglament de la Renda Garantida de Ciutadania garantint que facilita la compatibilització d'aquesta amb les rendes del treball a temps parcial i que no arriben a tenir ingressos superiors a l'IRSC, així com que es resolen les lectures restrictives de l'aplicació de la llei per accedir al dret a la RGC.

Esmena 3

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

~~De supressió del punt 4~~

4. Portar a terme la quantificació de recursos econòmics i de personal necessaris per a resoldre les mancances existents al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i així garantir la correcta execució de la Llei de la Renda Garantida. ~~En base a aquesta quantificació obrir la convocatòria pública d'ocupació per tal de revertir l'externalització de serveis de gestió a l'empresa Deloitte.~~

Esmena 4

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 5

5. Revisar tots els expedients denegats de la Renda Garantida de Ciutadania, *que hagin cursat recurs.*

Esmena 5

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 6

6. Considera que *les reformes laborals aplicades l'any 2010 i 2012 han estat ineficaces* ~~la reforma laboral aplicada a partir de 2012 ha estat ineficaç~~ per a generar ocupació, inútil per a aturar el tancament d'empreses i injusta per als treballadors i treballadores, i demana al Congrés del Diputats la presa en consideració de les iniciatives necessàries per a derogar-la.

Esmena 6

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 10

10. ~~Convocar de manera urgent els agents socials i econòmics a una mesa per la concertació en matèria salarial per tal d'arribar a un acord a Catalunya per~~ *Estudiar, en el marc del Consell de Relacions Laborals, la situació sobre els salaris a la negociació col·lectiva catalana per tal de formular recomanacions al respecte per a la recuperació salarial i l'establiment de salaris dignes com a element dinamitzador de l'economia.*

Esmena 7

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 11

11. Impulsar en el marc de concertació *del Consell de Relacions Laborals, l'elaboració d'eines que facilitin l'aplicació dels convenis sectorials de referència a l'activitat de contractació pública i proposin, en el seu cas, salaris mínims de referència* ~~salarial un acord entre organitzacions sindicals i empresarials representatives per fixar un salari mínim de referència que hauran de respectar totes aquelles empreses que contractin amb el Govern de la Generalitat.~~

Esmena 8

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 14

14. Establir un certificat de responsabilitat social ~~que impedeixi a l'administració catalana a la contractació~~ *que pugui ser valorat o exigut per les administracions públiques per garantir que no se celebren contractes amb aquelles empreses que no respectin els drets de les persones treballadores, o imposin condicions precàries de treball, o hagin estat sancionades per l'autoritat laboral per incompliments greus d'acord amb el que estipula la Llei d'Infraccions i Sancions en l'Ordre Social (LISOS), o condemnades per sentència dels tribunals de justícia per vulneració de drets laborals o fonamentals de les seves treballadores o treballadors.*

Esmena 9

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 16

16. Presentar en els propers 5 mesos un programa per assegurar que el ~~Servei Català d'Ocupació~~ *Servei Públic d'Ocupació de Catalunya* prioritza en els seus objectius de superació de la segregació ocupacional i laboral, prestant especial atenció a la discriminació i sobreexplotació de les dones migrants i amb discriminacions múltiples afavorint la seva plena integració social i laboral.

Esmena 10

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 17

17. *Lluitar contra la discriminació laboral de les persones trans en el mercat de treball, estudiant les accions necessàries per erradicar aquesta discriminació.*

Esmena 11

GP Republicà, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 18

18. Per tal de reduir la bretxa de gènere en els sectors o professions amb menys presència de dones, *el Govern afavorirà la participació de les dones als programes de polítiques actives per a l'ocupació que desenvolupa el SOC* ~~adoptarà mesures per incrementar l'oferta formativa per a dones a través del SOC.~~

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Anna Caula i Paretas, GP ERC; Albert Batet i Canadell, GP JxCat, portaveus

4. Informació

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.02. Ple del Parlament

Composició del Ple del Parlament

396-00001/12

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTARI

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que el diputat Jorge Feijóo Suñol ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: reg. 39120; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39144; declaració d'activitats i béns: reg. 39145 i 39146), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentari.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTÀRIA

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que la diputada Mercè Escofet Sala ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: reg. 39121; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39149; declaració d'activitats i béns: reg. 39150 i 39151), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTÀRIA

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que la diputada Núria Picas i Albets ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: reg. 39122; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39276; declaració d'activitats i béns: reg. 39277 i 39278), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTARI

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que el diputat José Rodríguez Fernández ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: 39123; acatament de la Constitució i de l'Estatut

d'autonomia de Catalunya: reg. 39202; declaració d'activitats i béns: reg. 39203 i 39204), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentari.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTARI

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que el diputat Miquel Buch i Moya ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: 39124; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39221; declaració d'activitats i béns: reg. 39222 i 39223), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentari.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTÀRIA

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que la diputada M. Elena Fort i Cisneros ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: 39125; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39224; declaració d'activitats i béns: reg. 39225 i 39226), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTARI

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que el diputat Josep Puig i Boix ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: 39126; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39230; declaració d'activitats i béns: reg. 39231 i 39232), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentari.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

ACCÉS AL PLE EXERCICI DE LA CONDICIÓN DE PARLAMENTÀRIA

Mesa del Parlament

La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 28 de maig de 2019, atès que la diputada Glòria Freixa i Vilardell ha complert els requisits que estableix l'article 23.1 del Reglament (credencial: 39128; acatament de la Constitució i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya: reg. 39227; declaració d'activitats i béns: reg. 39228 i

39229), ha constatat i ha manifestat que ha accedit al ple exercici de la condició de parlamentària.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; el president, Roger Torrent i Ramió

4.45.25. Grups parlamentaris

Composició del Grup Parlamentari de Ciutadans

399-00004/12

ADSCRIPCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 39147; 39152 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Reg. 39147

A la Mesa del Parlament

Jorge Feijóo Suñol, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Ciutadans.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

El diputat, Jorge Feijóo Suñol; vist i plau, Lorena Roldán Suárez, portaveu, GP Cs

Reg. 39152

A la Mesa del Parlament

Mercè Escofet Sala, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Ciutadans.

Palau del Parlament, 23 de maig de 2019

La diputada, Mercè Escofet Sala; vist i plau, Lorena Roldán Suárez, portaveu, GP Cs

Composició del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya

399-00006/12

ADSCRIPCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 39272; 39273; 39274; 39275 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Reg. 39272

A la Mesa del Parlament

Miquel Buch i Moya, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

El diputat, Miquel Buch i Moya; vist i plau, Albert Batet i Canadell; portaveu, GP JxCat

Reg. 39273

A la Mesa del Parlament

Elena Fort i Cisneros, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

La diputada, Elena Fort i Cisneros; vist i plau, Albert Batet i Canadell; portaveu, GP JxCat

Reg. 39274

A la Mesa del Parlament

Glòria Freixa i Vilardell, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

La diputada, Glòria Freixa i Vilardell; vist i plau, Albert Batet i Canadell; portaveu, GP JxCat

Reg. 39275

A la Mesa del Parlament

Josep Puig i Boix, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

El diputat, Josep Puig i Boix; vist i plau, Albert Batet i Canadell; portaveu, GP JxCat

Composició del Grup Parlamentari Republicà

399-00007/12

ADSCRIPCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 39205; 39279 / Coneixement: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Reg. 39205

A la Mesa del Parlament

José Rodríguez Fernández, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari Republicà.

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

El diputat, José Rodríguez Fernández; vist i plau, Anna Caula i Paretas, portaveu, GP ERC

Reg. 39279

A la Mesa del Parlament

Núria Picas Albets, d'acord amb el que disposa l'article 27.1 del Reglament del Parlament de Catalunya, manifesta la voluntat d'incorporar-se al Grup Parlamentari Republicà.

Palau del Parlament, 28 de maig de 2019

La diputada, Núria Picas Albets; vist i plau, Anna Caula i Paretas, portaveu, GP ERC

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 176/XII, sobre el sector de la venda no sedentària

290-00156/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 38902 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment als punts b) i c) de la Resolució 176/XII, sobre el sector de la venda no sedentària (tram. 290-00156/12), us informo del següent:

En la sessió del Consell Assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç de data 7 de maig de 2019, d'acord amb el previst a l'ordre del dia de la reunió, es va acordar constituir la Comissió de treball sobre la venda no sedentària, segons el procediment establert a l'article 6 del Decret 178/1999, de 3 de juliol, de creació del Consell Assessor de la Generalitat de Catalunya en matèria de comerç, modificat pel Decret 334/1998, de 24 de desembre, a fi i efecte de donar compliment al punt b) de la resolució 176/XII del Parlament de Catalunya, sobre el sector de la venda no sedentària.

La periodicitat de les seves reunions dependrà dels treballs que es desenvolupin en cada moment (de caràcter normatiu o d'anàlisi), així com de les necessitats que plantegi el sector. Es faran, com a mínim, dues reunions a l'any i de les seves conclusions es retrà comptes al Parlament.

Barcelona, 13 de maig de 2019

Maria Àngels Chacón i Feixas, consellera d'Empresa i Coneixement

Control del compliment de la Resolució 273/XII, sobre la qualitat de l'aire i la promoció del transport assequible

290-00248/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 38899 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a l'apartat b) de la Resolució 273/XII, sobre la qualitat de l'aire i la promoció del transport assequible (tram. 290-00248/12), us informo del següent:

El Departament de Territori i Sostenibilitat està treballant, en l'encaix de les condicions per a l'atorgament d'un crèdit del Banc Europeu d'Inversions, que es troba en aquests moments com a operació en estudi, que permeti finalitzar l'execució de les línies L9 i L10 del metro de Barcelona.

En aquest sentit, l'empresa pública Ifercat està treballant en la definició d'un nou Pla Econòmic Financer a aprovar pel Govern de la Generalitat, que habiliti les partides necessàries per l'acceptació i retorn del crèdit.

Una vegada concretada aquesta operació es podrà establir el calendari per a l'execució de les obres pendents.

Barcelona, 22 de maig de 2019

Damià Calvet i Valera, conseller de Territori i Sostenibilitat

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 43/XII, sobre la política fiscal

390-00043/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 39005 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 43/XII, sobre la política fiscal (tram. 390-00043/12), us informo del següent:

Reforma fiscal progressiva i fiscalitat ambiental

Pel que fa a l'avanç cap a un sistema fiscal just i eficient, que garanteixi la funció redistributiva, en el Ple del 27 de febrer de 2019 el Vicepresident del Govern va posar a la consideració dels grups parlamentaris, en el marc del debat de la presentació dels Pressupostos de la Generalitat per a l'any 2019, la reforma de tres figures impositives, en concret de l'Impost de Successions i Donacions, en el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i en l'Impost sobre Actes Jurídics Documentats. Pel que fa a l'Impost sobre Successions i Donacions es proposava que l'actual bonificació es reduís entre 4 i 25 punts percentuals en la quota tributària per als grups de parentiu 1 i 2, mantenint la bonificació de 99 per cent per als conjugues. En relació a la reforma d'una part del tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, es proposava aplicar al tipus màxim del 25,5 per cent a partir dels 120.000 euros. Actualment s'aplica a partir de 175.000 euros de base liquidable.

I en l'àmbit de l'Impost sobre els Actes Jurídics Documentats, es proposava elevar mig punt el tipus general aplicable a l'Impost d'Actes Jurídics Documentats sobre els préstecs hipotecaris, que en aquests moments paguen les entitats financeres, passant de l'1'5 actual al 2 per cent.

Pel què fa a la fiscalitat ambiental, la Generalitat ha estat pionera en l'establiment de tributs mediambientals en els darrers anys (cànon de l'aigua, cànon de residus, l'impost sobre els grans establiments comercials, l'impost per les emissions de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria, l'impost sobre les emissions d'òxid de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles...). La majoria d'aquests impostos són el reflex de figures impositives existents a altres sistemes fiscals occidentals avançats, i que tenen com a finalitat gravar fets susceptibles de tenir un impacte negatiu respecte el benestar general de la societat per les conseqüències mediambientals.

La voluntat és seguir en aquesta línia de política fiscal, fent alhora els estudis d'avaluació que permetin verificar la idoneïtat dels tributs creats per a la consecució de les finalitats extrafiscales que varen motivar la seva creació. En aquest àmbit, el Govern de Catalunya està duent a terme les tasques necessàries per a la implantació efectiva de l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles.

Tanmateix, cal destacar que el TC actua amb excés de zel en la interpretació del concepte de doble imposició, com ho evidencia el vot particular en la sentència que declara inconstitucional l'impost sobre el risc mediambiental dels elements radiotòxics. Aquest excés de zel limita la capacitat de decisió del Govern per implementar polítiques econòmiques que incideixin en el benestar del poble de Catalunya.

En l'àmbit dels Pressupostos Generals de l'Estat, cal indicar que el Govern de l'Estat va presentar una proposta en la qual incloïa que el 50% de la recaptació resultant de l'augment del 23 per cent al 27 per cent de la tarifa del gravamen de rendes sobre l'estalvi de més de 140.000 euros es destinés al finançament de la Generalitat.

Lluita contra el frau fiscal

En relació amb les mesures de lluita contra el frau fiscal, cal dir que l'Agència Tributària de Catalunya ha fet aflorar un total de 740 M€ en quatre anys, en el marc del Pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries (2015 - 2018).

Des de la Secretaria d'Hisenda i l'Agència Tributària de Catalunya, s'ha estat treballant per a l'elaboració del nou pla quadriennal (2019-2022) de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries, el qual comprèn mesures en quatre grans àmbits d'actuació: mesures de prevenció del frau, mesures de control tributari i detecció i correcció del frau, mesures per a la implicació social en la prevenció i reducció del frau i mesures organitzatives i de dotació de recursos i mitjans.

Seguint la línia del pla anterior (2015-2018), l'objectiu del nou pla se centra en l'assoliment del màxim nivell d'eficàcia i eficiència en la prevenció i control, detecció i regularització del frau fiscal a fi de maximitzar el compliment voluntari de les obligacions tributàries; i alhora esdevenir un instrument útil i eficaç en el foment de les bones pràctiques tributàries, convertint de l'Agència Tributària de Catalunya en una administració propera al contribuent, més oberta i comunicativa, amb oferiment de serveis personalitzats i proactius als ciutadans, amb accessibilitat i fluïdesa.

El nou pla, que pretén ser mostra clara d'exercici de transparència de la gestió de l'Agència Tributària de Catalunya, és previst que es presenti en les properes setmanes.

Barcelona, 16 de maig de 2019

Pere Aragonès i Garcia, vicepresident del Govern i conseller d'Economia i Hisenda

Control del compliment de la Moció 66/XII, sobre la política industrial

390-00066/12

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 38903 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 28.05.2019

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment als punts 2.a, 3.d, i 3.e de la Moció 66/XII, sobre la política industrial (tram. 390-00066/12), us informo del següent:

Pel que fa al *punt 2.a*, La directora general d'Indústria, Sra. Matilde Villarroya, va comparèixer el dia 2 de maig a la Comissió d'Empresa i Coneixement per presentar el balanç d'execució dels dos primers anys de vigència del Pacte nacional per a la indústria (PNI), destacant que en aquest període (2017-2018) s'ha aconseguit una execució pressupostària de 796 milions d'euros, la qual cosa representa un 43,4% del total pressupostat per als quatre anys de la seva vigència (2017-2020).

En aquesta presentació es va donar informació detallada sobre el grau de compliment per a cadascun dels sis àmbits que conformen el PNI i de cadascuna de les línies d'actuació incloses en aquests àmbits. Cal remarcar que els dos àmbits que tenen un pressupost més gran, competitivitat i ocupació industrial i formació, presenten un percentatge d'execució superior a la mitjana. En canvi, l'execució pressupostària en l'àmbit de les infraestructures i l'energia ha quedat per sota de la mitjana.

D'altra banda, la directora general d'Indústria té la voluntat de convocar als representants dels diferents grups parlamentaris per tal d'explicar-los amb detall el balanç dels dos primers anys d'execució del PNI, i es distribuirà tota la documentació necessària per poder avaluar, amb el màxim nivell de detall, el grau de compliment de cadascuna de les seves actuacions.

Quant al *punt 3.d*, l'Institut Català d'Energia (ICAEN) ha elaborat l'informe de seguiment del Pla de l'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020 (PECAC), el qual us envio adjunt.

Finalment, pel que fa al *punt 3.e*, el director de l'ICAEN, Manel Torrent Aixa, es posa a disposició de la Comissió d'Empresa i Coneixement per comparèixer quan la Comissió ho consideri oportú, per presentar-hi la memòria d'activitat de l'any 2018 i el balanç d'energia elèctrica a Catalunya de l'any 2018.

Barcelona, 20 de maig de 2019

Maria Àngels Chacón i Feixas, consellera d'Empresa i Coneixement

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 39134

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del

Decret llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora (tram. 203-00017/12), i d'una manera especial dels preceptes següents:

– Articles 1, 6, 7, 8, 9,10, 11, 12, 13, 14 i la disposició addicional segona del Decret llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora, per possible infracció dels articles 129 i 130 EAC amb relació amb el 149.1.6, 149.1.8 i 149.3 CE.

La literalitat dels articles i la disposició addicional segona del Decret llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora és la que segueix:

«Article 1. Objecte

L'objecte d'aquest Decret llei és:

a) Regular la contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge en què concorrin les circumstàncies següents:

1r. Que es destini a constituir la residència permanent de l'arrendatari.

2n. Que se situï en una àrea declarada amb mercat d'habitatge tens.

3r. Que no es trobi subjecte a un règim amb protecció oficial.

b) Modificar l'article 569 del Codi civil de Catalunya, relatiu a la penyora».

«Article 6. Determinació de la renda inicial

En els contractes d'arrendament d'habitatge objecte d'aquest Decret llei que es conclouin en àrees declarades de mercat tens, la renda pactada a l'inici del contracte no pot ultrapassar en un deu per cent el preu de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues en el mateix entorn urbà».

«Article 7. Preu de referència

1. El preu de referència s'estableix a partir de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que elabora i publica el departament competent en matèria d'habitatge, a partir de les dades que consten en el Registre de fiances de lloguer de finques urbanes i de les característiques addicionals que es tenen en compte per a calcular l'índex.

2. A l'escrit en què es formalitza el contracte d'arrendament cal adjuntar-hi el document que genera el sistema d'indexació informant de l'índex corresponent a un habitatge anàleg a l'arrendat, expressat en €/m², amb els seus marges inferior i superior. Les dades obtingudes han de referir-se a la data de conclusió del contracte.

3. El contracte ha d'indicar l'import exacte que les parts contractants consideren preu de referència dins dels marges expressats pel sistema d'indexació, ateses totes les circumstàncies de la finca arrendada que han de ser ponderades. Si concorren circumstàncies excepcionals no preses en consideració pel sistema d'indexació que fan que el preu de referència per a l'habitatge arrendat hagi d'anar més enllà del marge superior, cal justificar a bastament en el contracte les raons de la desviació. En cap cas, tanmateix, la desviació no pot ultrapassar el marge superior en més d'un cinc per cent.

4. Si les parts contractants no indiquen en el contracte l'import exacte que consideren preu de referència, s'entén que és la mitjana dels valors inferior i superior expressats pel sistema d'indexació».

«Article 8. Revisió de la renda

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, la renda contractual només pot ser revisada si així s'ha pactat expressament i, en aquest cas, cal fer-ho amb remissió a la variació anual de l'índex de garantia de competitivitat a data de cada revisió».

«Article 9. Despeses generals i de serveis individuals

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, les parts poden pactar l'assumpció per l'arrendatari de despeses generals i serveis individuals, d'acord amb la llei. En aquest cas, cal fer constar de forma desglossada, en cada pagament, la renda i les despeses assumides per l'arrendatari».

«Article 10. Contractes preexistents de renda superior al preu de referència

1. Si l'habitatge objecte de contracte d'arrendament en àrea declarada de mercat tens es trobava prèviament arrendat i la renda percebuda per l'arrendador ultrapassava en el moment de l'extinció del contracte la que resultaria d'aplicar la regla de l'article 6, hom pot fixar com a renda inicial del nou contracte la mateixa del contracte anterior. En aquest cas, cal acreditar la quantia i la data de meritació de la darrera renda en el contracte precedent i fer constar aquestes dades en el nou contracte.

2. La regla de l'apartat 1 s'aplica també als contractes que siguin renovació d'un contracte previ entre les mateixes parts.

3. En els contractes a què es refereix l'apartat 1 es pot pactar la revisió anual de la renda i l'assumpció de despeses generals i serveis individuals per l'arrendatari, en els termes i dins dels límits legals. La revisió anual de la renda, en cas de pacte, s'ha d'efectuar amb remissió a la variació anual de l'índex de garantia de competitivitat en la data de cada revisió.

4. Als efectes de determinar la renda del contracte precedent, no s'han de prendre en consideració eventuais augments de renda acordats l'any previ a l'extinció del contracte que no resultin de l'aplicació de les regles d'actualització o elevació de la renda establertes per la llei».

«Article 11. Habitatges de nova edificació o rehabilitats destinats a arrendament

En el cas dels contractes d'arrendament d'habitatges objecte d'aquest Decret llei que siguin de nova edificació o resultants d'un procés de gran rehabilitació, durant els cinc anys posteriors a l'obtenció del certificat final d'obra, la renda pactada a l'inici del contracte no pot ultrapassar en un vint per cent el preu de referència per al lloguer d'un habitatge de característiques anàlogues en el mateix entorn urbà. Se n'exceptua el cas en què s'hagin obtingut subvencions públiques per a la realització de les obres, supòsit en el qual la renda resta subjecta a l'increment màxim previst per l'article 6».

«Article 12. Obres de millora

En els contractes subjectes a règim de contenció de rendes, la realització per l'arrendador d'obres de millora permet, transcorregut el termini mínim de durada obligatòria per a l'arrendador, elevar la renda en els termes previstos per la llei, encara que aquesta ultrapassi el límit establert en l'article 6».

«Article 13. Reemborsament de quantitats percebudes en excés

El cobrament per l'arrendador de rendes que ultrapassin els límits establerts per l'article 6 dona dret a l'arrendatari a obtenir la restitució de les quantitats abonades en excés amb meritació de l'interès legal».

«Article 14. Ofertes d'arrendament d'habitatge en àrees declarades de mercat tens

En totes les ofertes d'arrendament d'habitatges ubicats en àrea declarada de mercat tens, inclosos els arrendaments a què es refereixen els articles 10 i 11, cal informar de l'aplicació de l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges que correspongui».

«Disposició addicional segona. Procediment judicial

Les demandes que tinguin per objecte la determinació de la renda i el reemborsament de les rendes pagades en excés en contractes d'arrendament d'habitatge sub-

jectes al règim de contenció de renda es decideixen en judici verbal, amb independència de la seva quantia».

Fonaments jurídics

I. Possible infracció de l'article 129 EAC i 149.1.8 CE

Primer de tot, cal precisar que els articles qüestionats en aquest escrit, i introduïts pel Decret Llei /2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora, pressuposen, atès el seu contingut i la seva finalitat principals, una regulació de matèria estrictament civil, atès que intenta regular un dels elements essencials dels arrendaments urbans. Una matèria que com analitzarem més endavant excedeix del dret preexistent a Catalunya.

L'article 129 EAC assumeix la competència exclusiva de la Generalitat *“en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix en tot cas a l'Estat. Aquesta competència inclou la determinació del sistema de fonts del dret civil de Catalunya”*, es a dir, totes les competències de dret civil, salvant la competència exclusiva que aquest article de la Constitució atorga a l'Estat.

En l'article 149.1.8 CE s'indica que l'Estat té la competència exclusiva en matèria de *“legislació civil, sens perjudici de la conservació, modificació i desenvolupament per part de les Comunitats Autònomes dels drets civils, forals o especials allà on n'hi hagi. En qualsevol cas, les regles relatives a l'aplicació i a l'eficàcia de les normes jurídiques, relacions jurídicocivils relatives a les formes de matrimoni, ordenació dels registres i instruments públics, bases de les obligacions contractuals, normes per a resoldre els conflictes de lleis i determinació de les fonts del Dret, d'acord, en aquest darrer cas, amb les normes del dret foral o especial”*.

Cal recordar que les sentències del Tribunal Constitucional que analitzen aquesta competència exclusiva són clares. En aquest sentit citem la STC 82/2016, de 28 d'abril de 2016, que en el seu Fonament Jurídic 4 plasma la doctrina constitucional sobre aquest assumpte:

“4. El debat queda cenyit, a partir d'aquí, a la interpretació que hagi de donar al citat art. 149.1.8 CE, a la qual aquest Tribunal ha donat ja resposta en nombroses ocasions.

a) L'expressió «allà on n'hi hagi» referida als drets civils forals o especials, com pressupost indispensable per exercir la competència legislativa ex art. 149.1.8 CE fa referència a la prèvia existència d'un dret civil propi (STC 28/2012, d'1 de març, FJ 3; i 81/2013, de 11 d'abril, FJ 4). Una preexistència que no s'ha de valorar més amb referència a qualsevol coordinada temporal, com es pretén des de la Comunitat Autònoma, sinó molt precisament «en el moment de l'entrada en vigor de la Constitució» (STC 121/1992, de 28 de setembre, FJ 1) o «a l'entrada en vigor de la Constitució» (STC 88/1993, de 12 de març, FJ 1, i 31/2010, de 28 de juny, FJ 76), sense que sigui lícit, remuntar-se a qualsevol altre moment anterior. Ara bé, i com també vam tenir ocasió d'assenyalar precisament en relació amb la Comunitat Valenciana, «[el] l'apli enunciat d'aquesta última excepció (“drets civils forals o especials”) permet entendre que la remissió abasta no només a aquells drets civils especials que havien estat objecte de compilació en el moment de l'entrada en vigor de la Constitució, sinó també a normes civils d'àmbit regional o local i de formació consuetudinària preexistents a la Constitució» i que «després de l'abolició dels Furs i fins als nostres dies, subsistís en el territori de la Comunitat Autònoma, sent notòria la inexistència de tota regla escrita que, abans de la Llei avui impugnada, ordenés en aquest àmbit qualsevol institut civil de manera especial pel que fa al dret comú» (STC 121/1992, FJ 1). En el mateix sentit ens hem pronunciat a la

STC 182/1992, FJ 3, encara que aquesta en relació amb la Comunitat Autònoma de Galícia.

b) El contingut d'aquesta competència està sempre vinculat a la «conservació, modificació i desenvolupament» d'aquest Dret civil foral o especial prèviament existent. De manera doncs que com vam dir en la STC 88/1993, de 12 de març, FJ 1, els concrets termes emprats per la Constitució («conservació, modificació i desenvolupament») són els que «donen positivament la mesura i el límit primer de les competències així atribuïbles i exercitables i d'acord amb els que caldrà apreciar –com després farem– la constitucionalitat o inconstitucionalitat de les normes en aquest àmbit dictades pel legislador autonòmic». I aquesta doctrina s'ha reiterat igualment en les STC 156/1993, de 6 de maig, FJ 1 a); 31/2010, de 28 de juny, FJ 76, i 4/2014, de 16 de gener, FJ 4 i).

c) Pel que fa a qualsevol institució jurídic civil, hagi estat recollida per norma positiva o consuetudinària, cal assenyalar que, per a l'exercici de la competència legislativa, l'acreditació de la seva existència en el moment d'entrada en vigor de la Constitució espanyola s'erigeix en pressupost indispensable. Per tant, no cal més que tornar a afirmar el declarat en la STC 121/1992, FJ 2: «l'existència d'un especial règim consuetudinari per a determinats arrendaments rústics en l'actual territori de la Comunitat Autònoma valenciana es constitueix en autèntic pressupost ex art. 149.1.8 CE per al vàlid exercici de la competència conferida per l'art. 31.2 de l'Estatut d'Autonomia i que aquesta competència només es pot exercir en la mesura que tal règim consuetudinari sigui efectivament recognoscible sobre l'objecte ordenat, fins a l'adopció de la Llei avui impugnada, pel costum». La reforma de l'Estatut d'Autonomia per al País Valencià produïda en l'any 2006, no permet modificar aquesta interpretació que imposa la lletra de la norma constitucional».

Tal i com s'indica en la jurisprudència del Tribunal Constitucional, perquè el Govern de la Generalitat pugui regular en matèria d'arrendaments urbans, caldria tenir en compte si aquesta matèria ha tingut en algun moment anterior a la Constitució alguna regulació pròpia en el Dret Civil de Catalunya.

Cal apreciar que en el moment de l'entrada en vigor de la Constitució, aquesta matèria no estava regulada ni a la Llei 40/1960, de 21 de juliol, sobre Compilació del Dret Civil Especial de Catalunya, ni ha hagut regulació en cap costum. Per tant, si el Dret Civil de Catalunya no ha regulat aquesta matèria, com indica l'article 149.1.8 CE, no el pot “conservar” ni “modificar”.

Pel que fa al desenvolupament que l'article indicat també permetria que formés part de la competència que la Generalitat podria tenir en matèria de Dret civil propi, la STC 31/2010, de 28 de juny de 2010, indica en el seu Fonament Jurídic 76: “Pel que fa al concepte constitucional de «desenvolupament del propi dret civil, especial o foral», hem dit també que «ha de ser identificat a partir de la ràtio de la garantia autonòmica de la foralitat civil» establerta per l'art. 149.1.8 CE, de manera que «[l]a Constitució permet, així, que els Drets civils especials o forals preexistents puguin ser objecte no ja de “conservació” i “modificació”, sinó també d'una acció legislativa que faci possible la seva creixement orgànic i reconeix, d'aquesta manera, no només la historicitat i l'actual vigència, sinó també la vitalitat cap al futur, de tals ordenaments preconstitucionals» (STC 88/1993, FJ 3). Ara bé, «[i] es creixement, amb tot, no podrà impulsar-se en qualsevol direcció ni sobre qualssevol objectes», si bé no hi ha dubte «que la noció constitucional de “desenvolupament” permet una ordenació legislativa d'àmbits fins aleshores no normats per aquell Dret, ja que el contrari portaria a la inadmissible identificació de tal concepte amb el més restringit de “modificació”. El “desenvolupament” dels Drets civils forals o especials enuncia, doncs, una competència autonòmica en la matèria que no ha de vincular rígida-ment al contingut actual de la Compilació o altres normes del seu ordenament. Cal,

doncs, que les comunitats autònomes dotades de Dret civil foral o especial regulin institucions connexes amb les ja regulades en la Compilació dins d'una actualització o innovació dels continguts d'aquesta segons els principis informadors peculiars del Dret foral.» (STC 88 / 1993, FJ 3). En el benentès que això «no vol dir, és clar... una competència legislativa civil il·limitada racione materiae deixada a la disponibilitat de les Comunitats Autònomes, que pugna amb el que disposa l'art. 149.1.8 C.E., pel mateix que no podria reconèixer el seu fonament en la singularitat civil que la Constitució ha volgut, per via competencial, garantir».

El Preàmbul cita per l'elaboració d'aquest Decret l'aprovació en seu Parlamentària de la recent Moció 84/XII, aprovada el 9 de maig de 2019, que instava a la Generalitat de Catalunya expressament a impulsar de forma urgent l'aprovació de mesures legislatives per permetre que Catalunya compti amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans.

D'aquesta manera el Govern de la Generalitat ha dictat el Decret Llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora, que passa a regular els contractes d'arrendament d'habitatge, una matèria que, com ja s'ha indicat, abans no tenia una regulació pròpia a l'àmbit de la legislació catalana. Per tant, la regulació dels contractes d'arrendament ha d'entendre de clara competència estatal.

Tal i com indica l'article 149.1.8º, l'Estat té la competència exclusiva en matèria de legislació civil, atribuint a l'Estat l'habilitació per a legislar en matèria d'arrendaments mitjançant la Llei d'Arrendaments Urbans, modificada en virtut del mateix títol competencial a través del Reial Decret Llei 7/2019, d'1 de març, de mesures urgents en matèria d'habitatge i lloguer.

Per altra banda, cal recordar aquí que la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial va establir en la seva disposició final sisena la possibilitat de regulació, mitjançant la legislació catalana, de determinats aspectes dels contractes d'arrendament:

“Criteris de regulació dels arrendaments urbans.

El Govern ha d'aprovar els criteris d'acord amb els quals s'han de regular els arrendaments urbans a Catalunya i, en el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, ha d'elaborar un projecte de llei que tingui com a objecte facilitar l'accés a l'habitatge, amb la modalitat de lloguer, garantint la seguretat i l'estabilitat de la relació contractual, i adoptant mesures que contribueixin a evitar increments de les rendes desproporcionades. La nova regulació ha d'incloure la durada dels contractes, les causes de resolució, les cessions i subrogacions, els drets d'adquisició preferent, les causes de suspensió i d'extinció, els dipòsits i altres garanties i els supòsits de preus de lloguer abusiu”.

Entre d'altres preceptes de la Llei 4/2016 del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, el Govern de l'Estat, en el recurs d'inconstitucionalitat número 4752/2017, va recórrer aquesta disposició final sexta. La impugnació contra aquesta disposició trobava la seva raó en la col·lisió del contingut d'aquesta amb l'article 149.1.8º CE ja que aquest incidia en l'àmbit competencial estatal en matèria de legislació civil.

El 30 d'octubre de 2018, en base a l'acord aconseguit en la subcomissió de seguiment normatiu, prevenció i solució de conflictes de la comissió bilateral Generalitat-Estat, l'Estat va desistir de la impugnació, en base a l'acceptació de les al·legacions que va formular el Parlament de Catalunya en el si del recurs d'inconstitucionalitat número 4752/2017. En aquestes al·legacions, i com a argument contra la impugnació del Govern de l'Estat contra la disposició final sisena, el Parlament va defensar que l'objecte d'aquesta disposició *“es planteja, de manera clara, en l'àmbit del foment, ja que l'objecte no és regular el contracte d'arrendament sinó facilitar*

l'accés a l'habitatge, amb la modalitat de lloguer, i per això la seva previsió no excedeix de l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya".

Aquesta alegació, que sense cap mena de dubte reconeix que la Llei 4/2016 ha d'enquadrar-se sempre dins del marc de la Llei d'Arrendaments Urbans estatal, i per tant, el límit que el legislador català té respecte la legislació civil, ens porta de nou a refermar l'excés competencial que el Govern de la Generalitat de Catalunya està incorrent amb l'aprovació d'aquest Decret Llei 9/2019, del 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora.

A contrario sensu, si el Decret Llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora està regulant els contractes d'arrendament d'habitatge, més enllà del estricte àmbit del foment, aquesta norma amb rang de llei està envaint les competències de la Llei d'Arrendament Urbans estatal.

També cal assenyalar que el Govern de l'Estat va desistir del recurs davant del Tribunal, sobre la dita disposició final sisena per l'acord interpretatiu a què es va arribar en el si de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat a l'octubre de 2018, segons el qual *"ambdues parts coincideixen en interpretar que la iniciativa legislativa a la que es refereix aquesta disposició (Llei 4/2016), en el supòsit que es proposi incidir en la vigent legislació reguladora dels arrendaments urbans que és competència de l'Estat, haurà de tramitar-se pel procediment legislatiu previst a l'article 87.2 de la Constitució espanyola"*, és a dir a través del Congrés i del Senat.

Malgrat aquest acord, el Govern de la Generalitat actua aprovant el Decret Llei 9/2019 en frontal contradicció amb l'acord interpretatiu assenyalat i en clara deslleialtat institucional.

II. Possible infracció de l'article 149.3 CE

És important també citar el principi de prevalença que queda definit en l'article 149.3 de la Constitució quan preveu:

"La competència sobre les matèries que no hagin estat assumides pels Estatuts d'Autonomia correspondrà a l'Estat, les normes del qual prevaldran, en cas de conflicte, sobre les de les Comunitats Autònomes en tot allò que no hagi estat atribuït a la competència exclusiva d'aquestes darreres".

Així mateix, cal remarcar que a l'EAC no apareix cap menció a la capacitat de la Generalitat per regular els arrendaments urbans dins de les competències en matèria civil.

III. Possible infracció de l'article 149.1.6 CE i 130 EAC

L'article 149.1. 6 CE preveu la competència exclusiva de l'Estat (entre altres matèries) pel que fa a la *"legislació processal, sens perjudici de les necessàries especialitats que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les Comunitats Autònomes"*.

En aquest sentit, l'article 13 del Decret Llei 9/2019 preveu la possibilitat de reemborsament de les quantitats percebudes en excés per l'arrendador, tot establint que *"el cobrament per l'arrendador de rendes que ultrapassin els límits establerts per l'article 6 dona dret a l'arrendatari a obtenir la restitució de les quantitats abonades en excés amb meritació de l'interès legal"*. I la disposició addicional segona, determina l'especialitat processal següent: *"Les demandes que tinguin per objecte la determinació de la renda i el reemborsament de les rendes pagades en excés en contractes d'arrendament d'habitatge subjectes al règim de contenció de renda es decideixen en judici verbal, amb independència de la seva quantia"*.

El Tribunal Constitucional ha establert que la competència excepcional assumida per les comunitats autònomes a l'empara de l'excepció recollida en l'art. 149.1.6

CE no les permet introduir en el seu ordenament normes processals pel sol fet d' haver promulgat regulacions de Dret substantiu en l'exercici de les seves competències. Les singularitats processals que, com a excepció, es permeten a les comunitats autònomes han de limitar-se a aquelles que, per la connexió directa amb les particularitats del Dret substantiu autonòmic, vinguin requerides per aquestes [SSTC 123/1988, FJ 2; 47/2004, FJ 4; 243/2004, FJ 6; i 135/2006, FJ 2 i); 31/2010, FJ 27].

També diu el Tribunal Constitucional que correspon al legislador autonòmic o, si no, als que assumeixin la defensa de la Llei en el seu cas impugnada, oferir la suficient justificació sobre la necessitat d'alterar les regles processals comunament aplicables quan això sigui requerit per les particularitats del Dret substantiu autonòmic, llevat que del propi examen de la Llei es puguin desprendre o inferir aquestes “necessàries especialitats” (STC 127/1999, FJ 5; STC 21/2012, FJ. 7).

En aquest cas, no només no s'explicita quines són les necessitats d'aquesta especialitat, sinó que l'Exposició de Motius es limita únicament a descriure el contingut d'aquesta disposició: “*La disposició trasllada a l'àmbit del judici verbal les disputes entre les parts contractuals sobre l'import de la renda i l'eventual pretensió de reemborsament d'excessos percebuts per la part arrendadora en els contractes subjectes al règim especial de contenció de rendes*”.

Aquesta manca absoluta de justificació deixa sense fonament la regulació prevista en la referida disposició addicional, circumstància que tampoc troba base suficient en el sol fet de la regulació de l'article 13, que no s'esmenta en cap moment en l'Exposició de Motius del Decret Llei.

En tot cas, l'article 13 no és una autèntica particularitat del dret substantiu: si hi ha un cobrament en excés es produeix un enriquiment injust o sense causa sobre el que el Codi Civil estatal sempre ha garantit que podrà ser exigida la seva restitució. Per lo tant, a més, s'estaria envaint la competència estatal en matèria de Dret civil (art. 149.1 8).

En qualsevol cas, la determinació del contingut dels contractes i de les accions per incompliment, sanejament o resolució s'insereixen dins de la competència estatal exclusiva atribuïda a l'Estat (STC 62/1991). En aquest cas s'estaria introduint una acció per incompliment de la limitació de la renda establerta en el Decret Llei. La especialitat prevista en la disposició addicional segona no deriva de cap particularitat del dret substantiu.

En qualsevol cas, cal recordar que el Tribunal Constitucional (STC 21/2012, FJ, 7 i 9) ja va determinar que la inconstitucional d'un precepte del que va ser el Codi de Família de Catalunya (l'article 43.1) que permetia l'acumulació d'accions en un supòsit específic: l'acció de divisió de cosa comuna respecte dels béns en proindivís, en els procediments de separació, divorci o nullitat i d'execució en l'ordre civil de les resolucions o decisions eclesiàstiques de matrimonis subjectes al règim de separació de béns, quan el règim processal comú (art. 770.1 LEC), no permetia l'acumulació d'accions en aquests procediments; una innovació processal que, com indicava el Tribunal Constitucional, “*no ve justificada per l'especialitat del dret substantiu català en matèria de règim econòmic matrimonial, ja que s'explica només per raons d'economia processal com a solució interessant*”; circumstància que sens dubte és la que ha portat al Govern a intentar incorporar, sense tenir competència, en el judici verbal aquest tipus de reclamacions, enlloc que sigui aquell procediment que resulti oportú segons la seva quantia.

És en aquest sentit que creiem imprescindible consultar: és compatible el Decret Llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya en l'àmbit de la penyora, que regula els contractes d'arrendaments urbans, i en concret els articles 1, 6, 7, 8, 9,10, 11, 12, 13, 14 i la disposició addicio-

nal segona amb la Constitució i l'Estatut? O bé, pel contrari, suposaria una possible infracció del l'article 129 EAC amb relació als articles 149.1.8 i 149.3 CE?

Palau del Parlament, 27 de maig de 2019

Miquel Iceta i Llorens, Eva Granados Galiano, Ferran Pedret i Santos, Alícia Romero Llano, Jordi Terrades i Santacreu, Ramon Espadaler i Parcerisas, Rafel Bruguera Batalla, Carles Castillo Rosique, Assumpta Escarp Gibert, Beatriz Silva Gallardo, Pol Gibert Horcas, David Pérez Ibáñez, Rosa Maria Ibarra Ollé, Raúl Moreno Montaña, Marta Moreta Rovira, Esther Niubó Cidoncha, Òscar Ordeig i Molist, diputats, GP PSC-Units

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 39312

A la Mesa del Parlamento

Los diputados abajo firmantes, integrantes del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establecen los artículos 16.1.c i 23.c de la Ley 2/2009, del 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias, solicitan dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias sobre la adecuación al Estatuto y a la Constitución del Decreto Ley 9/2019, de 21 de mayo, de medidas urgentes en materia de contención de rentas en los contratos de arrendamiento de vivienda y de modificación del libro quinto del Código civil de Cataluña en el ámbito de la prenda, y de una manera especial de los preceptos siguientes:

Fundamentos jurídicos

I. Preceptos cuya constitucionalidad y estatutariedad se cuestiona

Artículo 1. Objeto

El objeto de este Decreto ley es:

a) Regular la contención de rentas en los contratos de arrendamiento de vivienda en los que concurren las siguientes circunstancias:

1º. Que sea destinada a constituir la residencia permanente del arrendatario.

2º. Que se sitúe en un área declarada con mercado tenso de vivienda.

3º. Que no se encuentre sujeto a un régimen de protección oficial.

b) Modificar el artículo 569 del Código civil de Cataluña, relativo a la prenda.

Capítulo 2. Declaración de áreas con mercado tenso de vivienda

Artículo 2. Áreas con mercado tenso de vivienda

Se consideran áreas con mercado tenso de vivienda los municipios o partes de municipios en los que se encuentra especialmente en riesgo el abastecimiento suficiente de vivienda de alquiler a la población, en condiciones que lo hagan asequible. Pueden ser indicativas de la existencia de esta situación, en particular, las circunstancias siguientes:

a) Que el precio de los alquileres de vivienda experimente un crecimiento sostenido claramente superior al de la media del territorio de Cataluña.

b) Que la carga media del coste del alquiler en el presupuesto personal o familiar supere claramente el de la media del territorio de Cataluña.

c) Que un aumento eventual de la densidad demográfica en el municipio no se corresponda con el aumento necesario del parque de vivienda.

d) Que haya disponibles menos viviendas vacantes en relación con la media del territorio de Cataluña en situaciones de fuerte incremento de la demanda residencial.

e) Que el precio de los alquileres de vivienda experimente un crecimiento claramente superior a la tasa interanual del índice de precios al consumo del área afectada.

Artículo 3. Declaración de área con mercado tenso de vivienda

1. La competencia para efectuar la declaración de área con mercado tenso de vivienda y su revisión corresponde:

a) Al departamento de la Generalidad de Cataluña competente en materia de vivienda.

b) En la ciudad de Barcelona, al Ayuntamiento, mediante un acuerdo del Pleno municipal.

2. La iniciativa para efectuar la declaración puede partir del municipio o municipios afectados o de los entes locales supramunicipales en que se encuentren integrados.

3. Para formular la declaración es necesaria una memoria explicativa de los motivos, en la que se acredite qué circunstancias la justifican, y un informe preceptivo del ayuntamiento o ayuntamientos de los municipios afectados, y que se observen los trámites de consulta, audiencia e información pública previstos en el procedimiento de elaboración de disposiciones de carácter general.

4. La declaración y sus revisiones se deben publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya y en los portales de transparencia de la Generalidad y de los municipios afectados.

Artículo 4. Contenido de la declaración y temporalidad

1. La declaración de área con mercado tenso de vivienda debe incluir una relación de las actuaciones que la administración que la insta y, si es diferente de esta, también la que la formula llevarán a cabo, en su periodo de duración, con el fin de atenuar o revertir la situación de mercado tenso, en ejercicio de sus competencias y en colaboración con otras administraciones en el marco de los instrumentos locales, supralocales y generales de planificación y programación de vivienda.

2. La declaración debe indicar su duración, que no puede exceder de un plazo de cinco años desde la publicación de la declaración. La declaración puede ser revisada, acortando la duración o dejándola sin efecto, si cambian las circunstancias durante su vigencia y puede también ser prorrogada o reiterada si la situación lo justifica, por el mismo periodo máximo de tiempo.

Artículo 5. Índice de referencia de precios de alquiler

La declaración de un municipio o de parte del mismo como área con mercado tenso de vivienda requiere que en todo el territorio afectado por la declaración tenga aplicación el índice de referencia de precios de alquiler de viviendas aprobado por el departamento competente en materia de vivienda.

Capítulo 3. Régimen de contención de rentas en los contratos de arrendamiento de vivienda

Artículo 6. Determinación de la renta inicial

En los contratos de arrendamiento de vivienda objeto de este Decreto ley que se concluyan en áreas declaradas de mercado tenso, la renta pactada al inicio del contrato no puede superar en un diez por ciento el precio de referencia para el alquiler de una vivienda de características análogas en el mismo entorno urbano.

Artículo 7. Precio de referencia

1. El precio de referencia se establece a partir del índice de referencia de precios de alquiler de viviendas que elabora y publica el departamento competente en materia de vivienda a partir de los datos que constan en el Registro de fianzas de alquiler de fincas urbanas y de las características adicionales que se tienen en consideración para calcular el índice.

2. *En el escrito en el que se formaliza el contrato de arrendamiento se debe adjuntar el documento que genera el sistema de indexación informando del índice correspondiente a una vivienda análoga a la arrendada, expresado en €/m², con sus márgenes inferior y superior. Los datos obtenidos deben referirse a la fecha de conclusión del contrato.*

3. *El contrato debe indicar el importe exacto que las partes contratantes consideran precio de referencia dentro de los márgenes expresados por el sistema de indexación, vistas todas las circunstancias de la finca arrendada que deben ser ponderadas. Si concurren circunstancias excepcionales no tomadas en consideración por el sistema de indexación que hacen que el precio de referencia para la vivienda arrendada deba ir más allá del margen superior, hay que justificar debidamente en el contrato las razones de la desviación. En ningún caso, sin embargo, la desviación puede superar el margen superior en más de un cinco por ciento.*

4. *Si las partes contratantes no indican en el contrato el importe exacto que consideran precio de referencia, se entiende que es la media de los valores inferior y superior expresados por el sistema de indexación.*

Artículo 8. Revisión de la renta

En los contratos sujetos a régimen de contención de rentas, la renta contractual solo puede ser revisada si así se ha pactado expresamente y, en este caso, se debe hacer con remisión a la variación anual del índice de garantía de competitividad a fecha de cada revisión.

Artículo 9. Gastos generales y de servicios individuales

En los contratos sujetos a régimen de contención de rentas, las partes pueden pactar la asunción por parte del arrendatario de gastos generales y servicios individuales, de acuerdo con la ley. En este caso, se debe hacer constar de forma desglosada, en cada pago, la renta y los gastos asumidos por el arrendatario.

Artículo 10. Contratos preexistentes de renta superior al precio de referencia

1. *Si la vivienda objeto de contrato de arrendamiento en área declarada de mercado tenso se encontraba previamente arrendada y la renta percibida por el arrendador superaba en el momento de la extinción del contrato la que resultaría de aplicar la regla del artículo 6, se puede fijar como renta inicial del nuevo contrato la misma del contrato anterior. En este caso, es necesario acreditar la cuantía y la fecha de devengo de la última renta en el contrato precedente y hacer constar estos datos en el nuevo contrato.*

2. *La regla del apartado 1 se aplica también a los contratos que sean renovación de un contrato previo entre las mismas partes.*

3. *En los contratos a los que se refiere el apartado 1 se puede pactar la revisión anual de la renta y la asunción de gastos generales y servicios individuales por el arrendatario, en los términos y dentro de los límites legales. La revisión anual de la renta, en caso de pacto, se debe efectuar con remisión a la variación anual del índice de garantía de competitividad a fecha de cada revisión.*

4. *A efectos de determinar la renta del contrato precedente, no se deben tomar en consideración eventuales aumentos de renta acordados el año previo a la extinción del contrato que no resulten de la aplicación de las reglas de actualización o elevación de la renta establecidas por la ley.*

Artículo 11. Viviendas de nueva edificación o rehabilitadas destinadas a arrendamiento

En el caso de los contratos de arrendamiento de viviendas objeto de este Decreto ley, que sean de nueva edificación o resultantes de un proceso de gran rehabilitación, durante los cinco años posteriores a la obtención del certificado de final de obra, la renta pactada al inicio del contrato no puede superar en un veinte por ciento el precio de referencia para el alquiler de una vivienda de características análogo

gas en el mismo entorno urbano. Se exceptúa el caso en el que se hayan obtenido subvenciones públicas para la realización de las obras, supuesto en el que la renta queda sujeta al incremento máximo previsto por el artículo 6.

Artículo 12. Obras de mejora

En los contratos sujetos a régimen de contención de rentas, la realización por el arrendador de obras de mejora permite, transcurrido el plazo mínimo de duración obligatorio para el arrendador, elevar la renta en los términos previstos por la ley, aunque esta supere el límite establecido en el artículo 6.

Artículo 13. Reembolso de cantidades percibidas en exceso

El cobro por el arrendador de rentas que superen los límites establecidos por el artículo 6 otorga derecho al arrendatario a obtener la restitución de las cantidades abonadas en exceso con devengo del interés legal.

Artículo 14. Ofertas de arrendamiento de vivienda en áreas declaradas de mercado tenso

En todas las ofertas de arrendamiento de viviendas ubicadas en área declarada de mercado tenso, incluidos los arrendamientos a los que se refieren los artículos 10 y 11, se debe informar de la aplicación del índice de referencia de precios de alquiler de viviendas que corresponda.

Disposiciones adicionales

Primera. Resolución extrajudicial de conflictos

El departamento competente en materia de mediación en el ámbito del derecho privado debe impulsar, en colaboración con el departamento competente en materia de vivienda y con las entidades representativas de los agentes que intervienen en la prestación de servicios inmobiliarios, el establecimiento de sistemas de resolución extrajudicial de conflictos que se produzcan entre arrendadores y arrendatarios como consecuencia de los contratos de alquiler y, en particular, de la determinación de las rentas y las pretensiones de reembolso de cantidades pagadas en exceso en aplicación de este Decreto ley. En el supuesto de que el contrato se concluya entre una empresa y una persona consumidora, las partes pueden optar por la mediación y/o el arbitraje de consumo.

Segunda. Procedimiento judicial

Las demandas que tengan por objeto la determinación de la renta y el reembolso de las rentas pagadas en exceso en contratos de arrendamiento de vivienda sujetos al régimen de contención de renta se deciden en juicio verbal, con independencia de su cuantía.

Tercera. Régimen de alquiler de viviendas de mayor superficie

La declaración de área con mercado tenso de vivienda puede determinar, de forma motivada, que el régimen de contención de rentas previsto en este Decreto ley no sea de aplicación a las viviendas con una superficie de techo útil superior a los ciento cincuenta metros cuadrados.

Disposiciones transitorias

Primera. Régimen de los contratos de arrendamiento de vivienda vigentes

Los contratos de arrendamiento de vivienda concluidos con anterioridad a la entrada en vigor de este Decreto ley se siguen rigiendo por lo que establece la legislación anterior. En caso de novación del contrato que suponga una ampliación de la duración o una modificación de la renta, con posterioridad a la declaración del área en que se encuentre la vivienda como área con mercado tenso de vivienda, debe aplicarse lo establecido en este Decreto ley.

Segunda. Régimen de las viviendas de nueva edificación o rehabilitadas destinadas a arrendamiento.

El régimen de contención de rentas establecido por este Decreto ley se aplicará a las viviendas de nueva edificación o resultantes de un proceso de gran rehabilitación una vez hayan transcurrido tres años desde la entrada en vigor de este Decreto ley.

Disposición derogatoria

Queda derogada la disposición final sexta de la Ley 4/2016, de 23 de diciembre, de medidas de protección del derecho a la vivienda de las personas en riesgo de exclusión residencial.

Disposiciones finales

Primera. Regulación del contrato de arrendamiento de fincas urbanas

En el plazo de seis meses a contar desde la entrada en vigor de este Decreto ley, el Gobierno debe elaborar y presentar al Parlamento de Cataluña un proyecto de ley del contrato de arrendamiento de fincas urbanas.

II. Motivación sobre las tachas de inconstitucionalidad y antiestatutارية

El conjunto de artículos del decreto anteriormente reseñados parte de un presupuesto competencial erróneo e inexistente y que no es otro que las medidas dispuestas encajarían en los títulos competenciales de derecho civil autonómico, vivienda o el relativo a las especialidades procesales derivadas del derecho sustantivo autonómico.

El conjunto de artículos anteriormente reseñado parte de una petición de principio que no es otra que la suficiencia competencial de la Generalitat de Cataluña para regular las relaciones contractuales de arrendamientos de fincas urbanas.

Y es que como se aprecia en una lectura de conjunto, el Govern de la Generalitat partiendo tanto de un entendimiento intencionadamente contrario de la jurisprudencia del Tribunal Constitucional como de sus propios compromisos con el Gobierno de España, considera que la Generalitat puede:

1. Regular los contratos de arrendamientos de fincas urbanas.
2. Establecer normas de naturaleza imperativa en el marco contractual de dichos contratos de arrendamiento.
3. Establecer normas supletorias e integradoras de la voluntad de las partes.
4. Autohabilitarse y automandatarse competencialmente para seguir regulando los contratos de arrendamiento de fincas urbanas.
5. Determinar el procedimiento adjetivo o procesal al que se anudan las acciones contractuales que dimanasen de la pretendida regulación.
6. Autodelegarse la facultad de reglamentar un índice de control público de precios sin siquiera establecer unos mínimos criterios legales a los que someter esa habilitación.

Antes de entrar a exponer las tachas de constitucionalidad sobre los preceptos indicados, cabe destacar que la proyectada regulación no se limita a: (i) un compromiso de autorestricciones cuando la Generalitat de Cataluña en ejecución de sus competencias ejecutivas en materia de vivienda actúa como proveedor o supervisor de la comercialización de la vivienda pública protegida y (ii) no se trata de medidas que eviten o remedien las situaciones de incumplimiento del deber de dar función social a la propiedad de inmuebles garantizándose el derecho de acceso a la vivienda como podrían ser el establecimiento de impuestos, la regulación o el ejercicio de facultades expropiatorias e, incluso, en último término la habilitación legal para el establecimiento de obligaciones de contratar (alquiler o cesión de uso forzoso) a cargo de ciudadanos que estuviesen en una situación objetiva y grave de incumplimiento.

Es decir, tal y como destacaremos más adelante, la proyectada normativa se dedica a establecer restricciones imperativas exclusivamente a cargo de los ciudadanos

privados. De hecho, se excluye explícitamente a la Administración de la Generalitat del sometimiento a las mismas.

Pues bien, esta parte considera que con la proyectada normativa el Govern, desconociendo de manera intencionada la jurisprudencia constitucional que se expone a continuación y el propio acuerdo alcanzado el 30 de octubre de 2018 en la comisión bilateral Generalitat-Estado en el que se partía de la veracidad de las alegaciones realizadas por la Generalitat (concretamente, el Parlament de Catalunya) de la falta de competencia sustantiva de la Generalitat para regular el contrato de arrendamiento de fincas urbanas, debiendo ejercer sus competencias en materia de fomento de acceso a la vivienda, ha actuado al margen de las competencias estatutarias de la Generalitat de Catalunya, desbordándose así la legalidad de la normativa.

Y es que, como apuntó la STC 16/2018, las Comunidades Autónomas, en ejercicio de su competencia en materia de vivienda, son competentes *para incidir, mediante regulaciones orientadas a atender los intereses generales relacionados con la garantía a los ciudadanos del disfrute de una vivienda digna, en la delimitación del derecho de propiedad, concretamente en la definición de su función social. Ahora bien, como hemos indicado, el establecimiento por el legislador competente de los deberes inherentes a la función social de un tipo de propiedad debe realizarse «en el marco de la Constitución».*

Teniendo en cuenta lo que acabamos de exponer, el Govern de la Generalitat parte de una petición de principio que es entenderse facultado para reglamentar el arrendamiento de fincas urbanas que se destinen a vivienda o usos diferentes del de vivienda, los cuales ya están debidamente regulados en la Ley de Arrendamientos Urbanos (LAU 1994).

Y es que, como recuerda el TC en su STC 95/2017, *la garantía constitucional de los «Derechos civiles forales o especiales vigentes en ciertos territorios» y, más en concreto, con el reconocimiento constitucional de «la vitalidad hacia el futuro de tales ordenamientos preconstitucionales» (STC 88/1993, FJ 3) nos da la medida positiva y negativa de su alcance y extensión. De este modo, la noción constitucional de «desarrollo» permite, en positivo, «una ordenación legislativa de ámbitos hasta entonces no normados por aquel Derecho» y, en negativo, «no significa... una competencia legislativa civil ilimitada ratione materiae», sino ceñida necesariamente a la regulación de «instituciones conexas con las ya reguladas en la Compilación dentro de una actualización o innovación de los contenidos de ésta según los principios informadores peculiares del Derecho foral» (STC 88/1993, FJ 3).* Pues bien, más allá de determinados aspectos relativos a los contratos personales que tengan por objeto la explotación de fincas agrarias o servicios relacionados con las mismas, en la Compilación no es posible encontrar la más mínima conexión con los contratos de arrendamientos de fincas de naturaleza urbana para uso de vivienda u otro uso. Circunstancia esta última razonable y adecuada al hecho de que la regulación material del contrato de arrendamiento de las fincas de naturaleza urbanas haya sido reiterada y homogéneamente asumida por los órganos legislativos estatales. Sin perjuicio de incurrir incluso en la típica infracción de *lex repetita*, se hurta y vacía así la competencia legislativa del Estado plasmada en la Ley de Arrendamientos Urbanos.

Al respecto, no debemos olvidar que la proyectada regulación no solamente se aparta del contenido propio de derechos y obligaciones de las partes contractuales previsto en dicha, sino que introduce un mecanismo de intervención pública sobre un elemento esencial del contrato como es el precio a costa de los derechos y libertades los ciudadanos. Quizá pretenda de esta manera el Govern de la Generalitat expiar su incumplimiento y el incumplimiento de los anteriores Governos de su deber de tomar medidas a efectos de garantizar efectivamente el derecho de acceso a una vivienda digna como, por ejemplo, dotar de manera suficiente el parque público

de vivienda en los términos previstos en el artículo 73¹ de la Ley 18/2007, de 28 de diciembre, del derecho a la vivienda.

Además, las Comunidades Autónomas, *tan sólo pueden introducir aquellas innovaciones procesales que inevitablemente se deduzcan, desde la perspectiva de la defensa judicial, de las reclamaciones jurídicas sustantivas configuradas por la norma autonómica en virtud de las particularidades del Derecho creado por la propia Comunidad Autónoma»* (STC 47/2004, de 25 de marzo, FJ 4, y las allí citadas). Es decir, una cosa es que las Comunidades Autónomas reconozcan la tutela judicial mediante acciones de aquel derecho sustantivo que en constitucional ejercicio de sus competencias aprueben y otra muy diferente que predeterminen hasta el procedimiento civil mediante el cual se conocería del eventual ejercicio de dichas acciones.

De hecho, lo que lleva a cabo el Govern de la Generalitat con la norma proyectada, faltando nuevamente a sus compromisos ante el Gobierno del Estado, es un incumplimiento de la jurisprudencia del Tribunal Constitucional en lo relativo al alcance de la competencia estatal relativas a las bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica. Y es que, como recuerda la STC 93/2015, en la *“ordenación general de la economía” que compete al Estado tienen cabida “las normas estatales que fijan las líneas directrices y los criterios globales de ordenación de sectores económicos concretos, así como las previsiones de acciones o medidas singulares que sean necesarias para alcanzar los fines propuestos dentro de la ordenación de cada sector”»* (FJ 2).

Asimismo, dicho pronunciamiento estableció para un mercado alternativo pero a efectos de la presente cuestión perfectamente asimilable al de los arrendamientos de fincas urbanas (mercado hipotecario), *el Estado define con esta doble medida la extensión de la intervención pública de protección de personas en situación de vulnerabilidad que considera compatible con el adecuado funcionamiento del mercado hipotecario y, a la vez, para evitar que el equilibrio que juzga oportuno se quiebre, impide que las Comunidades Autónomas en ejercicio de sus competencias propias adopten disposiciones que, con este mismo propósito de tutela, afecten de un modo más intenso a dicho mercado. En conclusión, las medidas estatales reseñadas, en tanto que determinan de un modo homogéneo para todo el Estado los sacrificios que se imponen a los acreedores hipotecarios para aliviar la situación de sus deudores, concurren de un modo principal a regular el mercado hipotecario en su conjunto y, al tratarse este de un subsector decisivo dentro del sector financiero, inciden directa y significativamente sobre la actividad económica general.*

En este sentido, el Estado ha establecido muy recientemente el marco base en el que deben ejercitarse las competencias de los poderes públicos para *garantizar la transparencia y el conocimiento de la evolución del mercado del alquiler de viviendas, así como para aplicar políticas públicas que incrementen la oferta de vivienda asequible y para facilitar la aplicación de medidas de política fiscal.* En concreto, el Real Decreto-ley 7/2019, de 1 de marzo, de medidas urgentes en materia de vivienda y alquiler prevé que, *en sus respectivos ámbitos territoriales, las comunidades autónomas podrán definir de manera específica y adaptada a su territorio, su*

1. Artículo 73. Objetivo de solidaridad urbana.

1. Para hacer efectivo el derecho a la vivienda en todo el territorio de Cataluña, todos los municipios de más de 5.000 habitantes y las capitales de comarca deben disponer, en el plazo de veinte años, de un parque mínimo de viviendas destinadas a políticas sociales del 15% respecto al total de viviendas principales existentes, tal y como las define el artículo 3, considerando las circunstancias propias de cada municipio y de acuerdo con el calendario que se establezca por reglamento.
2. El crecimiento del número de viviendas establecido por el apartado 1 obtenido en cada quinquenio mediante la nueva construcción, la rehabilitación o la adquisición no puede ser inferior al 25% del número de viviendas que falten para llegar al objetivo final del 15% del total de viviendas principales.
3. Los municipios pueden mancomunarse para conseguir los objetivos fijados y deben procurar que la nueva aportación de viviendas de protección oficial quede repartida de modo equivalente entre todos.
4. Los porcentajes establecidos por el presente artículo pueden ser modificados por decreto del Gobierno, para determinados municipios, atendiendo a las circunstancias locales señaladas por el Plan territorial sectorial de vivienda.

propio índice de referencia, para el ejercicio de sus competencias y a los efectos de diseñar sus propias políticas y programas públicos de vivienda. Ahora bien, tanto dichas políticas y programas públicos deben realizarse *secundum constitutionem* y, en todo caso, deben respetar que el Estado no haya establecido la facultad de fijación de precios máximos legales como elemento esencial del contrato de arrendamiento.

Las Comunidades Autónomas en el legítimo y conforme ejercicio de sus competencias deben respetar esas bases fijadas por el Estado pues son el resultado tanto de sus competencias como de la ponderación de los intereses contrapuestos. Así, por ejemplo, cabe presumir que el Estado al excluir ese tipo de intervención pública lo ha hecho sobre la base de un adecuado juicio de adecuación y proporcionalidad de esa medida en atención al fin perseguido en el que se han debido valorar los perjuicios a los derechos de propiedad, el libre desarrollo de la persona, la libertad de empresa y los efectos contraproducentes de una medida de intervención tan absoluta (incremento de precio en las zonas colindantes a las afectadas, disminución de la oferta disponible, incremento de las operaciones fraudulentas-pagos ilegales para sortear los límites legales-, incremento del mercado ilegal de viviendas, etc.).

Palacio del Parlamento, 27 de mayo de 2019

Matías Alonso Ruiz, Héctor Amelló Montiu, Susana Beltrán García, David Bertran Román, José María Cano Navarro, Jean Castel Sucarrat, Noemí de la Calle Sifré, Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serrano, María Mercedes Escofet Sala, Antonio Espinosa Cerrato, Jorge Feijóo Suñol, Maialen Fernández Cabezas, María del Camino Fernández Riol, Munia Fernández-Jordán Celorio, Dimas Gragera Velaz, María Luz Guilarte Sánchez, Blanca Victoria Navarro Pacheco, Martí Pachamé Barrera, Javier Rivas Escamilla, Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, Carlos Sánchez Martín, Sergio Sanz Jiménez, Sonia Sierra Infante, Jorge Soler González, Elisabeth Valencia Mimbbrero, María Francisca Valle Fuentes, Laura Vílchez Sánchez, diputados GP Cs

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Memòria del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts corresponent al 2018

334-00059/12

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DEL CONSELL NACIONAL DE LA CULTURA I DE LES ARTS

Reg. 38953 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Cultura: Mesa del Parlament, 28.05.2019

Al president del Parlament

Benvolgut president,

Us trameto, adjunta, la Memòria d'activitats de la nostra institució corresponent a l'any 2018 en compliment del que estableix l'article 18.2 de la Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts.

Aprofito l'avinentsa per fer-vos arribar una salutació ben cordial.

Barcelona, 14 de maig de 2019

Carles Duarte i Montserrat, president (e.f.)

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.95. Altres informacions

Credencial del diputat Jorge Feijóo Suñol

PRESENTACIÓ

Reg. 39120 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputado autonómico

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designado diputado del Parlamento de Cataluña don Jorge Feijóo Suñol por estar incluido en la lista de candidatos presentada por Ciudadans - Partido de la Ciudadanía a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de doña Inés Arrimadas García.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial de la diputada Mercè Escofet Sala

PRESENTACIÓ

Reg. 39121 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputada autonómica

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designada diputada del Parlamento de Cataluña doña María Mercedes Escofet Sala por estar incluida en la lista de candidatos presentada por Ciudadans - Partido de la Ciudadanía a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don José María Espejo-Saavedra Conesa.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial de la diputada Núria Picas Albets

PRESENTACIÓ

Reg. 39122 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputada autonómica

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designada diputada del Parlamento de Cataluña doña Núria Picas i Albets por estar incluida en la lista de candidatos presentada por Esquerra Republicana - Catalunya Sí a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don Oriol Junqueras i Vies, previa renuncia anticipada de don Josep Ginesta i Vicente.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial del diputat José Rodríguez Fernández

PRESENTACIÓ

Reg. 39123 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputado autonómico

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designado diputado del Parlamento de Cataluña don José Rodríguez Fernández por estar incluido en la lista de candidatos presentada por Esquerra Republicana - Catalunya Sí a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don Gerard Gómez del Moral i Fuster.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial del diputat Miquel Buch i Moya

PRESENTACIÓ

Reg. 39124 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputado autonómico

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designado diputado del Parlamento de Cataluña don Miquel Buch i Moya por estar incluido en la lista de candidatos presentada por Junts per Catalunya a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don Jordi Sànchez i Picanyol.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial de la diputada Elena Fort i Cisneros

PRESENTACIÓ

Reg. 39125 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputada autonómica

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designada diputada del Parlamento de Cataluña doña Elena Fort i Cisneros por estar incluida en la lista de candidatos presentada por Junts per Catalunya a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don Jordi Turull i Negre.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial del diputat Josep Puig i Boix

PRESENTACIÓ

Reg. 39126 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputado autonómico

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designado diputado del Parlamento de Cataluña don Josep Puig i Boix por estar incluido en la lista de candidatos presentada por Junts per Catalunya a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de don Josep Rull i Andreu.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 21 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central

Credencial de la diputada Glòria Freixa i Vilardell

PRESENTACIÓ

Reg. 39128 / Mesa del Parlament, 28.05.2019

Credencial de diputada autonómica

Don Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central, expido la presente credencial expresiva de que ha sido designada diputada del Parlamento de Cataluña doña Glòria Freixa i Vilardell por estar incluida en la lista de candidatos presentada por Junts per Catalunya a las elecciones al Parlamento de Cataluña de 21 de diciembre de 2017, en sustitución, por renuncia, de doña Laura Borràs i Castanyer.

A los efectos de su presentación en el Parlamento de Cataluña, expido la presente en Madrid, a 22 de mayo de 2019.

Segundo Menéndez Pérez, presidente de la Junta Electoral Central
